

ה'ש"כ ועצרת

מדריך לכתבי הקודש ליום שבת
אפריל, מאי, יוני 2012

מאת: ג'ז א. זזב

עורך: ריצ'רד אמרם אלופר
chaimveshalom@sdaisrael.org

הוצאת "חיים ושלום"
עיצוב ואיורים: זדים ברגין
מאנגלית: שולמית גלאור

מערכת: לינקולן 4 ירושלים 94186

תוכן העניינים:

8	• בישור ועדות	1
15	• שירות של כל חבר בקהילה	2
22	• מתנות רוחניות לעדות ולבישור	3
29	• עדות ובישור כדרך חיים	4
36	• בישור ועדות עקביים ורציפים	5
43	• בישור אישי ועדות אישית	6
50	• בישור ועדות קיבוציים	7
57	• הכשרה והיערכות לבישור	8
64	• יוצאים לשירות	9
71	• תגובה של אהבה	10
78	• לדווח לקהילה	11
85	• הערכה של פעילויות העדות והבישור	12
92	• שירות ניצחי	13

המדריך ללימודי תנ"ך ליום שבת חובר במשרד המדריך ללימודי תנ"ך למבוגרים בוועדה הכללית של האדוונטיסטים ציומרי השבת. הכנת המדריך נעשת תחת פיקוחה הכללי של ועדה בינלאומית להערכת כתבי יד של מדריכי שבת, שחבריה משרתים בתור עורכים. המדריך היוצא לאור משקף את המלצות הוועדה, ולא בהכרח או בלבד את כוונת הסופר(ים).

גירסאות תנ"ך

ציטוטי הברית החדשה לקוחים מתוך: הברית החדשה המודרנית, גירסא 2.1; הברית החדשה תרגום דליטש, גירסא 2.0

כל הזכויות שמורות © לחברה לכתבי הקודש בישראל, 1976, 1991. החומר ניתן ברשות.

מה מיוחד את

לעולם" או "בשורת עולם" - לב ליבה של התכלית שלנו היא לבשר לעולם את סיפורו של ישוע כדי להקים תלמידים שיקבלו באמונה את ישוע כמושיעם, ילכו בעקבותיו ואפילו יקימו בעצמם תלמידים חדשים.

על אף שמרבית הקהילות המקומיות שלנו עוסקות בפעילויות רבות, וקרוב לוודאי שכל הפעילויות הללו טובות ומועילות, האתגר שלנו אמור להיות התמקדות בבישור של אותה "בשורת עולם" (ההתגלות י"ד 6) לאובדים, ובכל מה שכרוך בכך.

מובן שמדובר במשימה כבירה, וזאת על אף התועלת והיעילות של הטכנולוגיה המודרנית. למעשה, משימה כבירה זו נופלת על כתפיהם של מיליוני מתנדבים, אשר מונעים על ידי אהבה לאלוהים ולאנושות האובדת - אהבה לבני האדם שישוע נשא את חטאיהם על הצלב בדיוק כפי שנשא את חטאינו.

בשעה שבישור ועדות הם חלק מן המחויבות האישית של כל מאמין משיחי, הקהילה האדוונטיסטית

על אף שהמומחים אינם תמימי דעים לגבי המספר המדויק, דבר אחד בטוח: ישנם מאות ואולי אלפי זרמים פרוטסטנטיים בימינו.

עובדה זו מעלה שאלות כגון: מה מיוחד את הקהילה האדוונטיסטית? מהי המטרה שלנו? איזו רלוונטיות יש לקהילתנו?

התשובה פשוטה: אלוהים הקים את הקהילה האדוונטיסטית כדי להכריז באמצעותה "בשורת עולם" - הבשורה שנושאים שלושת המלאכים בספר ההתגלות פרק י"ד פסוקים 6-12.

קהילות רבות בימינו עוסקות בבישור ברחבי העולם, אבל בשורה התחתונה, ישנה רק קהילה אחת הנושאת במיוחד את בשורת שלושת המלאכים על פי ספר ההתגלות, פרק י"ד. זוהי הקהילה שלנו, וזאת התכלית שלנו. נקודה.

לכן, יהיו אשר יהיו יותר פעילויותיה של קהילתנו, עלינו להתמקד בניסיון להוביל כמה שיותר אנשים למלכות האלוהים הנצחית. לא משנה אם נקרא לכך "הפצת הבשורה", "בישור

הקהילה שלנו?

אלוהים. ("האני מאמין" של הקהילה האדוונטיסטית.¹ הבנת סיפור הבשורה בשילוב עם קשר אישי עם ישוע המשיח, יאפשרו למאמינים לפעול מתוך מניע נכון לשם ישועת נפשות. בישור ועדות אמורים להיות מונעים על ידי אהבה, ולא על ידי פחד או אשמה.

כמו בכל לימוד, שיעורי הרבעון יתרמו להעצמת הידע שלנו את כתבי הקודש. דבר זה הוא טוב ויפה, אבל המטרה שלנו היא לא רק לרכוש ידע, גם אם מדובר בידע נפלא וחשוב. המטרה העומדת לפנינו היא להשתמש בידע הזה לטובה, ובהקשר זה, הטובה הגדולה ביותר היא להעניק לאנשים העומדים לפני אבדון נצחי הזדמנות להיושע ולנחול חיי נצח. זו הסיבה לקיומה של הקהילה האדוונטיסטית. האם יכולה להיות סיבה טובה יותר מזו?

ג'ו א. ווב הוא רועה הקהילה של קהילת נמבור וקהילת וינדינה שבסאות' קווינסלנד, אוסטרליה.

כולה נושאת במחויבות קיבוצית זו. כאשר כל חבר תורם את חלקו בהשגת מטרות הבישור של קהילתו, נפשות יקרות נרכשות למשיח. והעיקר, אם משימת הבישור לא תתבצע באמצעות הקהילה המקומית, היא לא תושלם.

בהקשר לבישור, חשוב להבין את מהותן ותכליתן של מתנות הרוח. לפיכך, חיוני לא רק לעודד את חברי הקהילה לגלות באלו מתנות רוחניות הם חוננו, אלא אף לתת להם הזדמנויות לתפעל אותן. עיקר האמונה מס' 16 של הקהילה האדוונטיסטית אומר: "אלוהים מרעיף מתנות רוחניות על כל חברי קהילתו בכל דור ודור, וכל אחד ואחד מהם אמור להשתמש בהן בשירות מלא אהבה לתועלת הקהילה והאנושות. מכיוון שרוח הקודש מחלקת את מתנות הרוח כראות עיניה לכל חבר וחבר בקהילה, מתנות אלה מספקות את כל הכישורים והיכולות הנדרשים לקהילה כדי להגשים את התפקידים שיועדו לה מאת

1. (עמ' 206, Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 1988).

בישור ועדות

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: מעשי השליחים ד' 33, י"ג 48, הראשונה ליוחנן א' 3, מעשי השליחים י"ג 49-1, כ"ב 21-2, הראשונה לפטרוס ג' 15.

כסוק לשינון: "על כן לכו ועשו את כל הגוים לתלמידים, הטבילו אותם לשם האב והבן ורוח הקדש ולמדו אותם לשמר את כל מה שצויתי אתכם. הנה אתכם אני כל הימים עד קץ העולם." (מתי כ"ה 19, 20).

מבט שבועי: כדי להיות מעורבים בהגשמת משימת הבישור הכבירה שישוע המשיח הטיל על תלמידיו, עלינו להבין מהם "בישור" ו"עדות".

בדרך כלל, מעביד נותן לעובד שלו "משימת עבודה" שמפרטת את כל המטלות והחובות שהוא מצפה מן העובד לקיים.

כתבי הקודש מציגים משימה המוטלת על חסידי ה'. באיגרת הראשונה אל הקורנתים ט"ו 58, שאול השליח מאיץ במאמינים בקורנתוס להיות "תמיד עתירי פועל בעבודתו של האדון." על אף ששאול אינו מציין מהו ה"פועל" שאליו הוא מתכוון, משפט דומה המופיע באיגרת הראשונה אל הקורנתים ט"ז 10, מתייחס לעבודת האדון ששאול וטימותיאוס ביצעו באמצעות בישור ועדות על ישוע המשיח ותוכנית הגאולה. לכן, אין ספק שהפצרתו של שאול במאמינים הקורנתים בפרק ט"ו, מתייחסת גם למלאכת בישור הבשורה.

השבוע נבחן מהם בישור ועדות; במילים אחרות, ננסה לגלות מהי "משימת העבודה" שהוטלה עלינו בכתבי הקודש.

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-7 באפריל.

בישור הוא...??

כדי להשיג תמונה בהירה של מהות הבישור, עלינו לסקור את מעשיהם של המבשרים הראשונים. יהיו אשר יהיו ההבדלים הבולטים בין העולם שלהם לשלנו, שני העולמות שרורים בחטא וזקוקים לתיקון, ומכאן הצורך בתקווה ובגאולה. לפני כמאה שנים, הפילוסוף הגרמני ארתור שופנאוואר תיאר בהגזמה קלה (לא לחינם הוא נודע בתור "הפילוסוף של הפסימיזם") את מצבה של האנושות במילים הבאות: "אין ולא היה בעולם אדם שלא ייחל למעלה מפעם אחת לחדול לחיות." (The World as Will and Idea, עמ' 204). מעט מאוד השתנה מאז ימיהם של שאול השליח ושופנאוואר. מעט מאוד השתנה בימינו אנו. לכן, הנקודות העיקריות של בישור הבשורה במאה הראשונה לספירה אמורות להיות אותן נקודות עיקריות בימינו.

קראו את מעשי השליחים ד' 33, ה' 42, ב' 39-36, ד' 56, י"ג 48. אילו נושאים מסוימים שנכללו בדרשותיהם של תלמידי ישוע אמורים להיכלל בבישור הבשורה בימינו?

כדי להיות מבשר במלוא מובן המילה, חייב אדם להבין ולחוות באופן אישי את אותה "בשורת עולם". זוהי הבשורה שבעקבות שמיעתה אדם מגיע לידי אמונה, וידוי, חזרה בתשובה, קבלת עול המשיח, טבילה במים, הפיכתו לתלמיד המשיח וקבלת הבטחת חיי נצח. מנהיגי הדת היהודית הבחינו בעוז רוחם של השליחים, ולפיכך השתכנעו שהם היו עם ישוע (ראו מה"ש ד' 13). קרוב לוודאי שהם הסיקו זאת משום שעמדו נוכח קבוצת אנשים שלא יכלה לדבר על שום דבר אחר זולת על ישוע, חייו ותורתו. אין ספק שבישור ועדות משמעם לספר לאנשים אחרים על חייו ותורתו של ישוע. תורות ואמונות אלה מחוללות שינוי בחיי המאמין, שינוי שישוע יכול לחולל בחייו של כל אדם המקבל אותו כמושיע ואדון. חשוב לראות בבישור ובעדות תהליך מתמשך ולא אירוע חד פעמי או תוכנית בודדה. חלק חשוב מתהליך זה הוא ביסוס אמונתו של המאמין החדש והתחברותו עם מאמינים אחרים. המילה "שוקדים", המופיעה במעשי השליחים ב' 42, מציינת את המחויבות המוחלטת של המאמין החדש להעצים את חיי הרוח שלו. אין ספק שהקהילה הקדומה ראתה בבישור הרבה יותר מהעברת מסר גרידא. תהליך הבישור שראשוני המאמינים היו מעורבים בו, לא הושלם עד שאנשים הפכו לתלמידים ושולבו בקהילה מקומית של תלמידי המשיח.

איזו הבטחה מכל הבטחות הבשורה, מעניקה לכם את התקווה הגדולה ביותר? כיצד תלמדו לדבוק בה ולתבוע אותה לזכותכם גם בשעת קשיים וצרות?

עדות היא...?

1

עדהוואאדם הנותן עדותנומעידעלדברמה שאותוהואמכירויודעמתוךניסיוןאישי. עדותאישית של תלמיד המשיח בנוגע לפועלו של אלוהים בחייו עשויה להיות בעלת השפעה רבה. פעם אחת ישועירפאאדםאחוזשדים(ראומרקוסה'19-1). כשהאישישנרפאאוצהללכתבעקבותישוע, ישוע אמר לו: "לָךְ לְבִיתְךָ אֶל מְשֻׁפְחָתְךָ וְהִגַּד לָהֶם מֵה שֶׁעָשָׂה לָךְ אֱלֹהִים בְּרַחֲמָיו עֲלֶיךָ." (מרקוס ה' 19). אין ספק שהזמן הקצר שישוע בילה בחברת אדם זה, לא היה בו די כדי להכשיר אותו לבישור או להוראה. ואף על פי כן, ישוע הורה לו להעיד על מה שקרה לו ועל מה שנודע לו. מסיבה זו הוא אמר לו: "לָךְ... וְהִגַּד..."

קראו את מרקוס ה' 20-18; מעשי השליחים כ"ב 15, 16 והאיגרת הראשונה ליוחנן א' 3. איזו נקודה חשובה מחדדים פסוקים אלו?

אלוהים הטיל עלינו את המחויבות לספר לאנשים על הדרך שבאמצעותה הוא חולל מהפך בחיינו, ממש כשם שישוע הורה לתלמידיו ולאיש שגירש ממנו את השדים, לעשות. מתן עדות משיחית פרושה לחלוק עם הזולת את החוויה האישית שלנו עם אלוהים, וזאת במטרה לעודדם לקבל את ישוע המשיח כמושיעם. עדות אישית כזו אינה מתבצעת בהכרח באופן מאורגן או מכוון כמו בישור באמצעות רדיו, טלוויזיה או מסע בישור. מתן עדות על ישוע עשוי להיות אירוע ספונטני, בהנחה שההזדמנות לספר על ישוע תצוץ בכל מקום שהוא, בכל זמן שהוא ועם כל אדם שהוא. לכן, עלינו לעמוד תמיד על המשמר כדי לזהות הזדמנויות לחלוק את הידע וההתנסות שלנו.

בנוגע לקשר בין עדות ובישור, ניתן לומר כי בעיקרון מדובר באסטרטגיות שונות להשגת מטרה אחת, והיא: עשיית נפשות למשיח. מתן עדות מתרחש לרוב באופן ספונטני ואורך זמן קצר. לעומת זאת, בישור הוא לרוב מכוון ואורך זמן רב יותר. לפעמים הבישור מועצם על ידי מתן עדות אישית של המבשר. לפעמים, עדות ספונטנית תוביל לתוכנית מאורגנת יותר. תהיה אשר תהיה הדרך שבה קורה הדבר, שתי הדרכים מהוות מרכיב חיוני בתהליך הכולל של עשיית תלמידים למשיח. כשאנו חולקים עם הזולת את מה שישוע עשה למעננו, אנשים שרוחם פתוחה להדרכת רוח הקודש ירצו לדעת יותר. בנוסף, קל יותר לאנשים להתווכח עם עמדות ואמונות של הזולת. אבל לא קל להתווכח עם עדות אישית...

מתי בפעם האחרונה הייתה לכם הזדמנות לספר למישהו על מה שהמשיח עשה למענכם? מה אמרתם לאדם זה? כיצד הוא הגיב? כיצד ישוע שינה את חייכם? מה יש בחיים שלכם שעשוי לגרום לזולת לרצות לדעת עוד על ישוע?

ראיות מכתבי הקודש

אין ספק שהמאמינים הראשונים נאלצו להתמודד עם קשיים ומכשולים בזמן שהקדישו את חייהם לבישור הבשורות הטובות על ישוע. חלק מן המכשולים הללו נבעו מכך שרבים מהמבשרים לא קיבלו הכשרה רבנית, ולפיכך נחשבו בלתי מהימנים בעיני הקהילה המשיחית הממוסדת.

ואולם, על אף המכשולים הללו, השליחים ויתר המאמינים האמינו בכל ליבם שהם נקראו בידי ה' להמשיך לבשר ולהעיד. הברכות שבאו עליהם כתוצאה מקבלת הסליחה האלוהית, והוודאות שהייתה להם לגבי ישועתם, הניעו אותם לחלוק את הבשורות הטובות עם אנשים אחרים. עדות הייתה תוצאה טבעית של שינוי הלב וחזרה בתשובה.

קראו את מעשי השליחים י"ג 49-1. איזו משימה הטילה רוח הקודש על שאול השליח ובר-נבא?

אין ספק ש"דבר אלוהים" שבושר בכל מקום, כלל נבואות משיחיות מהתנ"ך. פסוקים אלה שניבאו את מותו ותחייתו של המשיח, את סליחת החטאים ואת הצדקתם של החוטאים, הוצגו כנבואות שהתגשמו בישוע המשיח. הברית החדשה מבהירה שהמאמינים הראשונים הקדישו את חייהם לבישור ולהטפה. הנקודות העיקריות שהם הדגישו בבישור היו: ישוע הוא אדון ומושיע, גאולה נרכשת באמצעות צדקת המשיח, מלכות האלוהים הגיעה וחיי נצח מובטחים לנושעים.

למדו את מעשי השליחים ו' 7-1. התמקדו במיוחד בפסוקים 4 ו-7. מה איפשר לקהילה הקדומה להצליח במאמצי הבישור שלה בקרב הכוהנים בירושלים?

אנשים רבים האמינו בישוע וקיבלו אותו כמושיעם בזכות העדויות ששמעו מפי מאמינים שחלקו איתם חוויות ששינו את חייהם, ולא מפני שהם חזו בנסים או באירועים על טבעיים.

המבשרים הראשונים לא חדלו להתייחס לכתובים ולצטט מהם, על אף העוצמה וכוח השכנוע שהיו טמונים בעדותם. כלומר, הם השתמשו בתנ"ך כדי לפרש את חוויותיהם. עד כמה אתם בקיאים בכתבי הקודש? כיצד תרכשו בקיאות רבה יותר בתנ"ך ובברית החדשה כדי להשתמש בהם בעדות שלכם?

לספר את הסיפור שלנו

כאמור, העדות המשכנעת ביותר שהמשיחי יכול לתת למען ישוע היא לחלוק עם הזולת את הסיפור האישי שלו. כלומר, לשתף את הזולת במה שאלוהים פעל בחייו וכיצד הוא השפיע על חייו והתנסותו. בדרך כלל, עדות אישית ניתנת בשלושה חלקים. החלק הראשון מהווה סקירה קצרה של חיי המאמין טרם קבלתו את ישוע כמושיעו האישי. החלק השני הוא הבהרה לגבי הדרך שבה המאמין פגש את המשיח. החלק השלישי הוא הכרזה על חייו של המאמין לאחר שהתוודע לישוע.

עברו על מעשי השליחים כ"ב 21-2. שאול מציג לפני הסנהדרין בירושלים את כתב ההגנה שלו בצורה של עדות אישית. מה היו חלק מהנקודות שהוא חידד בכל חלק בעדות שלו? חיייו של שאול לפני שהתוודע לישוע: (פס' 5-3):

האופן שבו שאול פגש את האדון: (פסוקים 16-6):

חיייו של שאול לאחר שחזר בתשובה וקיבל את האמונה במשיח (פסוקים 21-17):

גם אם גדלתם בבית משיחי, ולא חוויתם חוויה דרמטית שבעקבותיה קיבלתם את המשיח באמונה, אין ספק שהייתה לכם חוויה מיוחדת כאשר התחייבתם ללכת בעקבות ישוע המשיח. נסו להיזכר בחוויה הזו, וכתבו מספר נקודות עיקריות שיעזרו לכם לגבש עדות אישית. חיי לפני שהכרתי את ישוע המשיח (או לפני שהתחייבתי ללכת בעקבותיו):

כיצד פגשתי את ישוע (או מה גרם לי להתחייב אליו):

חיי לאחר שקיבלתי את ישוע כמושיעי:

עדות אישית אינה אמורה להיות אוטוביוגרפיה ארוכה ומפורטת. כאמור, עדות היא דרך ספונטנית יותר לחלוק את האמונה בישוע מאשר בישור מאורגן ומתוכנן. אנו אמורים לתת את העדות שלנו בפרק זמן קצר, שכן איננו יודעים מתי תצוץ הזדמנות נוספת לדבר על ישוע. זה עשוי לקרות במקומות ובזמנים לא מתוכננים. זה עשוי לקרות במטוס או באוטובוס. זה עשוי לקרות בשיחת טלפון קצרה. תהיה אשר תהיה ההזדמנות שתקרה על דרכנו, עלינו להיות מוכנים לדבר על מה שהאדון פעל למעננו, להציג את הסיבות לאמונה שלנו ואת התקווה שאלוהים מעניק, לא רק לנו, אלא לכולם.

חשבו על ההבדלים הנצחיים הקיימים בין האובדים לבין הנושעים, בין המוות הנצחי לבין חיי הנצח. האם בטווח הרחוק, יש משהו חשוב מזה?

תיאור המשימה שלנו

**קראו את איגרת פטרוס הראשונה ג' 15. מה נלמד מן הכתוב על מתן עדות?
כיצד הכתוב עולה בקנה אחד עם הדברים שלמדנו עד כה?**

עד היום, למדנו די והותר על מתן עדות ועל בישור כדי להציע תיאור הולם (לעניות דעתנו) של המשימה שהוטלה עלינו על פי כתבי הקודש. איננו זקוקים להגדרה של בישור ועדות שהכול יהיו תמימי דעים איתנו לגבי כל פרט ופרט בה, אבל עלינו לוודא שכל הגדרה שנקבע תכלול את המרכיבים העיקריים של מסירת האמת על ישוע ועל החסד והגאולה שהוא מציע לעולם.

**חשבו על ההגדרה למונח בישור שלהלן. האם לדעתכם זוהי הגדרה הולמת?
מה תוסיפו עליה או תגרעו ממנה? בישור מתבטא בהכרזת בשורת האדון ישוע
המשיח באופן בהיר ומשכנע, וזאת כדי שבני האדם יקבלו אותו כמושיעם
ואדונם, ילכו בעקבותיו, יהפכו לתלמידיו ויקימו תלמידים חדשים.**

למרות שהגדרת המשימה אינה כוללת בהכרח פירוט של טיב המשימה, היא נותנת לנו קווי הנחייה כלליים. מובן שכשמדובר במתן עדות, החוויה הרוחנית של המאמין ומצבו הרוחני הם שקובעים את גישתו. אולם הבנה של רצון ה' להגיע אל האנושות האובדת באמצעות קהילתו, תסייע לנו לחשוב על דרכים מתוכננות לבישור ומתן עדות.

צמיחתה המהירה של הקהילה הקדומה נבעה בעיקר בזכות האמונה היוקדת של חבריה והמחויבות המוחלטת שלהם. אמונה ומחויבות אלו נבעו מהחוויה האישית שלהם עם ישוע ומשפיכת רוח הקודש, אשר נחה עליהם והאצילה עליהם את גבורתה. משנתו של ישוע המשיח והשפעתה של רוח הקודש היו ונשארו התשתית החיונית של כל עדות וכל בישור. "ניתן להגיע לאלפי בני אדם בדרך הפשוטה והענווה ביותר. לעיתים קרובות, האינטלקטואלים של העולם, אלה שנחשבים לאנשים המחוננים ביותר, מתברכים ומתערענים ממילים פשוטות של חסידי ה', המסוגלים לדבר על אהבת ה' בטבעיות רבה ממש כשם שהאדם הגשמי מדבר בטבעיות על הדברים שמעניינים אותו. לעיתים קרובות, מילים שהוכנו מראש ושוננו היטב, עשויות להשפיע באופן קלוש בלבד. אבל כשבניו של אלוהים אומרים דברי אמת בכנות, פשוטות וטבעיות, לדברים הללו יש את הכוח לפתוח את דלתות הלבבות שנסגרו מזמן מפניו של המשיח ואהבתו." (אלן ג'י. ווייט. The Colporteur Evangelist, עמ' 38).

לימוד נוסף: הגו בעדות האישית שלכם. ודאו שאתם מסוגלים לתת את העדות שלכם כשיש לכם הזדמנות לעשות זאת.

הקדישו זמן כדי לשבת בשקט ולחשוב על תחומי פעילויות בקהילה שאתם נהנים להיות מעורבים בהם או שתרצו להיות מעורבים בהם אם תוזמנו להשתתף בהם. כתבו מהם. אם אתם מתעניינים בפעילויות בישור שקהילתכם אינה מעורבת בהם, רשמו כאן גם אותן. חשבו על דרכים למעורבות בשירות הבישור של קהילתכם. אם אתם מעורבים בפעילות כזו ורוצים להמשיך בה, התפללו שאלוהים ימשיך לברך את השירות הזה. אם אינכם מעורבים בה, התפללו שאלוהים יגלה לכם היכן הוא רוצה שתפעלו בשירותו.

שאלות לדיון:

❶ במשימת הבישור במתי כ"ח 19, 20 מופיעים מספר פעלים בלשון ציווי: לכו, עשו, הטבילו ו-למדו. הציווי המורה לנו להטביל וללמד הוא משני לציווי "עשו תלמידים". חשבו על דגש ברור זה, ודונו בפירוש הדבר להיות תלמיד המשיח וכיצד נוכל לעשות תלמידים חדשים.

❷ קראו את הציטוט הבא: "המשיח אינו בוחר במלאכים שלא חטאו מעולם בתור נציגיו עלי אדמות, אלא בבני אדם שיצר הרע טבוע בהם בדיוק כשם שהוא טבוע באנשים שאותם הוא חפץ להושיע. המשיח לבש בשר ודם כדי שיוכל להגיע ללבה של האנושות. האלוהות נזקקה לאנושות, שכן היא נזקקה הן לאלוהי והן לאנושי כדי להביא גאולה לעולם. האלוהות נזקקה לאנושות כדי שהאנושות תשמש ערוץ של תקשורת בין אלוהים לבין האדם." אלן ג'י. ווייט, *The Desire of Ages*, עמ' 296. חשבו על הציטוט שלעיל ודונו בסוגיה: כיצד אנו כפרטים וכקבוצה (במסגרת הקהילה), הופכים לערוץ התקשורת של אלוהים אל העולם האובד?

❸ ערכו חשבון נפש. איזו דוגמה אתם נותנים לעולם? כיצד מוצא פיתרון, מעשיכם, לבושכם, התנהגותכם וגישותיכם משפיעים על הסובבים אתכם? בקצרה, איזו עדות אתם מציגים בפני העולם, גם כשאינכם "נותנים עדות" באופן מעשי? באילו תחומים תוכלו להשתפר?

שירות של כל חבר בקהילה

2

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: אל האפסים ד' 12, השנייה אל הקורינתים ה' 20-15, יוחנן ד' 41-35, הראשונה אל התסלוניקים א' 8-5, מעשי השליחים י"ד 27.

פסוק לשינון: "אבל אתם עם נבחר, ממלכת כהנים וגוי קדוש, עם סגולה, למען תספרו תהלותיו של הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא." (איגרת פטרוס הראשונה ב' 9).

מבט שבועי: לעיתים קרובות, המאמינים רואים בעדות ובבישור את מלאכתו של רועה הקהילה בלבד. אך גישה זו היא מוטעית.

לפי שמעון כיפא, עמו של אלוהים הוא עם נבחר, עם שנקרא להיות ממלכת כוהנים. היות שהכוהנים מונו למשרת הכהונה, גם אנו נקראים להיות ממלכת כוהנים ולשאת במשרת הכהונה. אבל עלינו להבין שאיננו נקראים אך ורק לשירות. בראש וראשונה, אלוהים קורא לנו ליצור מערכת יחסים איתו; מערכת יחסים זו דוחקת בנו לספר לזולת על המעשים הכבירים שאלוהים חולל וממשיך לחולל למעננו. זהו לב לבה של העדות האישית.

לפיכך, כל אחד ואחד מאיתנו נקרא לכהן בשירות אישי – שירות הכרוך בהכרזת תהילותיו של אלוהים, "הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא."

השבוע נבחן את רעיון ה"שירות של כל חבר בקהילה" ונגלה כיצד ההתנסות האישית שלנו תורמת לשירות הקיבוצי של הקהילה. הנקודה החשובה היא, שלכל אחד ואחד מאיתנו יש תפקיד במלאכת הבישור והפצת הבשורה.

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-14 באפריל.

שירות של כל חבר בקהילה

2

לעיתים קרובות, משיחיים מתלוננים שהם אינם כשרוניים דיים כדי לעסוק בשירות למען אלוהים. אומנם השטן מעוניין שנחשוב כך, אך לפי כתבי הקודש, ה' נתן לכל המשיחיים שירות כהונה. עלינו לגלות מהו שירות זה, ולקבוע בעזרת חסד ה' כיצד להשתמש בו לתהילתו.

בחנו את הפסוקים הבאים: האיגרת אל האפסים ד' 12, האיגרת השנייה אל הקורינתים ה' 20-15. מה נאמר בהם לגבי השירות של כל מאמין ומאמין?

שאלו השליח אומר מפורשות שכל הקדושים אמורים לעבור הכשרה כדי לבצע את מלאכת השירות. כל מאמין שהתפייס עם ה' באמצעות קורבן התמורה של ישוע, מקבל את "שירות הריצוי" (קור"א ה' 18), ומכהן כשגריר של המשיח. שגריר הוא מי שמייצג באופן אישי ריבונות או מנהיג של מדינה. מושג זה מחדד את הקשר האישי בין המשיח לבין האנשים שהתפייסו עם ה', ועתה הם נושאים את מסר אהבתו וחסדו לעולם. קיים בלבול רב בנוגע למילה שירות. בימינו רואים במילה שירות את מה שרועה הקהילה מבצע. אחרי הכול, רועה הקהילה "מכהן בשירות". על אף שלחלק מרועי הקהילה יש תחומי שירות ומומחיות מסוימים, כתבי הקודש עומדים על כך שחלק ממלאכתו של רועה הקהילה הוא להכשיר את חברי הקהילה לשירות אישי.

הברית החדשה מעניקה ראייה לכך שהמאמינים הראשונים הבינו את הרעיון של שירות הכולל את כל חברי הקהילה. לכל מקום שאליו הלכו, ובכל הנסיבות שנקלעו אליהן, הם הטיפו ובישרו על האדון ישוע (ראו מה"ש ח' 1-4).

דבר נוסף מעיד על כך שעל פי ישוע, כולנו נקראים לבצע שירות מיוחד. ישוע הכריז מפורשות כי הוא לא בא לעולם כדי שישירתו אותו, אלא כדי לשרת (ראו מתי כ' 28, לוקס כ"ב 27). הוא אמר מפורשות שתלמידיו נקראים גם הם להיות משרתים (ראו מתי כ"ג 11; כ' 26, 27). אם זה אינו שירות אמיתי, אז מה כן?

ישוע אינו מצווה עלינו להיות משרתים ללא שום סיבה; הוא נותן לנו להבין ששירות בתפקיד משרתים הוא פרי הקשר שלנו איתו. הפסוקים שלעיל מתארים את חייו של אדם שמקיים מערכת יחסים עם העבד הסובל, הוא ישוע המשיח. הם אף מאששים את העובדה ש"להיות במשיח" משמעו להמשיך בשירותו.

מהי מידת נכונותכם לשרת את הזולת? האם זו הנטייה הטבעית שלכם, או שמא אתם מעדיפים לקבל מהזולת במקום להעניק לזולת? כיצד תחזקו את רצונכם לשרת?

הצורך הדוחק בפועלים לקציר

2

לפעמים אנו נשלחים לקצור את פרי עמלם של אחרים: אנשים אחרים עיבדו את האדמה, זרעו את הזרעים והשקו את היבול. על אף שלעתים רחוקות קורה שאדם אחד מעבד, זורע, משקה וקוצר את אותו שדה, בדרך כלל זה אינו המקרה. בעולמנו המודרני, שקצב החיים בו מהיר וקדחתני, אנשים חדשים נכנסים ויוצאים מחיינו כל הזמן, לכן עלינו להיות מוכנים להמשיך במקום שבו מלאכת הבישור החלה בידי אחרים.

קראו את יוחנן ד' 35-41. לרוב אנו מתרגשים כשאדם שבישרנו לו הופך "בשל לקציר" לאחר שצמח רוחנית. עם זאת, מה נאמר בפסוקים הללו על כך שעלינו לשמוח יחד עם מבשרים אחרים שעמלו ותרמו לאורך כל הדרך?

בדרך כלל, כשמדברים על קציר, מתייחסים לעונה מסוימת בשנה שבה היבולים מבשילים לקראת הקציר. רוב היבולים מבשילים בעונה מסוימת. אבל בתחום הרוח, אין עונות קבועות לקציר. ישוע מחדד את הנקודה הזו ביוחנן ד' 35. לפי הקבלה זו, מבחינה חקלאית, היבול יבשיל ויהיה מוכן לקציר רק בעוד ארבעה חודשים, אבל מבחינת האנשים שמוכנים לקבל באמונה את ישוע, חלק מן השדה הזה כבר הבשיל לקציר.

בבאר יעקב, ישוע טמן את זרע הבשורה בלבה של האישה השומרונית. היא מצידה, זרעה את זרע הבשורה בקרב תושבי שכם שהיו שומרונים, והללו יצאו מן העיר וצעדו לעבר ישוע דרך שדות שטרם הבשילו לקציר. כפי שישוע עודד את תלמידיו לקצור את הקציר, הוא מעודד אותנו להתכונן כדי לקצור את קציר העולם ההולך ומבשיל ללא הרף.

קראו את איגרת פטרוס השנייה ג' 9, והגו בכתוב. מדוע אלוהים להוט כל כך שפועליו ייצאו למלאכת הקציר?

בשל אהבתו הרבה של אלוהים לאנושות ורחמיו עליה, הוא חפץ שפועליו ייצאו למלאכת הקציר (ראו מתי ט' 38-36). כשחושבים על שדה הקציר בעולם בימינו, מגלים שהקציר עדיין רב והפועלים מעטים. תלמידי ישוע התבקשו להתפלל שקוצרים יישלחו לקציר. כתלמידים בני זמננו, אנו מתפללים שאלוהים ישלח פועלים לקציר, ושרוח הקודש תסלול למעננו את הדרך לבצע את המשימה שהוטלה עלינו.

חשבו על הימים האחרונים. כמה הזדמנויות היו לכם להעיד על ישוע ולספר על האמונה, ובמילים אחרות, לזרוע מספר זרעים שיוכלו יום אחד להבשיל לקציר? כמה פעמים עשיתם זאת? כמה הזדמנויות החמצתם?

לחוד אבל ביחד

2

הקהילה אינה אך ורק קבוצת בני אדם שאין ביניהם קשר, אשר מבליים יחדיו בבית הקהילה מספר שעות, פעם בשבוע. לפי כתבי הקודש, הקהילה היא גוף של אנשים שהקשר ביניהם קרוב כמו הקשר בין איבריו השונים של גוף האדם. עם זאת, קיימת אפשרות שאנשים ייפגשו בקביעות בלי להיות חלק מגוף המשיח, במובן שאליו מתכוונים כתבי הקודש. על אף שעובדה זו עשויה להיות נכונה בתחומים רבים של חיי הקהילה, אנו מתמקדים כאן בצורך באחדות הקהילה בתחומי העדות והבישור.

קראו וחשבו על האיגרת אל האפסים ד' 16. מה יקרה להתפתחות הגוף וליעילות תפקודיו אם יאבד את המרפק, את פרק כף היד או את הברכיים? מה נלמד מן ההקבלה של שאול על הקהילה כגוף של מאמינים שמשירת הבישור הוטלה עליהם?

על פי שאול, גוף הקהילה ייבנה ויגדל כשכל חברי הקהילה יבצעו את המוטל עליהם. מה זה אומר לגבי קהילות שאינן גדולות במספרן? התגובה הראשונה שלנו עשויה להיות הטחת האשמה; להאשים חברים בקהילה שאינם מבצעים את חובתם. הדבר אולי נכון, אבל חשבו על השאלה הבאה: באיזו שכיחות מונעות הקהילות מחברי הקהילה הזדמנות לתרום לגוף הקהילה? כשרועי הקהילות אינם מבינים את עקרון השרות של כל המאמינים, הם אינם פועלים במכוון להשגת מעורבות מרבית של כל חברי הקהילה בחיי הקהילה ובשירות הכהונה שלה.

קראו את האיגרת הראשונה אל התסלוניקים א' 5-8. מה עשו חברי הקהילה בתסלוניקי עם הבשורה שקיבלו משאול השליח?

הקהילה בתסלוניקי היא דוגמה מופתית לקהילה שקיבלה את הבשורה ובישרה אותה לזולת. אלוהים עדיין חפץ שקהילתו תפעל בדרך זו. כשכל חבר יתרום את חלקו בביצוע תוכנית הבישור של קהילתו, ברכות רבות ינבעו מכך. להלן נתמקד בתחומים החשובים של מתן עידוד ומסירת דין וחשבון. עבודה בצוות מאפשרת לנו לשקול ברצינות את התחומים הללו. היעדר עבודת צוות והיעדר עידוד הביאו פעמים רבות לקצם של תחומי שירות חשובים ומועילים. חברי קהילה עשויים להיות בעלי כישורים ומתנות מיוחדים, אבל שיתוף פעולה לשם הגשמת מטרות משותפות הוא עדיין המצב האידיאלי. בדומה, דינמיקה קבוצתית תעודד מתן דין וחשבון, לא מתוך שיפוט, אלא מן הבחינה של תיקון והיערכות מחדש.

באילו דרכים תוכלו לעבוד צמוד יותר עם חברי הקהילה בניסיון להגיע לאנשים מחוץ לקהילה? מדוע קל כל כך להישאר שאננים, אדישים וממוקדים ב"אני" שלנו במקום בזולת?

לעבוד ביחד, ועם אלוהים

2

בשיעור אמש ראינו את חשיבות שיתוף הפעולה במלאכת הבישור של הקהילה. עלינו להבין שאנו פועלים יחדיו כדי להגשים מטרה אלוהית. לפיכך, כאשר הקהילה בוחנת אסטרטגיות של עדות ובישור, חברי הקהילה חייבים להרגיש שהם פועלים יחד עם אלוהים, אשר מניע, מכון, מעצים אותם ומגדיל את מספר הנושעים.

קראו את מעשי השליחים ב' 47 ואת האיגרת הראשונה אל הקורינתים ג' 9-5. מהי תוצאת מעורבותו של ה' בניסיונות הקהילה לחלוק את הבשורה?

קראו את האיגרת השנייה לפטרוס ג' 9 ואת איגרת טיטוס ב' 11. מה מניע ומחזק את המאמינים לפעול יחדיו למען אלוהים?

כתבי הקודש גדושים ראיות על אהבתו של אלוהים לבני האדם – נזר בריאתו. לכן, אין זה מפתיע שאלוהים נטל את היוזמה כדי להושיע את האנושות. מעשה הכפרה בצלב מעניק, לבדו, את כל הראיות שאנו זקוקים להן בנוגע למידת אהבתו של ה' כלפינו, ולרצון שלו שנחיה עמו במלכותו הנצחית. האדון הושיט אלינו את ידו ובירך אותנו בחסדו; חסד מופלא זה, שבא לידי ביטוי במעשה הכפרה בצלב, מעורר בנו את התשוקה לחלוק עם הזולת את מה שקיבלנו ממנו חיים אין כסף (ראו מתי י' 8).

למרות שתלמידי ישוע ניסו לפעמים לפעול לבד (ראו מתי י"ז 21-14), לרוב, הם פעלו בשיתוף פעולה זה עם זה ועם אלוהים.

ישוע קרא לתלמידים הראשונים והבטיח לעשות מהם דייגי אדם. הוא לימד אותם והכשירם למשימה, ובאמצעות שירותם אנשים רבים הפכו למאמינים.

אולם נותר עדיין היבט אלוהי אחד שהתלמידים יזדקקו לו לאחר שיבת ישוע לשמיים. היבט זה הוא רוח הקודש, אשר תישפך על הקהילה הקדומה, תעצים אותה ותחזק את שירות העדות והבישור שלה.

אנשים המעורבים בימינו בבישור עדיין פועלים בשיתוף פעולה עם ה' לשם גאולת בני האדם. עלינו להתפלל שרוח הקודש תלמד אותנו כיצד להפגין את אהבת ה' ואת חסדו בדרכים שיגעו ללבם של אנשים הנזקקים למושיע. עלינו להיות מודעים לכך שאיננו יכולים לעשות דבר ללא האדון, ושרק באמצעות אמונה, כניעה, ענוה ונכונות למות לעצמנו ולשרת את הזולת, נוכל להיות עדים מועילים בידי האלוהים. עלינו לשים בצד את "האני" שלנו כדי שהאדון ישתמש בנו בדרך היעילה ביותר.

לחת דין וחשבון לקהילה

2

השבוע בחנו מספר היבטים חשובים של פועלו של המאמין למען אלוהים. עכשיו נוכל לגעת בנושא ה"דיווח" לקהילה (נתעמק בו בשיעור 12). מתן דין וחשבון לקהילה על פעילויות העדות והבישור של חברה בונה בקהילה אווירה חיובית של עידוד וצמיחה. חבר קהילה המדווח על פועלו יכול לקבל עידוד מחברי הקהילה, ואילו החברים ששומעים את הדיווח מתברכים בו כאשר שהם נוכחים בפועלו של אלוהים המגשים את מטרותיו באמצעות חסידי.

קראו את מעשי השליחים י"ד 27 ו-ט"ו 4. מדוע לדעתכם נמסרו דיווחים אלה לקהילה?

קריאת ההקשר של הפסוקים שלעיל מגלה שדיווחים אלה נמסרו לקהילה בתום תקופה ממושכת של בישור בקרב תרבויות שונות. המפגשים שבהם נמסר הדיווח מעידים על העניין הרב שהקהילה גילתה בהפצת הבשורה ועל תמיכתה במלאכת הבישור. ספר מעשי השליחים, מראשיתו ועד אחריתו, מהווה דיווח על מאמצי הבישור של הקהילה הקדומה. הספר גדוש לקחים העשויים להועיל לקהילה בימינו. חשיבות הדיווח לקהילה מתבלטת במיוחד כשאנו מדמיינים כיצד ספר מעשי השליחים היה נראה לו מחקו ממנו את שלל הדיווחים על פעילויות הבישור.

קראו את מרקוס ו' 30. מדוע לדעתכם דיווחו התלמידים לישוע על מעשיהם?

בשעה שעדות אישית ובישור מתרחשים לפעמים באופן ספונטני, אין ספק שהקהילה חייבת להיערך לפעילויות בישור מתוכננות. אם נפעל בהתאם לאסטרטגיה הכוללת של הקהילה, הדבר יעזור לנו להתמקד בפעילויות הנכונות ולהתקדם בביצוען באופן סביר ונאות. הדבר אף יביא הזדמנויות קבועות למתן דין וחשבון לקהילה, להערכה מחודשת ולמתן תמיכה. דיווח כזה אינו כרוך אך ורק בהצגת רשימה של המעשים שביצענו. באמצעות דיווח לקהילה, הן חברי הקהילה והן המבשרים ייזכרו מחדש כי הם שותפים-עמיתים של האדון. ישנם אנשים המהססים לדווח לקהילה על מאמצי הבישור שלהם, שכן הם תוהים שמא זוהי דרך להתרברבות במאמצי אנוש. ואולם, באמצעות הדיווח הנאמן שלנו, אלוהים זוכה לתהילה ולשבח, והקהילה מתחזקת באמונה. המאמינים הראשונים הללו את אלוהים כששמעו את דיווחי הבישור של שאול השליח (ראו מעשי השליחים כ"א 19, 20).

אילו נדרשתם לדווח לקהילה על מאמצי הבישור האחרונים שלכם, על מה הייתם מדווחים? מה תלמדו משובתכם על עצמכם, ושמא על מה שעליכם לשנות בעצמכם?

2

לימוד נוסף: בחירת תחום שירות שנהיה מעורבים בו בשבוע שעבר התבקשתם לחשוב על פעילויות בישור של הקהילה שאתם אוהבים להיות מעורבים בהן או שברצונכם ליטול חלק בהן. האתגר השבוע הוא להחליט איזו פעילות בישור מועדפת עליכם, ולהתחיל להיות מעורבים בה. להלן הנקודות העיקריות שלמדנו השבוע:

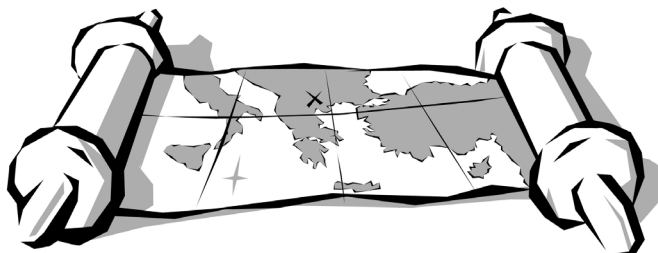
1. עברו על רשימת פעילויות הבישור שתוכלו להשתתף בהן. צמצמו את הרשימה לשניים-שלושה תחומי בישור בהתאם לכשרונות או למתנות שניחנתם בהם, ובקנה אחד עם תחום השירות שאלוהים קורא לכם לעסוק בו.
2. עכשיו, צמצמו את הרשימה באמצעות חישוב מספר השעות השבועיות שתוכלו להקדיש לשירות. בנוסף, קחו בחשבון שההתחייבות שלכם היא לשירות בן 12 חודשים בשנה, לכן, קחו בחשבון שתצטרכו לשנות תוכניות ולאחר בין שלבי התכנון, היישום וההערכה.
3. בחרו תחום שירות, ושתפו את רועה הקהילה והמדריך הרוחני שלכם ברצונכם להיות מעורבים בתחום שבחרתם. בקשו להיפגש איתם. בשעת הפגישה, חלקו איתם את רעיונותיכם וחלומותיכם. בדקו מהן התוכניות שלהם לפעילות הבישור של הקהילה, וקבעו את מעורבותכם בהן, או שבדקו כיצד השירות המועדף עליכם יוכל להשלים את התוכניות (אם בכלל) שהקהילה תכננה.
4. בקשו בענווה מרועה הקהילה ומהמדריך הרוחני שלכם לחלוק איתכם את מחשבותיהם על מידת ההתאמה שלכם לשירות שבו בחרתם. אין ספק שהם ירצו שתצליחו בכל תחום של בישור ועדות שבו בחרתם, לכן, העצה שלהם תהיה יקרה מפז.

שאלות לדיון:

❶ כיצד מתייחס הציטוט שלהלן לאמיתות מכתבי הקודש בדבר כהונתם של כל המאמינים? כיצד הוא מאשש את הצורך של כל חבר בקהילה לעבוד בשיתוף פעולה עם יתר חברי הקהילה? "מלאכתו של אלוהים בעולם הזה לא תסתיים לעולם, עד שהגברים והנשים החברים בקהילתנו יתלכדו, ייערכו מחדש למלאכה ויאחדו כוחות עם רועי וקברניטי הקהילה." (אלן ג'יי. וויט, Gospel Workers, עמ' 352).

❷ דונו בכיתה באסטרטגיות שהקהילה שלכם תוכל לאמץ כדי לעזור לחבריה להבין שהם חשובים לה בביצוע משימות העדות והבישור. כיצד תפעלו כמיטב יכולתכם כדי להבטיח השתתפות מרבית של חברי הקהילה במשימות אלה?

מתנות רוחניות לעדות ולבישור

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: פטר"א ד' 10; יוחנן ט"ז 8, 13; קור"א י"ב 31-28; מעשי השליחים ב' 47-40; י"ג 4, 5.

פסוק לשינון: "והוא נתן את אלה להיות שליחים, את אלה נביאים, את אלה מבשרים, ואת אלה רועים ומורים, כדי להכשיר את הקדושים לעבודת השרות, לבניית גוף המשיח." (אל האפסים ד' 11, 12).

מבט שבועי: מתנות רוחניות הן תכונות מיוחדות שרוח הקודש מעניקה לכל חבר בגוף המשיח, כדי שישתמש בהן לתהילת ה' ולישועת נפשות.

כקהילה, אנו מדגישים ובצדק את מתנת הרוח של הנבואה, אבל לא תמיד אנו מדגישים את חשיבותן של יתר מתנות הרוח בשירות שלנו לאלוהים. אך חשוב שנעשה זאת. מדובר בדוקטרינה מובהקת של כתבי הקודש. לכן, כקהילה, עלינו להתייחס למתנות הרוח בכובד ראש, וזאת כדי שכל חבר בקהילה יחוש בנוח בשעה שיקבלן ויתפעל אותן.

לרוע המזל, חברי קהילה רבים אינם עושים שימוש במתנות שקיבלו. קיימות סיבות רבות למחדל זה. לפעמים, החברים עצמם אשמים בו. לפעמים, הקהילה יכולה אולי לעשות יותר כדי לעודד את חבריה לגלות מהן מתנות הרוח שניחנו בהן ולהשתמש בהן בשירות ובבישור בהנחיית רוח הקודש. איזה בזבוז משווע זה לקבל מתנה ולעולם לא להשתמש בה בהתאם לייעודה!

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-21 באפריל.

מאמינים שניחנו כמתנות הרוח

אם תשאלו את חברי הקהילה שלכם, רבים מהם יצטרכו לחשוב ארוכות לפני שיאמרו שהם קיבלו מתנה כלשהי מרשימת מתנות הרוח בכתבי הקודש, וזאת למרות שמרביתם כבר מתפעלים מתנה ממתנות הרוח. הם פשוט אינם מודעים לה ואינם מזהים אותה. ישנם אנשים שלא ניסו מעולם לגלות מהן המתנות שניחנו בהן, אבל הם מכהנים במשרות שונות בתחומי המומחיות שהם חשים שיועזו להם, והקהילה מאששת זאת. לעיתים קרובות, סמינר לזיהוי מתנות הרוח יסייע באישוש המתנות שאנו כבר מתפעלים בשירות. לכן, ייתכן מאוד שאנשים מתפעלים אחת ממתנות הרוח בהנחיית רוח הקודש בלי שגילו רשמית מהי מתנה זו או בלי שזיהו אותה בשמה. לעומתם, ישנם אנשים שמתקשים להשתתף בפעילויות הקהילה, וזאת משום שאינם סבורים שניחנו במתנה כלשהי. חשוב לעודד אותם לגלות את המתנות שניחנו בהן, ולהדריך אותם כיצד להשתמש בהן.

קראו את איגרת פטרוס הראשונה ד' 10. מה נאמר בפסוק זה על אדם שהקדיש את חייו לה' וניתן במתנה כלשהי?

כאמור, כל מאמין נועד לכהן בשירות, לכן אין זה פלא שאלוהים מצייד אותנו כדי שנוכל לבצע את השירות שלנו. לפיכך, כל מאמין שמקבל על עצמו את משימת הבישור שה' הטיל על תלמידי המשיח, יצויד בידי רוח הקודש כדי שיוכל להיות מעורב בה. בנוגע למאמצי הקהילה להושיע נפשות, אלוהים יודע בדיוק מה נדרש לקהילה, באיזה מקום תתבצע המלאכה ובאיזה מועד. קראו את האיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ב 11. על פי הפסוק, הענקת מתנות הרוח מתבצעת בידי רוח הקודש שחולקת אותן כרצונה לכל הקדושים כדי שיוכלו לעשות מעשים טובים (ראו אפס' ב' 10). רוח הקודש לא רק מחלקת את מתנות הרוח בקרב המאמינים, אלא אף נותנת להם כוח כדי להשתמש בהן (ראו מה"ש א' 8).

הפסוקים בכתבי הקודש המציגים את רשימת מתנות הרוח אינם זהים. מכאן עולה שרשימות מתנות הרוח אינן שלמות; כלומר, ייתכן שישנן מתנות אחרות שניתן להוסיף לרשימה.

חשבו על המילים מתנה או מתנות. מה משמע מהן? מה זה אומר לכם על המחויבות שלכם להשתמש במתנה שהוענקה לכם חינם אין כסף לשם ביצוע מלאכת האדון (ולא לתכלית אחרת)?

רוח הקודש ומתנותיה

3

במידה מסוימת, מתנות הרוח שהמאמין ניהן בהן קובעות את מקומו בקהילה שהוא חבר בה. במילים אחרות, זיהוי מתנות הרוח שניחנו בהן, כמוהו כזיהוי תחום השירות שה' יעד לנו בגוף המשיח. האם התבקשתם מעודכם לעסוק בתחום שירות שאינו קרוב ללבכם ושאינן לכם שום עניין בו? האם אתם מכירים אנשים שקיבלו משרות בקהילה, אך התפטרו מהן במהלך השנה משום שחשו שהם אינם מתאימים לתפקיד? רוב הסיכויים שהם התבקשו לאישי משרה בשירות הקהילה (ובמקרים מסוימים אף ניסו לבצע אותה), שלא יועדה להם ושהם לא צוידו במתנה שתעזור להם בביצועה. למרות שהדבר קורה לפעמים, אין זה אומר שזה חייב לקרות.

קראו את מעשי השליחים י"ג 3-1. מה קורה כאן? מה נלמד מכך על חשיבות הקריאה לשירות?

יש חשיבות לכך שרוח הקודש תקרא לנו לכהן בשירות אלוהים. בר-נבא ושאלו נקראו ביד רוח הקודש לשירות האדון, וצוידו ברוח הקודש. פסוק 2 מעניק לנו מידע חשוב. אנו למדים שבר-נבא ושאלו כבר עסקו בשירות האדון לפני שנקראו לשירות מסוים. אנו יודעים שמדובר בתחום שירות מסוים, שכן שמעון ומנחם לא נקראו לשרת באותה השעה. ממש לפני שישוע עזב את העולם, הוא הבטיח שרוח הקודש תבוא ותסייע לנו. חלק ממלאכתה של רוח הקודש הוא לצייד אותנו במתנות רוחניות לשם הפצת הבשורה. לפיכך, אם רוח הקודש מעניקה לנו מתנות שיעזרו לנו לבצע את משימת הבישור, אין ספק שמתנות אלה חשובות ושעלינו לתפעלן.

מה נלמד מן הפסוקים להלן על האינטראקציה של רוח הקודש איתנו? (יוחנן ט"ז 8, 13; מעשי השליחים י"ג 4; אל הרומים ח' 11; מעשי השליחים א' 8).

כשאנו מבינים מדוע רוח הקודש מעניקה מתנות רוחניות, אנו רואים עד כמה הן חיוניות לישועתם של בני האדם שנקראנו לבשר להם למען המשיח. באמצעות הייעוד והמתנות שאנו מקבלים מרוח הקודש, כל אחד ואחד מאיתנו נעשה מעורב, במידה זו או אחרת ובדרכים שונות, בביצוע המשימה הכבירה של הפצת הבשורה שהוטלה על הקהילה.

למרות שלפעמים אנו רואים במתנות מסוימות מתנות חשובות או מיוחדות, למעשה, כל מתנות הרוח חיוניות לחיי הקהילה ולביצוע המשימה שהוטלה עליה. לפעמים נייעד מבשר מחונן, מטיף מחונן או מורה מחונן להוראה ולהטפה בקהילה, אך המאמינים שניחנו במתנות שנועדו לאמן, לחנך ולהכשיר, חיוניים לקהילה באותה המידה.

לגלות את מתנות הרוח

גילוי מתנות הרוח אינו משימה קשה. תוכלו לזהות במהירות את תחומי השירות שראש הקהילה ומנהיגים בולטים אחריהם בקהילתכם חוננו בהם. כל שעליכם לעשות הוא לבחון את מעשיהם, ולשים לב לתגובת חברי הקהילה לשירותם. אבל כשמדובר בזיהוי מתנות הרוח שאנו ניחנו בהן, זה כבר עניין אחר לגמרי.

תהליך גילוי מתנות הרוח שלנו מוצג לפעמים בפשטנות: עברו על רשימה, יישמו נוסחה וגלו את מתנתכם. מאמינים רבים ניסו לגלות את מתנות הרוח שלהם בדרך זו, והתאכזבו מרות לאחר שקהילתם לא הציבה אותם במשרות או בעמדות שיחלו להן כדי שיוכלו לתפעל את המתנות הללו במסגרת גוף המשיח.

סמינר המוקדש למתנות הרוח הוא אולי הדרך הקלה ביותר לזיהוי מתנות הרוח שלכם. אבל חשוב לראות בסמינר כזה אך ורק את התחלת החיפוש, כפי שמרבית הסמינרים הללו מדגישים.

קראו את האיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ב 28-31. מה אומר כאן שאול על מתנות הרוח?

פסוקים אלה אינם מייצגים לנו להשתוקק למתנות הרוח הנחשבות בדרך כלל לטובות ביותר. בקטע זה, שאול מראה לנו שמתנות הרוח מחולקות לקהילה בהתאם לצרכים המסוימים של הקהילה בכל מקום שהוא ובכל זמן שהוא. לפיכך, המתנות הטובות ביותר הן אלו שמעצימות את חברי הקהילה.

כשאתם באים לבחון ברצינות באלו מתנות ניחנתם, אל תזלזלו במה שאומרים לכם חברי הקהילה. כשחברי קהילה יושבים בוועדות מינוי כדי לבחור את מנהיגי הקהילה ולתמוך בצוותים השונים שיפעלו בשנה הבאה, הם מחפשים אנשים שהפגינו יכולת ועניין בתחומי שירות מסוימים. למרות שיתכן שוועדת מינוי לא תשקול במכוון את מתנות הרוח, למעשה היא מחפשת אנשים שחוננו בתחומי שירות מסוימים.

כשחבר קהילה אומר לכם שתוכלו להועיל ולתרום במשרת שירות מסוימת, ייתכן מאוד שדבריו מאששים את המתנות שקיבלתם. יהיה זה נכון מצדכם להקשיב לו ולהתפלל על כך. השתתפות בסמינר על מתנות הרוח יחד עם קבלת אישור מחברי הקהילה ותקופת ניסיון במשרה מסוימת – כל אלה יהיו סימן ברור לתחום השירות שהאדון יעד למענכם וחונן אתכם במתנות לשם ביצועו.

מהן לדעתכם מתנות הרוח שלכם, ומדוע?

מתנות אחרות

כשאנו חושבים על מתנות הרוח ועל עדות ובישור, אנו נוטים להתמקד במתנות הבישור, ההטפה וההוראה. על אף שלא כל מתנות הרוח הן מתנות בישור בעליל, כאשר מתפעלים אותן בקהילה, הן משפיעות במידה זו או אחרת על משימת הבישור של הקהילה.

שובו וקראו את מעשי השליחים ו' 4-1. על פי הכתוב, הקהילה מינתה אנשים לתפקידים הדומים לאלו שאנו מצפים כיום משמשי הקהילה לבצע. כיצד נימקו התלמידים את סירובם לבצע את המלאכה הזו? כיצד עלינו להבין את העיקרון הנחשף כאן?

השמשים שזה עתה נבחרו, תרמו באופן משמעותי לתוכנית הבישור הכוללת של הקהילה הקדומה, בכך ששחררו את התלמידים ממלאכות מסוימות ואיפשרו להם לעסוק בעיקר בבישור ובהטפה. לכן, גם אם איננו מחשיבים את השירות של השמשים כמתנה המכשירה אותם לבישור בקו החזית, לשירות זה יש השפעה רבה מאחורי הקלעים של פעילויות הבישור של הקהילה. לדוגמה, ייתכן מאוד ששירותם של שמשי הקהילה בקרב אלמנות נזקקות, יגרום לאנשים להקשיב לבשורה ביתר רצון ופתיחות. רק אלוהים יודע מהי התועלת האמיתית שמביאים אנשים אלה בביצוע תפקידם.

כדי שהקהילה תתפקד, היא זקוקה למנהיגים, גזברים ומנהלים שיפעלו בתחומי ניהול, ארגון, כספים וכו'. אנשים שמשרתים את אלוהים בתחומים אלה חייבים להבין שהם חלק מצוות, ושהתרומה שלהם חיונית למאמצי הבישור של הקהילה.

קראו את מעשי השליחים ב' 47-40. אילו מתנות רוחניות התגלו כאן? מה היה הפרי שלהן, לא רק לגבי עדות, אלא גם לגבי הכשרה לתלמידות? אילו לקחים חשובים נפיק מכך לגבינו?

במעשי השליחים ב' 47 נאמר שלקהילה נוספו כשלושת אלפים איש. המילה נוספו המופיעה כאן, מציינת התווספות לחברה או לקהילה. בשעה שהנושעים החדשים התווספו לקהילה, הם זכו לחברותא בקהילה ולטיפול המסור של הקהילה. מכאן נוכל להסיק שחברי הקהילה תפעלו מתנות רוחניות בתחומי ניהול, מנהיגות, הכנסת אורחים, שירות אישי ושירות לקהילה. זוהי דוגמה טובה לתפעולן של מתנות רוחניות אישיות לתועלת הקהילה באמצעות תמיכה בשירות הבישור של המבשרים.

חשבו על החלק שלכם; על השירות שלכם בקהילה. כיצד הוא עולה בקנה אחד עם המשימה הכוללת של הקהילה?

מתנות הרוח ומחויבות משיחית

איננו אמורים לגלות מהן מתנות הרוח שלנו לשם סיפוק סקרנותנו גרידא, אלא כדי לוודא את הייעוד שהאדון יעד לנו ואת התפקיד שלנו בקהילה בקרב גוף המשיח. מובן שהדבר כרוך במחויבות רבה מצדנו בשעה שאנו משתדלים להגשים את התפקיד שאלוהים צייד אותנו במיוחד כדי לבצעו.

השוו בין הפסוקים הבאים: אל הרומים י"ב 4, הראשונה אל הקורינתים י"ב 12 ואל האפסים ד' 16. מה נאמר בהם על מתנות הרוח ועל הקהילה (גוף המשיח)?

ישנה חשיבות לכך ששלושת הפרקים העיקריים המציגים את רשימת מתנות הרוח, מציינים זאת בהקשר של הקהילה. הדבר מלמדנו שעל אף שמאמין עשוי להיות מעורב ברמה אישית בעדות ובבישור, כפי שקרה בסיפור על פיליפוס והשר האתיופי (מה"ש ח'), על כולנו מוטלת האחריות לתפעל את מתנות הרוח שלנו באמצעות הקהילה.

כאמור, כל מה שהקהילה עושה חייב להתנהל תחת סמכות רוח הקודש ובהנחייתה. אנו מחויבים לחפש אחר רצון האלוהים, ולפעול בהתאם למה שרוח הקודש מגלה לנו. אל לנו ליפול למלכודת של עריכת תוכניות בעצמנו, ורק אז לבקש מאלוהים אישור לבצען. לעיתים קרובות אנו שואלים: "מה הקהילה שלנו יכולה לעשות למען אלוהים?" עדיף שנגלה מה אלוהים עושה בקרב חסידיו ונהיה מעורבים בכך.

מה נלמד ממתי י' 19, 20, מעשי השליחים י"ג 4, 5, ומעשי השליחים ט"ז 6, 7 על האופן שבו התלמידים הודרכו בידי רוח הקודש?

תלמידי ישוע נתנו לרוח הקודש הכול-יודעת להנחות אותם בביצוע שירותם. לפעמים קרה שהם ניסו לבצע שירות מסוים, אבל רוח הקודש מנעה זאת. רוב הסיכויים ששאל השליח קיבל חזון שבו רוח הקודש העניקה לו הנחיות מפורשות לגבי המקום שבו התלמידים היו אמורים לפעול (ראו מעשי השליחים ט"ז 9, 10).

עלינו להשתמש במתנות הרוח בצורה אחראית. הדרך הטובה ביותר לוודא זאת היא שמקבל המתנה יהיה פתוח תמיד לתקשורת עם רוח הקודש. אנו מחויבים לשמור על אחדות הקהילה. כשאנו מונחים על ידי רוח הקודש, אחדות זו תהיה נחלתנו. רוח הקודש מכוונת הן את המאמינים באופן אישי והן את הקהילה. היא מעניקה לקהילה את אותה הנחייה שהעניקה לאחד מחבריה. רוח הקודש אינה מכוונת את המאמינים לעזוב את גוף המשיח.

כשאנו מחויבים לשירות המשיח, נוכל לצפות להתרחשותם של דברים כבירים בשעה שרוח הקודש תישפך עלינו. לכן, חשוב מאוד שנהיה מוכנים לקבל, הן כפרטים והן כקהילה, את מה שרוח הקודש מעניקה לנו.

לימוד נוסף: מצאו או ארגנו הזדמנויות להכשרה בקהילתכם אם החלטתם מהו תחום העדות והבישור שברצונכם להיות מעורבים בו, ודנתם בו עם רועה הקהילה ומנהיגי הבישור, הגיע הזמן לבחון את המוכנות שלכם למשימה. אתם ודאי רוצים שיהיו לכם הזדמנויות מעולות כדי לקרב לבבות ולעשות נפשות לאמונה בישוע המשיח. לכן, הכשרה היא חיונית וחשובה. זכרו: עבודה בצוות, במקום באופן אישי, תבטיח קבלת עידוד ותמיכה ותביא לידי הצלחה. להלן תחומי המפתח של השיעור השבועי:

1. בשעה שאתם מתייעצים עם הרועה ועם מנהיגי הבישור בקהילתכם, דונו איתם על שיעורים או על קורסים המיועדים להכשרה (אם קיימים כאלה), שתוכלו להשתתף בהם. הכשרה אינה חייבת להירכש רק בקהילה המקומית. בחנו את האפשרות להשתתף בקורסי הכשרה ארציים (אם נערכים כאלה).
2. אופציה נוספת לקבלת הכשרה היא לבקש מרועה הקהילה או מאנשים אחרים שמעוניינים לקבל הכשרה לארגן קורס הכשרה מקומי לבישור. אם עלויות הקורס גבוהות מדי ומספר המשתתפים זעום, מדוע שלא תפרסמו מודעה על קורס הכשרה ארצי שייערך בקהילתכם?
3. בשעה שאתם עוברים להכשרה לגבי האזור שבו תבשרו, בחנו את המשאבים שלכם. ודאו מהם וכיצד תוכלו להשתמש בהם. דבר זה מהווה חלק חשוב מההכשרה שלכם לשירות.
4. הכנה רוחנית אישית חשובה מאוד לשירות הבישור. בשעה שתתחילו לשרת את אלוהים, תהיו מודעים יותר לצרכים הרוחניים שלכם. בשעה שתבקשו מרוח הקודש למלא אתכם, ורוח הקודש תעצים אתכם, יהיה לכם את הכוח לבצע שירות כביר יותר. התפללו שרוח הקודש תכוון אתכם ותשתמש בכם.

שאלות לדיון:

- 1 "אלוהים חלק לקהילה מתנות שונות. מתנות אלה הן יקרות מפיז כאשר משתמשים בהן כהלכה, והכול יכולים לקחת חלק בהכשרת אנשים לקראת ביאת המשיח הקרובה." (אלן ג'י. ווייט, Gospel Workers, עמ' 481). באיזו מידה מדגישה קהילתכם את חשיבותן של מתנות הרוח? מה תעשו כדי להציג ולהבליט את מתנות הרוח?
- 2 "כל בני האדם אינם מקבלים את אותן מתנות, אבל לכל משרת של האדון הובטחה מתנה כלשהי של רוח הקודש." (אלן ג'י. ווייט, Christ's Object Lessons, עמ' 327). כיצד נעודד את חברי הקהילה לגלות, לפתח ולהשתמש במתנות הרוח שלהם? מדוע חשוב שנעשה זאת?

עדות ובישור כדרך חיים

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: קור"ב ג' 2, 3; מתי ט' 36-38; קור"א ט' 20-22; מרקוס ה' 1-19; יוחנן י"ז 11-19.

פסוק לשינון: "בְּיַפּוֹ הֵיטָה תִּלְמִידָה וְשָׂמָה טִבִּיתָא, כְּלוּמַר צְבִיָּה, וְהִיא רַבַּת מַעֲשִׂים טוֹבִים וּמְרָבָה בְּגִמְלֹת הַסְּדִים." (מעשי השליחים ט' 36).

מבט שבועי: בין אם אנו מודים בכך ובין שלא, כל מאמין נושא מסר באמצעות מופת חייו.

לעיתים קרובות נאמר שהמשיחיות אינה אך ורק דבקות במערכת של אמונות, אלא אף דרך חיים, אורח חיים. אחרי הכול, מה שאנו מאמינים בו משפיע בסופו של דבר על הבחירות שאנו נוטלים ועל סגנון החיים שלנו.

מי שטוענים להיותם משיחיים נבחנים בשבע עיניים על ידי אנשים המבקשים לגלות אם חייהם של המאמינים עולים בקנה אחד עם האמונות שבהן הם מחזיקים. גם אם איננו מתכוונים לכך, אנו משמשים דוגמה ומופת לאנשים שבוחנים אותנו ולומדים מאיתנו. לכן, השאלה החשובה אינה, "האם אנו אנשים בעלי השפעה?", אלא, "כיצד אנו משפיעים על הזולת, ומה אנו מעבירים להם?"

עלינו לזכור תמיד את חשיבות ההשפעה הלא מודעת שלנו על האנשים סביבנו, אך בה בעת עלינו לתכנן במודע תוכנית שתסייע לאנשים לחבר בין אמונה ואורח חיים. השבוע נלמד כיצד אורח חיים משיחי עשוי להפגין את הרלוונטיות של האמונה בחיי היום יום.

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-28 באפריל.

דרשות חרישיות

כיצד הייתם מזהים את תלמידי ישוע לו חיייתם במאה הראשונה לספירה? אין ספק שהייתם מצליחים לזהות את הכוהנים ואת הפרושים לפי סגנון הלבוש שלהם. בדומה, הייתם מזהים דייג, איכר או חייל רומי לפי בגדיו או מדיו. אבל כיצד הייתם מזהים מאמין משיחי?

קראו את יוחנן י"ג 35. לפי ישוע, מהי הדרך המיוחדת לזיהוי תלמידיו? מה זה אומר מבחינה מעשית?

ישוע אמר שאם נאהב איש את רעהו, אנשים יידעו שאנו תלמידי. איך הם יידעו זאת? האהבה השוררת בינינו תשכנע אותם. האהבה שאנו רוחשים לישוע ואיש לאחיו באמונה תקבע כיצד נגיב לרצון האלוהים, וכיצד ננהג איש כלפי רעהו.

יתרה מכך, האהבה והדאגה שלנו לאנשים שאינם מצאן מרעיתו של המשיח הם שיקבעו את היחס שלנו כלפיהם. זוהי הדרשה שהם ישמעו ויראו, והיא תהיה רמה יותר מכל דבר שתוכלו לומר להם. הורים רבים מבחינים בכך שילדיהם מפתחים כבר בגיל רך מעין "גלאי צביעות" פנימי שהופך חד ואמין יותר ככל שהם גדלים. לכן, עלינו להיות מודעים לעובדה שאנשים רבים שאנו מיודדים איתם ומבשרים להם, הם בעלי יכולת מפותחת מאוד להבדיל בין התנסות רוחנית אמיתית לבין התיימרות גרידא של רוחניות.

קראו את האיגרת השנייה אל הקורינתיים ג' 2, 3. מה אומר שאול על הדרך שבה אלוהים רוצה להשתמש בחסידיו כדי שישמשו דוגמה ומופת לאנשים אחרים?

חשוב שלא נזלזל הן בהשפעה הלא מכוונת שלנו והן בהשפעה המכוונת שלנו על האנשים סביבנו. חייו של המשיחי אמורים להיות כמו מכתב שנשלח מישוע המשיח אל העולם. מכתב זה, הנובע מלב שחודש בחסד ה', יפיגן את כוחה של הבשורה לחולל שינוי בחיים, ולפיכך, יעיד על המשיח.

האם הושפעתם מעודכם מאנשים שמעשיהם עלו בקנה אחד עם הצהרת האמונה שלהם? כיצד הושפעתם מאנשים שמעשיהם לא עלו בקנה אחד עם הצהרתם? כיצד תוכלו לזכור תמיד שמעשיכם משפיעים על הזולת בדרך זו או אחרת?

חמלה לזולת

כל יום אנו חולפים על פניהם של אנשים שאיננו מכירים. אנו חולפים לידם ברחוב, יושבים בסמוך אליהם בבתי קפה, או מחכים יחד איתם בתור. לפעמים אנחנו אפילו מהנהנים לעברם בידידות או מחייכים אליהם כשאנו חולפים על פניהם. על אף שלא נוכל ליצור קשר אישי עם כל האנשים שאנו פוגשים ברחוב, אלוהים רוצה שהם יקבלו אותו באמונה. אנו יכולים להיות חלק מתוכניתו של אלוהים לגאול אדם כלשהו, בכל מקום שהוא.

4

קראו את מתי ט' 36-38. על אף שישוע דיבר כאן בהקשר מסוים ומיוחד מאוד, הרגשות שהביע אינם מוגבלים להקשר זה בלבד. מה אמר ישוע, וכיצד תיישמו את דבריו בתחום שבו אתם משרתים?

ההמונים שישוע ראה היו עייפים, טרודים ומיואשים. הם היו מדוכאים כל כך, עד שהם כמעט זנחו את דת אבותיהם. מנהיגי הדת שה' הפקיד על עמו הזניחו את חובותיהם. כתוצאה מכך, המוני העם נפוצו לכל עבר כצאן ללא רועה. הם היו מיואשים וחשו זנוחים. אך רחמיו של ישוע נכמרו עליהם, שכן הוא ידע שהם נזקקו לרועה רוחני.

בקרבת המוני בני האדם שאנו פוגשים מדי יום, ישנם כאלה שהקדישו את חייהם לישוע המשיח, אבל הרוב זקוקים לרועה הטוב. איכשהו חייבים להגיע אליהם עם בשורת המשיח. ישוע, תלמידיו ומספר אנשים אחרים שהלכו בעקבותיו, עסקו בבישור ובמלאכת הקציר, אבל ככל שהקציר התרבה, כך גבר הצורך בפועלים רבים יותר. למרות שישוע ביקש מתלמידיו להתפלל ולבקש מאלוהים שישלח פועלים רבים יותר לקציר, קרוב לוודאי שבקשתו נועדה לגרום להם לשקול את הקריאה לצאת לשדה הבישור. בנוסף, היא נועדה לאשש את העובדה שאלוהים מבין את הצורך בפועלים רבים יותר, ואף ישלח אותם.

מרבית הקהילות מוקפות בשדה קציר גדול כל כך, שאין זה מעשי להשאיר את מלאכת הקציר לקומץ מבשרים. כשלבנו יתמלא רחמים כלפי האנשים החיים סביבנו, שלפעמים מונים אלפי בני אדם, נחוש שוב בצורך להתפלל שאדון הקציר ישלח פועלים לקציר, ואולי אף ניווכח בפוטנציאל שלנו לשמש פועלים למען האדון.

כשאנו מתמסרים למלאכת קירוב הלבבות והבישור, חשוב שנמשיך לבחון פועלי קציר פוטנציאליים בקרב תושבי שכונת המגורים שלנו. אנשים אלה, שמרביתם כבר מחפשים אחר אלוהים, יושפעו לטובה מהחמלה שנפגין כלפיהם.

מהי לדעתכם משמעות המילה רחמים? זדנו בכך. כיצד תלמדו מן הסבל שלכם ומהצורך שלכם ברחמים? כיצד תלמדו להיות רחמניים יותר כלפי האנשים סביבכם?

לצעוד כנעליהם

חשבו על הנקודה החשובה הבאה: במקום לספק לאנשים את מה שאנו חושבים שהם צריכים, עלינו ללמוד מהם הדברים החשובים בעיניהם. מה מדאיג או מטריד אותם? אילו בעיות יש להם? לאילו דברים הם זקוקים לדעתם?

קראו את האיגרת הראשונה אל הקורинתים ט' 22-20. מה נלמד מפסוקים אלה על יחסו של שאול השליח לאנשים שונים, ועל תשוקתו להזדהות עם דאגותיהם וצורכיהם? איזה לקח נפיק מכך לגבינו במאמצינו להגיע לאנשים סביבנו? (ראו גם אל העברים ד' 15).

בלי להתפשר על אמונתו ועקרונותיו, שאול השליח היה מוכן ללכת לכל מקום, ולעשות כל דבר שבכוחו לעשות כדי להצליח לשכנע אנשים באמיתות הבשורה. במילים אחרות, הוא היה מוכן לצעוד בנעליו של האחר בניסיון להבין אותו ולמצוא את הדרך הטובה ביותר לקרבו לישוע המשיח. הנקודה היא, שלעיתים קרובות אנו מנסים לתת לאנשים את מה שלדעתנו הם זקוקים לו. אבל עלינו לנסות תחילה להבין מהם הצרכים שלהם, בהתאם למה שהם מרגישים. לצעוד בנעליו של אדם אחר, משמעו לנסות להבין את חייו על כל המורכבות והבעייתיות שלהם מנקודת מבטו; זה אומר שעלינו לנסות להבין מהם המכאובים והקשיים שלו ומהן השמחות וההנאות שלו. במילים אחרות, לפגוש את הזולת במקום שבו הוא נמצא. מובן שזה מה שישוע עשה. חייו עלי אדמות התאפיינו בהזדהות עם בני האדם שהוא בא להושיע. ישוע מסוגל להבין את הקשיים, המאבקים והמכאובים שלנו, מפני שהוא עבר דברים דומים. הוא חווה אכזבות מרות, האשמות שווא ודחייה; הוא נענש על לא עוול בכפו. הוא היה "עמנואל" במלוא מובן המילה בכך שנכנס לחיינו והזדהה איתנו בכל דבר.

זאת ועוד, משום שישוע לבש בשר ודם והזדהה עם החוויה האנושית, הוא מסוגל לפגוש אנשים במקום שבו הם נמצאים. כשאנו קוראים בבשורות, אנו מגלים שישוע לא דבק בשיטה אחת של בישור ועדות. הוא נגע בבני אדם מתוך ההקשר של חיי היומיום שלהם. לדוגמה, כשפגש את האישה השומרנית בבאר יעקב, הוא דיבר איתה על מים חיים. כשפגש איכרים, הוא סיפר להם סיפורים ומשלים על זריעה, קציר, עונות השנה ומזג האוויר. כשפנה אל דייגים, הוא דיבר על דגים, רשתות דיג וסופות המתחוללות ביים. לישוע הייתה דרך נפלאה להציג אמיתות רוחניות כבירות כשהזדהה עם חיי היומיום של בני האדם, והאנשים שהקשיבו לדבריו למדו על מי החיים ועל הצורך בזריעת זרעי הבשורה. רבים מהם אפילו הפכו לדייגי אדם.

באיזו תכיפות הפגין אלוהים את חסדו כלפיכם? קרוב לוודאי שפעמים רבות מכפי שתוכלו למנות כאן, נכון? כיצד תלמדו להיטיב להיכנס לחסד ה', ולהניח לו לעצב אתכם לדמות המשיח?

היו מסבירי פנים

כשמדברים על עשיית נפשות למשיח, אומרים לפעמים: "לאנשים לא אכפת כמה אנחנו יודעים, עד שהם מגלים כמה אכפת לנו מהם." הנקודה היא שאנו יכולים ללמד ולבשר עד מחר, אבל אם אנשים חשים לא מובנים, לא אהובים ודחויים, העדות שלנו תינזק קשות, ולא משנה עד כמה הדרשות שלנו נאות או התורות שלנו הגיוניות ואמיתיות.

הדבר מוביל לרעיון פשוט: הכנסת אורחים. הכנסת אורחים כוללת תחומים רבים כגון: קבלת הזולת בלבביות ופתיחות, והפגנת דאגה, נדיבות, אדיבות, חמלה וידידות כלפיהם. תכונות אלו קשורות לדרך שבה אלוהים חפץ שהמשיחיים יתייחסו איש לרעהו ואל בני האדם שהם מבקשים לקרב למשיח.

4

קראו את הסיפור על האיש אחוז השדים במרקוס ה' 19-1. מה אמר ישוע לאיש זה, הממחיש את העיקרון שעל פיו חברים קרובים קשובים ופתוחים יותר לבשורה שאנו מבשרים להם? כיצד נלמד ליישם את העיקרון הזה במאמצי הבישור האישיים שלנו ובשירותנו?

ישוע היה יכול להורות לאיש הזה לשוב לעירו ולספר לכולם על נס הריפוי שחווה. העובדה שישוע הורה לו מפורשות ללכת לביתו ולספר על נס הריפוי לבני משפחתו ולחבריו מבליטה ומחדדת את האמיתה שעל פיה, אנשים שאנו בקשר איתם פתוחים יותר מאחרים לבשורות הטובות שברצוננו לחלוק איתם על אהבתנו, חסדו וגאולתו של ישוע המשיח. חברינו יחלקו את הבשורות המרגשות הללו עם חבריהם, ובדרך זו הבשורה תופץ הלאה.

נקודה חשובה בתהליך היא לרכוש חברים מחוץ לחוג חברינו המאמינים. מאמינים רבים פוגשים באופן טבעי במסגרת העבודה שלהם מכרים רבים שאינם חברים קרובים. אולם מכרים אלה יכולים להפוך לחברים באמצעות מה שאנו מכנים "בישור המבוסס על הכנסת אורחים". בישור זה נובע מסגנון חיים שבו נהג תמיד בסבר פנים יפות ונהיה מכניסי אורחים. במילים אחרות, בישור המבוסס על הכנסת אורחים אינו דבר שאנו יכולים "לכבות" או "לנתק" מדי פעם; להפך, זהו אורח חיים של ממש. (ראו גם לוקס י"ד 14-12).

באילו דרכים תפגינו לבביות והכנסת אורחים רבה יותר לאנשים סביבכם? כיצד תלמדו להיות מוכנים יותר לתת מעצמכם כדי למלא את צורכיהם של האנשים שאתם מנסים לקרב למשיח?

להרחיב את מעגל החברים

לפעמים ניתקל במחפש רוחני שישאל אותנו: "מה עלי לעשות כדי להיושע?" אבל בדרך כלל, עלינו לצאת ולחפש בעצמנו אחר צאן אובדות. ישנם אנשים הטוענים שהקהילה היא מעין מעוז שממנו יוצאים קומץ מבשרים למסע בישור או למשימת בישור במטרה לעשות נפשות לאמונה. ואז, אחרי שאנשים קיבלו את האמונה, אנו מזהירים אותם לשמור מרחק מן העולם שממנו הם נגאלו. בין אם הדבר נכון עובדתית, או מהווה אך ורק דעה אישית, זו אינה הנקודה. הנקודה היא שאדוונטיסטים רבים מקיימים מעט מאוד, אם בכלל, קשרים משמעותיים עם אנשים מחוץ לקהילה. על אף שחשוב להתרחק מהשפעות רעות, ריחוק רב מדי מהעולם עלול לפגום ביכולתנו להגיע ללבם של אנשים עם מסר הבשורה.

קראו בתשומת לב את יוחנן י"ז 19-11. מה חושפים פסוקים אלה על מקומו של המשיח בעולם? (ראו גם אל הקולסים ד' 6-2?).

**מפסוקים אלה נוכל להפיק את האמיתות הבאות על תלמידי ישוע ויחסם לעולם:
הם בעולם (פס' 11).**

הם אינם מן העולם (פסוקים 14, 16).

הם עדיין לא אמורים לעזוב את העולם (פס' 15).

ישוע שולח אותם אל העולם (פס' 18).

כולנו באים לעולם בשעת לידתנו. בזמן שאנו חיים כאן, לאלוהים יש משימה בשבילנו. כשם שישוע שלח את תלמידי הראשונים אל העולם, הוא שולח אותנו לעולם כדי שנציג אותו ואת הבטחת הגאולה שהוא מעניק לאנושות בפני כל מי שנגיע אל לבם.

האתגר העומד בפני כל אחד ואחת מאיתנו הוא להרחיב במכוון את שדה הבישור האישי. ייתכן שזה אומר שעלינו להתאים את סגנון החיים שלנו כדי לפגוש אנשים שאינם מאמינים. אין פירוש הדבר שעלינו להתפשר על עקרונות, אמונות וערכים, אלא להפך: עלינו לחפש הזדמנויות לחברות בכל מקום ובמודע במטרה להתקרב לאנשים, וכתוצאה מכך לשמש שופר של האמת האלוהית.

לעיתים קרובות אנו מזמינים אנשים לבוא אלינו. אבל ישוע אמר לנו מפורשות ללכת אליהם. לפיכך, עלינו לשאול את עצמנו אם התרחקנו יותר מדי מהעולם, ואם שמא איבדנו חלק מהיעילות שלנו כמבשרים.

ערכו חשבון נפש: האם אתם נוטים להיות מבודדים מדי, מרוחקים מדי מהעולם? או שמא נעים ונוח לכם יותר מדי בקרב העולם? כיצד תיטיבו ללמוד להיות בעולם (ובדרך זו לבשר לאנשים), ועם זאת לא "להיות בעולם"?

לימוד נוסף: גלו באלו נקודות השירות שלכם משיק לתוכניות הכוללות של קהילתכם. למרות שמרבית המחלקות בקהילה עשויות להיות מאורגנות היטב ופעילות מאוד, רוב הסיכויים שהחברים המעורבים בכל מחלקה ומחלקה אינם יודעים הרבה על מה שקורה בתחומים אחרים בחיי הקהילה. זאת ועוד, ייתכן שלקהילה אין תוכנית בישור שהמחלקות השונות מודעות לה ותורמות לה. לשם קבלת עידוד, תמיכה והערכה נכונה, רצוי ששירות העדות והבישור שלכם יהיה חלק מן האסטרטגיה הכוללת של הקהילה. כדי להשיג זאת, שימו לב להצעות החשובות הבאות:

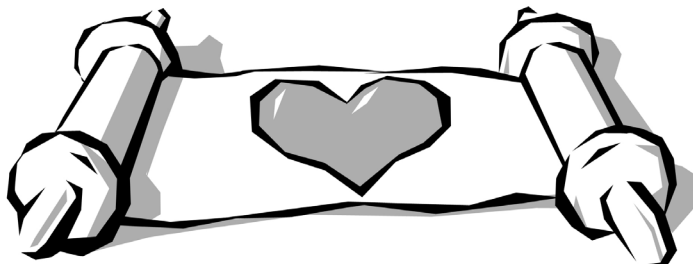

1. היפגשו עם רועה הקהילה, זקני הקהילה או מנהיגי הבישור כדי להבין מהן מטרות הבישור של הקהילה, אם בכלל, ואילו אסטרטגיות מנחות את הקהילה במאמצייה להגשים את המטרות הללו. זכרו שאתם מנסים לגלות את המקום שבו פעילויות הבישור המועדפות עליכם עולות בקנה אחד עם תוכניות הקהילה ותורמות להשגת מטרותיה.
2. ייתכן שתגלו שעל אף שנערכת פעילות בישור נרחבת בקהילתכם, היא חסרה מטרות או אסטרטגיות מוצהרות. במקרה כזה, בקשו להיפגש עם רועה הקהילה, זקני הקהילה או מנהיגי הבישור ושאלו אותם מהן מטרות הבישור האיטיות שלהם. בזמן הדיונים הללו, רשמו את הערותיכם והשגותיכם. כך תבנו לעצמכם תמונה של חזון מנהיגות הבישור שלכם, שתסייע לכם להציע מטרות ודרכים לקירוב לבבות ולבישור.
3. בשלב הזה, ייתכן שתחליטו להצטרף לשירות הבישור המבוסס של הקהילה שלכם. אבל אם השירות שבחרתם בו הוא בתחום בישור חדש, תצטרכו לגייס קבוצה קטנה של אנשים החולקים את החזון שלכם. העלו על הכתב את המטרות שלכם ואת האסטרטגיות שתשתמשו בהן כדי להשיג את המטרות הללו.

שאלות לדיון:

- 1 "לעתים קרובות, הדרשה הנישאת מעל בימת הקהילה מפי אנשים המתמיימים לצדד באמת, מנוטרלת על ידי אורח חייהם ומעשיהם." אלן ג'י. ווייט, *Testimonies for the Church*, כרך 9, עמ' 21. איזו עדות עולה מחייכם, בניגוד לעדות העולה מהדברים שאתם אומרים או מצהירים עליהם?
- 2 חשבו על הקהילה שלכם. עד כמה היא מעורבת בחיי הקהילייה והחברה שבה אתם חיים? אם הקהילה שלכם תיעלם מחר, האם זה ישנה במשהו לקהילייה שבה אתם חיים? באיזו מידה? האם זה בכלל ישנה משהו?

בישור ועדות עקביים ורציפים

שבת אחרי הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: מתי כ"ה 40-35, קור"א ג' 1-3, פטר"א ב' 2, יוחנן ו' 66-54, לוקס ח' 15-4.

פסוק לשינון: "בְּחֶלֶב הַזֵּינֹתִי אֶתְכֶם, לֹא בַמֶּאֱכָל, מִי עוֹד לֹא יִקְלָתֶם לְאָכֹל. אֲבָל גַּם פֶּעַת אֵינְכֶם יִמְלִימֶם." (הראשונה אל הקורינתים ג' 2).

מבט שבועי: בכל בישור ועדות, חשוב שנציג תחילה את האמת הפשוטה של הבישורה.

בישור רציף הוא אסטרטגיה המבוססת על התובנה שאנשים בקהילה ישתתפו בתוכנית אחת ויעברו לאחרת כאשר התוכניות מאורגנות ברצף הנכון. אולם, חשוב לבצע זאת בדרך הנכונה, אחרת הנזק יהיה רב יותר מן התועלת.

מן הפסוק לשינון עולה ששאול הבין את העובדה שבאמצעות עשייה רבה מדי אנו עלולים להרוס דברים. אנו עשויים להציג בפני האדם שמאזין לנו חומר מורכב מדי ובצורה לא נכונה, ואז, מרוב שפע של מידע, הוא חדל להקשיב לנו, מתקשה להבין את הדברים, או מסרב ליישם את העקרונות שלמד. ממש כשם שתינוק ניזון מחלב, ואז בהדרגה מתחיל לאכול מזונות מוצקים, תינוקות במשיח חייבים להיזון ממזון רוחני שיוכלו לעכל בקלות ולרכוש באמצעותו תובנות רוחניות.

השבוע נבחן כיצד אסטרטגיות ותוכניות בישור ועדות מתמזגות יחדיו, וכיצד הן מאששות ותומכות זו בזו במהלך פעילויות הבישור ההדרגתיות והרציפות של הקהילה במהלך השנה.

□ למדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-5 ביוני.

בישור הדרגתי וגילוי צרכי הזולת

כאמור, כשאנו מגלים מהם צרכי הפרט או הקהילה, הדבר ישפיע על הדרך שבה נפנה אליהם ועל התוכניות ותחומי השירות שנציע להם. כשאנו מבינים מהם הצרכים שלהם, אנו מסוגלים לתכנן טוב יותר תוכניות עוקבות שימלאו אחר הצרכים הבסיסים שלהם, בין אם מדובר באנשים פרטיים או בקהילת אנשים.

קראו את לוקס ט' 11. מה מחדד הפסוק בנוגע לתשוקתו של ישוע להביא לבני האדם מזור פיזי ורוחני כאחד? כיצד נפעל, בדרכנו אנו, לפי מופת זה של ישוע, ביצירת קשרים עם אנשים שנבקש לרוכש למשיח?

5

אין ספק שאנשים רבים שבאו לישוע התעניינו בעיקר בכוח הריפוי שלו: ביכולתו להקל על כאבים ועל סבל גופני. ישוע אכן עזר לחולים ולסובלים והקל על מאוניהם וסבלם הגופני, אבל הוא גם מילא צורך נוסף שהיה להם, שייטכן שהם לא ממש היו מודעים לו: ריפוי רוחני. בשעה שחסידי ה' בימינו עוסקים במילוי צרכיהם של אנשים או קהילות, עליהם ללמוד מן המופת של ישוע ולעודד אנשים לחשוב על סוגיות רוחניות נצחיות.

קראו בתשומת לב את מתי כ"ה 35-40. מהו המסר כאן? באיזו רצינות אנו לוקחים את המילים הללו, או שמא אנו רואים בהן דימוי ותו לא? כלומר, האם אנו באמת מאמינים בדברים האלה, קשים ליישום ככל שיהיו?

הענקת שירות בכל דרך שהיא לאנשים שישוע אוהב ושלמענם הוא מסר את חייו, משמעה שירות לישוע בעצמו ובכבודו. השירות שלנו לזולת מפגין את האהבה ואת הקרבה היתרה של ישוע לבריאתו. כשמישהו סובל, ישוע דואג לו ומזדהה איתו; עלינו לנהוג כמו ישוע. לפי מתי כ"ה 35-40, מילוי צרכי הזולת לא חייב להיות תמיד חלק מן האסטרטגיה של הקהילה. כאשר אנו מגלים צרכים של אנשים, עלינו למלא אותם, ולא משנה באיזה נקודה נמצאת הקהילה שלנו ביישום האסטרטגיה הרציפה שלה. אנשים רבים יעברו מתוכנית לתוכנית ומשלב לשלב כשהצורך הרוחני שלהם ילך ויגבר, ואילו אחרים יזדקקו למזון רוחני מייד. הקהילה אינה אמורה לזנוח את התוכניות והאירועים הרציפים שתכננה, אבל עליה להגיב תמיד לכל מקרה ולכל הזדמנות שייקרו על דרכה בעזרת צוות מאומן ומשאבים הולמים.

חלב ומזון מוצק

השוו בין הכתוב באיגרת הראשונה אל הקוריתים ג' 3-1 לבין הכתוב באיגרת הראשונה לפטרוס ב' 2. למה לדעתכם התייחסו שאול ופטרוס כאשר דיברו על חלב ומזון מוצק ועל הצורך בצמיחה? מהו לדעתכם "חלב רוחני" לעומת "מזון מוצק"?

אין ספק שחברי הקהילה בקורינתוס לא התפתחו דיים מבחינה רוחנית מאז ששאלו השליח ייסד את הקהילה. כתוצאה מכך, כשהטיף להם, הוא האיץ בהם להיכנע לאלוהים ולצמוח רוחנית, עד שיוכלו לעכל את האמיתות העמוקות של הבשורה. הטפתו בעת ההיא התמקדה בעיקר בבישור, ולא נועדה לחינוך ולתיקון. הוא לא הטיף על נושאים עמוקים כשמאזיניו לא היו בוגרים דיים רוחנית כדי להבין או להפנים אותם.

כשאנו מבשרים בימינו, עלינו לזכור תמיד את האסטרטגיה של שאול. עלינו להדריך את בני האדם להיכנע למשיח, לפני שנצפה מהם לקבל את האמיתות העמוקות ומחוללות המהפך הטמונות בדברו (כתבי הקודש).

כשאנו מדברים על בישור רציף, אנו עשויים להתייחס לתהליך ממושך או קצר. לאחר שאנשים עברו מתוכנית לתוכנית לפי הסדר, והגיעו למקום שבו הם פתוחים לקריאת ה', ניתן לכוון אותם לסדרה מלאה של שיעורי בישור או ללימוד אישי של שיעורים מכתבי הקודש. תהיה התוכנית אשר תהיה, העיקרון זהה: תחילה עלינו להזין את המאמינים החדשים בחלב (נושאים פשוטים מכתבי הקודש שיעזרו להם ליצור קשר עם אלוהים), ורק אז במזון מוצק (אמיתות עמוקות המהוות אבן בוחן, אשר יובילו אותם למחויבות מוחלטת).

קראו את יוחנן ט"ז 12. איזו נקודה חשובה מחדד הפסוק? כיצד ניישם את העיקרון הזה כשאנו מבשרים או מעידים על האמונה שלנו?

אדוונטיסט חדש היה נרגש כל כך מן האמת שנגלתה לפניו, עד שרצה לספר עליה לכולם. בדרך כלל, הדבר הראשון שרצה לחלוק עם אנשים היה לספר להם על "אות החיה". אבל על אף כוונותיו הטובות, הוא שימש דוגמה לדרך שגויה להצגת הבשורה, שכן עלינו להציג את אמיתות הבשורה באופן הדרגתי ועקבי, דהיינו, להתחיל ביסודות האמונה, ולא מן הסוף להתחלה.

חשבו על אמיתה כלשהי מכתבי הקודש שהתקשיתם לקבל בהתחלה. כיצד הסתגלתם אליה במשך הזמן? איזה לקח הפקתם מהתנסות זו, שיוכל לסייע לכם להיות רגישים יותר במאמציכם להגיע לאנשים ולקרוב למשיח?

אמיתות שהן אבן בוחן

אמיתה המשמשת אבן בוחן היא תורה או אמיתה מכתבי הקודש, שלאחר שהבנו אותה, היא מאתגרת אותנו לערוך שינויים במערכת האמונות שלנו או באורחות החיים שלנו. אמיתות כאלה, כגון שמירת השבת שהאדוונטיסטים דוגלים בה או אכילת מזונות כשרים, משפיעות הן על האמונה והן על אורח החיים. הדבר מבליט שוב כמה חשוב להדריך אנשים לקבל באמונה את המשיח לפני שנאיץ בהם לפעול למענו.

על פי יוחנן 1' 54-66, היו מספר אנשים שעזבו את ישוע בשעה שהתמודדו עם אמיתה שמהווה אבן בוחן. מדוע חלק מן האנשים שהלכו בעקבות ישוע עזבו אותו לבסוף? איזה לקח טמון כאן בעבורנו באופן אישי? אילו "אמיתות המהוות אבן בוחן" עדיין מאתגרות את המחויבות שלכם לישוע?

5

רבים מהאנשים שיום קודם לכן השתתפו בסעודה שישוע סיפק להמוני העם בדרך נס, הלכו אחרי ישוע במטרה לאכול שוב מן המזון שיעניק להם. כשישוע ניסה להסב את תשומת לבם לענייני הרוח באמצעות שימוש בדימוי של גופו ודמו, רבים מהם עזבו אותו. זה לא שהם לא יכלו להבין את האמיתה על גאולה באמצעות המשיח בלבד; הם פשוט סירבו לקבל אותה. פרק הזמן שבו הם בילו בחברתו שימש תקופת מבחן מבחינתם, וכאשר הרצונות האישיים שלהם לא סופקו, הם העדיפו לעזוב.

קראו את יוחנן י"ד 15. כיצד משמשות מילים אלו "אמיתה שהיא אבן בוחן"?

לפנינו אתגר לאנשים שטוענים שהם אוהבים את ישוע; הוא יעזור להם לשקול ברצינות את המחויבות שלהם למשיח. במוקדם או במאוחר, יבוא יום שבו האמונה שאנו מצהירים עליה תיבחן על פי עשייה. למעשה, לפעמים, בכל שלב שהוא בתהליך הבישור, אנשים זונחים את האמונה ברגע שהם מתמודדים עם אמיתות המהוות אבן בוחן. ואולם, הניסיון מלמד שאנשים מגיבים בקלות רבה יותר וביתר פתיחות לאמיתה כזו לאחר שיצרו קשרי אהבה עם המושיע. לישוע היו דברים רבים לומר לתלמידיו, אבל הוא ידע שהם עדיין לא יבינו אותם (ראו יוחנן ט"ז 12). ההבטחה שישוע נתן להם, שרוח הקודש ידריך אותם אל האמת כולה (יוחנן ט"ז 13), ניתנת גם בימינו, גם לנו, וגם לכל מי שאנו מבקשים להוביל אל המשיח.

מתנת החסד היא מתנה הניתנת לנו חנימ אין כסף, ועם זאת, המחויבות הנובעת מקבלת המתנה, עשויה לפעמים להיות יקרה מאוד. כיצד תעזרו לאדם שמתמודד עם סוגיית המחיר הזו, יהיו אשר יהיו הפרטים הספציפיים של המקרה שלו? אילו לקחים למדתם על מחיר המחויבות שלכם, שתוכלו לחלוק עם אדם שמתמודד עם אתגר דומה?

איך למדוד צמיחה רוחנית

רק משום שאנו מעבירים מידע מכתבי הקודש באמצעות דרשה, הרצאה, סמינר או שיעור תנ"ך, אין לנו ערובה לכך שהשפענו על המאזינים שלנו מבחינה רוחנית. אנשים רבים השתתפו בסדרת שיעורי בישור, בסמינר על ספר ההתגלות או בשיעורים מכתבי הקודש, וייתכן אפילו שהם השתתפו בכל השיעורים והקורסים הללו. על אף שהם רכשו אולי הבנה שכלית של אמיתות מכתבי הקודש, אין פירוש הדבר שהם הטמיעו את האמיתות הללו בחייהם. לכן, כיצד ניטיב לקבוע אם אנשים ששמעו את דברינו הושפעו על ידי אמיתה המחוללת מהפך בחיים?

דרך חשובה שתסייע לנו לאמוד את צמיחתם הרוחנית של אנשים היא להציג בפניהם שאלות שיעזרו לנו להעריך את הבנתם הרוחנית וצמיחתם הרוחנית. עדיף לשאול "שאלות פתוחות". הכוונה לשאלות המעודדות מתן תשובה שמשפיקת מידע, ושלא ניתן להשיב עליהן לקונית ב"כן" או "לא".

להלן דוגמה לשאלות טיפוסיות כאלה: "מה לדעתך אומרים לנו הפסוקים האלה בהקשר של ימינו?" "כיצד תחלוק את האמיתה הזו מכתבי הקודש עם חבר?" "מה את/ה מרגיש בנוגע להבטחות שקיבלת מאלוהים?" "אילו שינויים עליך לערוך לדעתך בחיך, ביחסך לזולת, ובסגנון חיך עקב הדברים שלמדת?" "כיצד יסייעו לך אמיתות אלה לאהוב יותר את ישוע?" "מהו הדבר, מכל מה שלמדת, שהכי הרשים אותך?" "מה מפייח בך את התקווה הכי גדולה?" "מה מעורר בך את הפחד הכי עמוק?"

עלינו לערוך את שיעורי כתיבי הקודש ואת הלימוד על דרכי הבישור בדרך הגיונית, שיטתית, הדרגתית ורציפה. כלומר, תחילה יהיו השיעורים פשוטים וקלים להבנה, ורק בהמשך הסדרה נציג שיעורים מורכבים יותר לאחר שהבנתם של תלמידי כתיבי הקודש גדלה והתפתחה. חשוב להציג שאלות בוחן במהלך כל לימוד, וזאת כדי לאמוד את ההבנה הרוחנית ואת הצמיחה הרוחנית של התלמידים.

עברו על הפסוקים שלהלן וחשבו על הסיבה לכך שאלוהים הכול-יודע שואל שאלות כאלה. (בראשית ג' 9, 13; מתי ט"ז 15-13; כ"ב 46-41; מרקוס ט' 33; לוקס ב' 46). מה נלמד מכך על האופן שבו הצגת שאלות יכולה לשמש כלי יעיל שיסייע לאנשים לצמוח בחסד ה'?

מתי לאחרונה בחנתם לעומק את טבעם החוטא? מראה מחריד למדי, נכון? מהי תקוותכם היחידה, ומדוע?

להכין את הקציר

ליווי אדם בדרכו הרוחנית דומה להכנה לקציר. כל מי שעיבד חלקת ירק יודע שעליו לפעול בתוך מסגרת זמן מוגדרת ולבצע בהדרגה צעדים מסוימים כדי להשיג קציר מוצלח. עליו לעדור את האדמה, לעשב, לזרוע ולהשקות את הגן. בנוסף, חשוב ליצור סביבה נכונה למען הצמחים; ישנם צמחים הזקוקים לאור שמש מלא; אחרים זקוקים למעט צל. זאת ועוד, יש להגן על הצמחים מפני ציפורים ומזיקים החיים בגינה. במילים אחרות, עלינו לטפח את צמחי הגן מן השלב שבו אנו טומנים את הזרעים באדמה ועד לצמיחתם, הבשלתם והנבת היבול. תהליך דומה מתרחש בחייהם של אנשים שיצאו למסע רוחני: עלינו לטפח אותם לפני שהם נטבלים במים, ולהמשיך לעשות זאת לאחר מכן. באופן אידיאלי, עלינו לטפח את המאמין החדש לאורך כל הדרך, עד שיוכל בעצמו להתחיל לטפח אנשים אחרים.

אמיתה זו שבה ומדגישה את הטבע החיוני של הכשרה מתוכננת המעניקה מסגרות זמן הולמות, נוטלת את הצעדים הנכונים, ויוצרת את הסביבה המגוננת והמטפחת הטובה ביותר.

קראו את משל הזרוע ואת ההסבר של ישוע בלוקס ח' 15-4. אילו אתגרים מציב בפנינו משל זה בנוגע לטיפוח הזרע שנפל על אדמה טובה, עד לשלב שבו הוא יבשיל? (ראו גם יוחנן ט"ז 7, 8, 13.)

ההסבר שישוע נותן למשל הזרוע מציג מספר עובדות מעניינות. על פי פסוק 12, ישנם אנשים שמקבלים את האמונה, אבל השטן מצליח לעקור אותה מלבם בטרם התבססה. לפי פסוק 13, ישנם אנשים ששומעים את הבשורה ומקבלים אותה בשמחה. הם מאמינים במשיח במשך זמן מה, אבל בשעת ניסיון, הם נסוגים מן האמונה ובוחרים בדרך אחרת. לפי פסוק 14, ישנם אנשים ששמעו את הבשורה, אבל לא הגיעו לבגרות משיחית. רובם יצאו למסע אל המשיח ומלכותו, אבל בדרך קרו להם דברים שונים שמנעו את צמיחתם הרוחנית.

בדרך כלל, אין די בזריעת זרע כדי להשיג יבול טוב. האתגר שלנו, כקהילה וכפרטים, הוא לטמון את זרע הבשורה בלבם של אנשים, ואז לטפח ולהדריך בעקביות את האנשים שקיבלו אותו ויצאו לדרך עד הגיעם לבגרות רוחנית.

איזה חלק במשל מיטיב לתאר את ההתנסות הרוחנית שלכם? אילו בחירות תיטלו שיתרמו לשיפור חיי הרוח שלכם?

לימוד נוסף: מציאת קהל יעד עד כה גילנו שאסטרטגית הבישור הנחשפת בהדרגה מדי שבוע, היא רחבה מכפי שנוכל למצות אותה ברבעון אחד. אבל בזמן שאתם שוקלים לקבל הדרכה, וכיצד לשלב את השירות שלכם בתוכניות הקהילה, חשוב שתחשבו על קהל היעד שלכם.

רצוי לשקול את הנקודות החשובות הבאות:

1. בעזרת ייעוץ מרועה הקהילה, זקני הקהילה ומנהיגי הבישור, תוכלו להחליט מהן תוכניות הבישור והעדויות המתאימות לכם, ומיהו קהל היעד שלכם. מחשבה על קהל היעד תעזור לכם להתמקד בכל ההיבטים של התהליך. לדוגמה, חשבו על בישור לילדים, קשישים, מובטלים, סטודנטים וכו'.
2. התמקדות בקהל יעד תעזור לכם לבחור את צוות הבישור, מקום הבישור, מועד הבישור ואסטרטגיות הבישור והמעקב הטובים ביותר. הדבר אף יעניק לכם נושא ספציפי לתפילה, ויעזור לכם להגיע להערכה יעילה בסיום התוכנית.
3. ייתכן שאינכם צריכים לחפש קהל יעד מחוץ לקהילה שלכם. חשבו על אנשים שמגיעים למפגשי הקהילה שטרם התחייבו למשיח, על צעירי הקהילה שטרם נטבלו או על אנשים שמשותפים בשיעורי התנ"ך בקהילה או בתוכניות אחרות שהקהילה מארגנת.

שאלות לדיון:

- 1 "אמיתיה אחת שחזרה ללב תרחיב אותו לקבלת אמיתיה נוספת." (אלן ג' ווייט, Testimonies for the Church, כרך 6, עמ' 449). באיזה רצף עלינו להציג את האמיתות שאנו מאמינים בהן, כדי שיועילו בבישור שלנו? מדוע מות המשיח בתור קורבן תמורה חייב להיות המסר העיקרי שלנו?
- 2 "המשיח משך אליו את לבם של מאזיניו בכך שהפגין כלפיהם את אהבתו, ואז, לאט לאט, כשהיו מסוגלים להבין, הוא פרש בפניהם את האמיתות הנשגבות של מלכותו. גם עלינו ללמוד להתאים את מאמצי הבישור שלנו למצב שבו נתונים האנשים שאנו פונים אליהם - עלינו לפגוש אותם במקום שבו הם נמצאים." (אלן ג' ווייט, Evangelism, עמ' 57). כיצד הפגנת אהבה כלפי האנשים שאנו מוסרים להם את דבר ה', תמתיק ותרכך את הדרך שבה נציג בפניהם אמיתות מכתבי הקודש, במיוחד דוקטרינות העשויות לאתגר את מערכת האמונות שלהם?

בישור אישי ועדות אישית

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: מעשי השליחים ד' 13, 14; יוחנן א' 37-50; תהילים קל"ט; הראשונה לפטרוס ג' 1-15; יוחנן ד' 37, 38.

פסוק לשינון: "אַתֶּם עַדֵי נְאֻם-יְהוָה, וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי." (ישעיהו מ"ג 10).

מבט שבועי: אנשים הבטוחים בגאולתם וששים בה, יחפצו להדריך אנשים אחרים אל האמת כדי שיחוו את אותה חוויה.

על אף שאנשים רבים שומעים את הבשורות הטובות על ישוע באמצעות מאמצי הבישור של הקהילה, בישור אישי ועדות אישית תורמים רבות להצלחת התוכנית של הקהילה. מסקרים שנערכו בעשורים האחרונים עולה כי חברים, קרובים, שכנים ומכרים היו בעלי ההשפעה הגדולה ביותר (באמצעות גבורת רוח הקודש) על אנשים שמסרו את לבם וחייהם למשיח. מחקר גילה כי עד 83 אחוזים מחברי הקהילה החדשים ציינו כי ההשפעה של חברים ומכרים משיחיים הייתה המשמעותית ביותר בנטילת החלטתם. מקרב אנשים שהגיעו למפגשי בישור לפני הצטרפותם לקהילה, 64 אחוזים נענו להזמנתם של אנשים שהכירו בחוג החברתי שלהם. השבוע נסקור מספר דוגמאות מכתבי הקודש על רשתות חברתיות וחוגים חברתיים, ונחשוב על הקשר שלנו עם ישוע ועל ההשפעה האישית שלנו על חברינו ומכרינו.

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-12 ביוני.

אלוהים ואני

הקשר האישי שלנו עם ישוע ישפיע ישירות על הצלחת הבישור והעדות שלנו למענו. קל ללמוד ולשנן נוסחאות של בישור ועדות ולצאת לדרך כמושים בחוכמה ובכוח שלנו. אין ספק שה' יברך את מאמצינו, אך עלינו לזכור תמיד שאנו עוסקים במלאכתו, ומבצעים אותה באמצעות גבורתו. האם ברצוננו להעביר ידע בלבד (גם אם הוא חשוב), או שאנו רוצים לעודד את הזולת לפתח קשר רוחני חיוני וחשוב עם המשיח? וחוץ מזה, כיצד נצליח להעביר לזולת את מה שאין בנו?

מובן שישנן דוגמאות של אנשים, שעל אף שהיו חלשים באמונה או התנדנדו על סף כפירה או שקלו לחזור לדרכם הרעה, אלוהים השתמש בהם כדי להוביל אנשים לאמונה בישוע. לפני מספר שנים הצטרפה אישה צעירה לקהילה האדוונטיסטית. במשך שנים היא פעלה ללא ליאות כדי לרכוש את אֶחִיָּה לאמונה. מקץ שנים, האח הגיע לאמונה ונטבל. חודש מאוחר יותר, היא נטשה את האמונה. נכון להיום, היא עדיין מתכחשת לישוע.

למרות שקורים מקרים כאלה, למעשה, ככל שהקשר שלנו עם ישוע יתהדק ויתחזק, כך העדות שלנו תהיה חזקה יותר.

קראו את מעשי השליחים ד' 13, 14. מה חושפים הפסוקים על הקשר של כיפא ויוחנן עם ישוע, ועל מה שקשר זה איפשר להם לבצע? חשבו על משמעות המשפט: "הם זיהו אותם, שבעבר היו עם ישוע." מה פירושו? מה אמור לאפיין אדם שהיה "בעבר עם ישוע"?

הלקח מדבר ה' הוא ברור. כשאנו חושבים על שדה הבישור האישי שלנו, כשאנו בוחנים את בשלות החיטה ואת הצורך הדחוף בפועלים לקציר, עלינו לאפשר לה' ליצור איתנו קשר קרוב ועוצמתי יותר; קשר שיאזור אותנו בכוח, שכן בלעדיו אין לנו את הכוח הזה.

מה טיבו של הקשר שלכם עם האדון? כיצד הנוכחות שלכם, הדרך שבה אתם מדברים, פועלים ומתייחסים לזולת, חושפים את הקשר שלכם עם ה'? היו כנים בתשובתיכם, גם אם זה כואב.

שדה הבישור האישי שלי

כשישוע הביט בהמוני העם, הוא נמלא רחמים כלפיהם (ראו מתי ט' 36). ניתן לחשוב שישוע ראה רק המון רב, אבל למעשה, הוא ראה כל אחד ואחד מן האנשים בהמון. בדומה, עלינו לשים לב לכל אחד מן האנשים שאנו חיים בקרבם או חולפים על פניהם. לפיכך, קהילתנו תתוודע לאנשים חדשים, רק כאשר חבריה ייצרו קשר אישי עם אנשים אלו. למעשה, האנשים שאנו יוצרים איתם קשר אישי, ברמות שונות של קרבה, הם שדה הבישור האישי שלנו. נוכל להתחיל לבשר בקרב בני המשפחה, ואז להתקדם לקרובי משפחה, ומשם לחברים ולמכרים. מדי פעם, אנשים שיתקרבו אלינו ואז יתרחקו מאיתנו, יהיו לזמן קצר, חלק משדה הבישור האישי שלנו.

קראו את יוחנן א' 42-37. מדוע לדעתכם אמר אנדריי לאחיו שהוא מצא את המשיח לפני שסיפר על כך לאנשים אחרים?

6

אנדריי היה תלמיד של יוחנן המטביל, ומכיוון שיייעודו של יוחנן היה לסלול את הדרך לישוע, לא קשה להבין מדוע חלק מתלמידיו הפכו לתלמידי ישוע. שיחתו של אנדריי עם ישוע ריגשה אותו כל כך, שהוא מייד יצא לחפש את האדם הקרוב אליו ביותר, את אחיו, (שבחברתו בילה לילות דיג ארוכים בכינרת), כדי לבשר לו על המשיח.

קראו את יוחנן א' 50-43. שימו לב מה קורה כאן. אילו קשרים בין-אישיים נחשפים כאן? כיצד הגיב פיליפוס לספקנותו של נתנאל? אילו לקחים נפיק מסיפור זה, שיעזרו לנו להבין את הדרך שבה פועלת עדות אישית?

דומה שתנועת תלמידי ישוע הלכה וצברה תאוצה באמצעות קשרים חברתיים באזור כפר נחום ובית ציידא. שימו לב שפיליפוס אינו מתווכח עם נתנאל אשר מפקפק באפשרות שהמשיח יבוא מעיר קטנה וחסרת חשיבות. הוא פשוט הזמין את נתנאל: "בוא ותראה."

למי מן האנשים בסביבתכם הקרובה תוכלו לבשר בקלות רבה יותר? מה תצטרכו להקריב כדי לשמש עדות טובה יותר לפנייהם?

הפוטנציאל האישי שלי

כשמנהיגי שירות הבישור בקהילותינו מחפשים מתנדבים שיהיו מעורבים בעדות ובישור, לעיתים קרובות אנו חושבים שאנשים אחרים מוכשרים ומחוננים יותר מאיתנו. הם נראים לנו כשירים יותר ובטוחים יותר בעצמם. אולם מכתבי הקודש עולה, שאלוהים אינו בהכרח מחפש את האנשים המוכשרים ביותר, אלא את האנשים המוכנים לשמש כלי שרת בידיו, יהיו אשר יהיו כשרונותיהם ומתנותיהם.

חשבו על קריאתו של ה' למשה להוציא את עמו מעבדות לחירות. משה מצא סיבות רבות לכך שאדם אחר יהיה מוכשר יותר לביצוע המשימה (ראו שמות ג' 11, ד' 10). למשה, על פי הבנתו, היו סיבות טובות לא לבצע את מה שה' ביקש ממנו.

בתגובה לקריאה לעסוק בבישור, מאמינים רבים בימינו חוזרים כהד על חלק מטענותיו וחששותיו של משה: "מי אני שאהיה ראוי לבצע משימה כזו?" "מה יקרה אם יציגו בפני שאלות קשות?" או "אינני רהוט בדיבור." אנו יכולים לחייך למשמע דבריו של משה, שחשב שאלוהים היה צריך לשקול מחדש את אסטרטגיית הגיוס שלו. אבל אלוהים ידע את הפוטנציאל של משה. הוא ידע שעל אף החששות של משה, הוא האדם המתאים למשימה מיוחדת זו.

קריאתו של אלוהים למשה להנהיג את עמו, מוכיחה שה' מכיר אותנו טוב יותר ממה שאנו מכירים את עצמנו. אלוהים אינו מתמקד בהישגי העבר שלנו או בביצועים שלנו, אלא בפוטנציאל האישי שלנו. לכל מאמין יש פוטנציאל אדיר לתרום למלאכת ה'.

מצד שני, עלינו להישמר מפני הצגת ביטחון מופרז לפני אלוהים. עלינו לערוך לעיתים קרובות חשבון נפש כדי להעריך את המקום הרוחני שבו אנו נמצאים, אך בה בעת עלינו גם להבין שלב האדם אינו מסוגל לבחון ולהעריך את עצמו באובייקטיביות. לכן, רצוי שנבקש מאלוהים לבחון את לבנו ולהראות לנו את מצבנו האמיתי, שכן הוא משפיע על הפוטנציאל שלנו.

קראו את תהילים קל"ט. מדוע ביקש דוד מה' לחקור את לבו? אילו לקחים נפיק מן המזמור לגבינו, לא רק בנוגע לבישור, אלא גם להליכתנו עם אלוהים? מה נפיק ממנו לגבינו בשעה זו? איזו נחמה, תקווה ועידוד תשאבו ממנו? בעת ובעונה אחת, מה נאמר בו בנוגע לשינויים שעליכם לערוך בחייכם?

עדות לחיי צדיקות

האם מעשים באמת "מדברים" בקול רם יותר ממילים? כן, בקול הרבה יותר רם. לכן, למרות שניתן להעביר מסר באמצעות מעשים ללא מילים, מסר חזק לא פחות יעבור באמצעות מעשים המלווים במילים.

יש משהו עוצמתי מאוד במסר המשלב מעשים ומילים העולים בקנה אחד. להצהיר על אהבה לאלוהים ולהתנהג בחוסר אהבה כלפיו זו צביעות, והעדות הכי גרועה שניתן לתת היא מעשים והצהרות שאינם עולים בקנה אחד.

גם עקביות "מדברת" בקול רם. בני משפחה וחברים אולי יקשיבו לדבריכם, אבל הם בוחנים אתכם כדי לגלות אם המילים שלכם עולות בקנה אחד עם המעשים ואורח החיים שלכם.

קראו את איגרת פטרוס הראשונה ג' 1-15. מה נלמד מפסוקים אלה על כוחם של החיים המשיחיים ועל הפוטנציאל הטמון בהם לשם עשיית נפשות למשיח? דמיינו איזה כוח עצום היה לעדות שלנו לו חיינו לפי הכתוב. איזה מסר ניתן לנו, במיוחד בפסוק 15, בהקשר הכולל של העדות האישית שלנו? (ראו גם מתי ה' 16).

לא קשה לדמיין את הסכסוך שהיה פורץ בין בני זוג בעקבות קבלתה של אישה עובדת אלילים את האמונה בישוע המשיח, בעוד שבעלה נשאר עובד אלילים. מתוך רצון עז לראות אותו נושע, היא הייתה עלולה לראות בו את "שדה הבישור האישי" שלה, ולפיכך להפגז אותו בטיעונים ולהטיף לו ללא הרף. מצד שני, כדברי פטרוס, היא יכלה להאמין באלוהים, לדבוק בתקווה ולהתפלל שבעזרת חיי הצדיקות שלה היא תרכוש את לבו של בעלה לאדון ישוע. במילים אחרות, היא הייתה יכולה להניח למעשים שלה לדבר בעד עצמם ולהוות מסר יומיומי עוצמתי ומשכנע.

אם ניתן לאור שלנו להאיר, נוכל להשפיע בדרכים רבות על האובדים, ולהנחות אותם למלכות האלוהים. האנשים סביבנו חייבים לא רק לשמוע את המילים הטובות שלנו, אלא גם לראות את מעשינו הטובים, שכן בדרך זו הם ייראו את גבורת ה' פועלת באמצעותנו. או אז, רוח הקודש תאתגר אותם להכיר באפשרות שאלוהים נוכח בחיינו, ותסייע להם לראות את הברכות שהוא מרעיף עלינו. אנשים חייבים להשתכנע שהמשיחיות אינה רק כינוי שאנו מתהדרים בו, אלא גם קשר אישי עם המושיע, שמעצים אותנו ומהנה אותנו. שימוש בדוגמאות מהווה שיטת לימוד חשובה, ואנו המשיחיים מהווים דוגמה חיה בין אם אנו מכוונים לכך ובין שלא. אנו מעידים באמצעות מעשינו ואופיינו אפילו יותר מאשר באמצעות מוצא פינו או הדברים שאנו מצהירים על האמונה שלנו. זוהי מחשבה מפחידה, אבל היא אמורה להפחיד אותנו.

התרומה שלי למאמץ הכולל

השבוע למדנו על שדה הבישור האישי שלנו ועל הפוטנציאל שלנו להעיד ולבשר על המשיח. בנוסף, חשוב להבין את האמיתה שעל פיה, משום שהקהילה מורכבת מחברי קהילה, המאמץ של כל חבר בה יתרום למאמצי הבישור של הקהילה. האם אתם מודעים לאסטרטגיות הבישור המנחות את קהילתכם במלאכת הנחיית אנשים לישועה? ייתכן שתמצאו להזמין אנשים שבישרתם להם באופן אישי לפגישות קהילה או לפעילויות שהקהילה יוזמת. מצד שני, האם מנהיגי הבישור בקהילתכם מודעים למה שאתם עושים בשדה הבישור שלכם? ייתכן שהם יוכלו לתמוך בכם בתפילה ולעזור לכם באמצעות משאבים אחרים.

קראו את יוחנן ד' 37, 38. איזה עידוד נשאב מדברי ישוע שאמר: "זה זורע וזה קוצר"? מה ישוע אומר לנו כאן? כיצד חוויתם את ממשות האמיתה הזו בחייכם?

קרוב לוודאי שבמקרה זה התייחס ישוע לזרע הבשורה שהוא עצמו טמן בלבם של יוחנן המטביל והאישה השומרנית. התלמידים קצרו במקום שבו אחרים זרעו; עכשיו הגיעה השעה שהזורעים והקוצרים יקצרו יחדיו ברינה.

כשישוע אמר: "זה זורע וזה קוצר", הוא לא אמר שאנחנו רק זורעים או רק קוצרים. על אף שהקהילות שמות ודאי דגש רב יותר על מלאכתם של הקוצרים, אין ספק שללא הזורעים, הקוצרים ימתינו לקציר לשווא. אנו נקראים לזרוע ולקצור, וכל קהילה מקיימת מגוון פעילויות המשלבות זריעה וקציר. ייתכן שתקצרו את מה שזרעתם באופן אישי, בתהליך משותף עם הקהילה. וייתכן שזרעים שנזרעו בידי אחרים ייקצרו בידכם כאשר אתם תצרו קשר אישי עם אנשים אלה.

כשאנו בוחנים כיצד כל אחד מאיתנו יכול לתרום למאמץ הכולל של קהילתנו (ראו קור"א י"ב 27-12), תהליך הזריעה והקציר מזכיר לנו שאפילו לפני זריעת הזרעים מישוהו חייב לבער ולהכשיר את הקרקע.

אין ספק שזריעה וקציר הם חלק מתהליך הממשיך להתקיים אחרי שהמאמין מצטרף לגוף המשיח. אסור שהקציר יישאר בשדות. יש לאסוף אותו לתוך האסם.

כיצד תהיו מעורבים יותר בתהליך הזריעה והקציר בקהילתכם? כיצד גיליתם שעל ידי השקעת מאמץ לשם גאולת הזולת, האמונה שלכם מתחזקת? מדוע לדעתכם זה קורה?

לימוד נוסף: הכנה רוחנית לקראת שירות אישי איננו מכחישים את חשיבות הבקיאות בכתבי הקודש ואת חשיבות תהליכי הבישור והעדות, אך עם זאת עלינו לשים דגש על הכנה רוחנית אישית. מובן שהמרכיב החיוני לצמיחה אישית הוא רוח הקודש. כדי לחוות את כוחה של רוח הקודש בתהליך הבישור, עלינו להניח לה להיכנס לחינוך.

כשמישיחיים מתחילים לשרת את אלוהים, הם נעשים מודעים יותר לצרכיהם הרוחניים. הם מייחלים להתמלא בגבורה רבה יותר מרוח הקודש, ומבקשים ממנה למלא אותם. כשבקשתם נענית, הם נאזרים בכוח שעוזר להם להמשיך בשירותם.

המפתח לכניעה יומיומית לאלוהים, הוא התכחות יומיומית ל"אני" שלנו, מוות יומיומי לעצמנו, הצבת חסד המשיח לנגד עינינו מדי יום, והיזכרות בכל הברכות והחסדים שנחלנו במשיח ובדברים שהוא מבקש מאיתנו לעשות בתגובה למתנת החסד שלו.

שאלות לדין:

6

1 אלן ג'י. ווייט כתבה את המשפט המאתגר הבא בנוגע לעשיית נפשות למשיח: "הצלחתכם אינה תלויה כל כך בידע ובהישגים שלכם, אלא בעיקר ביכולתכם למצוא את הדרך ללב הזולת." (Gospel Workers, עמ' 193). איזו נקודה חשובה היא מחדדת כאן? אתרי הכול, באיזו תכיפות אנו נתקלים באנשים שמתעלמים מן הראיות החותכות של המסר שלנו? לעיתים קרובות, דוקטרינה הגיונית, מרוממת, נשגבת ומבוססת על כתבי הקודש ככל שתהיה, לא תשפיע כהוא זה על אדם שלבו סגור לבשורה. אם כן, כיצד נגיע ללבו של אדם כזה? בהקשר זה, עד כמה חשוב יותר לחיזוק באמונה מאשר רק להצהיר עליה?

2 הגו בהכרזה הבאה בשעה שתחשבו על זרכים לחלוק את חווייתכם האישית עם הזולת: "קרני החסד האחרונים, מסר החסד האחרון שיינתן לעולם המתגלות אופיו האוהב [של האל]. ילדי האלוהים אמורים להפגין את תהילתו. עליהם לחשוף בחייהם ובאופיים את הדבר שחסד ה' פעל למענם." (אלן ג'י. ווייט, Christ's Object Lessons, עמ' 415, 416). השאלה היא, כיצד "נפגין את תהילתו" באופן מעשי ויומיומי. באיזו תכיפות הפגנתם את תהילת האל באמצעות חייכם ביממה האחרונה? איזו עדות נובעת מאורח חייכם? האם היא מאששת את אמונתכם? כיצד תוכל קהילתכם "להפגין את תהילתו"?

בישור ועדות קיבוציים

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: קהלת ד' 12-9; תהילים ל"ז;
אל הפיליפיים ד' 15, 16; אל הקולוסים א' 28, 29.

פסוק לשינון: "וְהַדְּבָרִים שִׁשְׁמַעְתָּ מִמֶּנִּי בְּמַעֲמַד עֲדִים רַבִּים, הִפְקֵד אוֹתָם בְּיַד אֲנָשִׁים
נְאֻמָּנִים הַמְּכַשְּׂרִים לְלַמֵּד גַּם אֲנָשִׁים אַחֲרָיִם." (השנייה אל טימותיאוס ב' 2).

מבט שבועי: הפצת האמת האלוהית אינה מוגבלת אך ורק לרועי הקהילות ולמשרתים
בקודש. כל האנשים שטוענים להיותם תלמידי המשיח, אמורים להפיץ את האמת האלוהית.

כאמור, חשוב שכל המאמינים יזהו את הפוטנציאל שהם קיבלו מאלוהים. בכתבי הקודש
ישנן דוגמאות רבות של מאמינים שהשתמשו במתנותיהם בזמן שעבדו יחד עם רועי קהילות
ומנהיגי וצוותי בישור.

מהתייחסותו של לוקס ל"שאול וחבריו" במעשי השליחים י"ג 13, עולה ששאול השליח היה
מנהיגה של קבוצת בישור שכללה את בר-נבא (פס' 1). מדברי לוקס על מלאכת הבישור של
שאול ובר-נבא עולה שלפעמים הם עבדו יחדיו (מה"ש י"ג 50, י"ד 1).

לפעמים קשה לאדם להפוך מעורב בפעילויות הבישור של קהילתו, משום שרועי הקהילה
אינם מחפשים ללא הרף אחר מאמינים שבורכו במתנות רוחניות כדי לשלב אותם בפעילות זו.
בשבוע שעבר בחנו את תרומתם של חברי הקהילה בהקשר של מלאכת הבישור והעדויות
של הקהילה. השבוע נבחן מספר היבטים באסטרטגיה של הקהילה, וכיצד חברי הקהילה יוכלו
להיות מעורבים במשימות הבישור והעדויות שלה.

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-19 ביוני.

על יד ימין לדעת את מה שיד שמאל עושה

רוב חברי הקהילה הם אנשים עסוקים; אחרים, מסיבות שונות, עושים מעט מאוד למען הקהילה. בכל מקרה, חברי הקהילה אינם תמיד מודעים למה שהקהילה שלהם מתכננת או חותרת להשיג; כתוצאה מכך, הם אינם מסוגלים לראות כיצד מעורבותם בחיי הקהילה תתרום להגשמת מטרותיה הכוללות של הקהילה.

קראו את קהלת ד' 9-12. מה נלמד מדברי שלמה על שיתוף פעולה? כיצד יעזרו לכם מילים אלו בתחומים אחרים ובמערכות היחסים בחייכם?

פסוקים אלה מתארים את התועלת הנובעת משיתוף פעולה, תמיכה הדדית ודאגה הדדית, יהיו הנסיבות אשר יהיו. מה שנכון לגבי שניים או שלושה אנשים, נכון גם לגבי קהילה מקומית. כדי לנחול את הברכות המתוארות בקהלת ד' 9-12, כל אדם חייב להיות מודע למעשים ולפעילויות של הזולת. אם אדם אינו מודע למה שאחרים עושים או מתכננים, כיצד יידע איזו עזרה הם זקוקים ומתי להעניק אותה? אם נחיל את העקרונות הללו על מלאכת הבישור והעדות של הקהילה המקומית שלנו, נשוב וניווכח בכך שכאשר מרבית החברים אינם מודעים לפעילויות ולמשימות הקהילה, הם אינם מסוגלים להושיט יד ולהעניק תמיכה ועזרה בעת הצורך. לדאבוננו, בשל היעדר תמיכה ועזרה, אלה העומדים בחזית מלאכת הבישור והעדות חשים לפעמים שלאיש לא אכפת מהשירות החיוני הזה, כשלמעשה, אנשים פשוט אינם יודעים מה קורה בקהילה.

הפסוקים הבאים מתעדים אנשים שביצעו משימות מיוחדות כדי לתמוך במלאכת הקהילה. כתבו כיצד לדעתכם פעילויות אלו תרמו למשימת הפצת הבשורה. (מעשי השליחים ט"ז 14, 15, 33, 34.)

מה שעלול להיראות בהתחלה חסר חשיבות לאסטרטגיות הבישור והעדות של הקהילה, יתגלה לאחר בחינה נוספת כחיוני לתהליך כולו. לחברי קהילה המספקים ארוחות ולינה למבשרים אורחים, יש תפקיד חשוב וחיוני בדיוק כמו לחברי הקהילה שמברכים את הציבור שבא להשתתף בתוכנית. חברי קהילה רבים יתנדבו לסייע כשייוודע להם מהי התוכנית וכיצד יוכלו לתרום לה, וכאשר ידעו בוודאות שתרומתם היא חלק אינטגרלי מתוכנית הקהילה הכוללת. בהקשר זה, חשוב שיד ימין תדע מה שיד שמאל עושה.

הקדישו כמה דקות כדי לחשוב על פעילויות הבישור והעדות של קהילתכם. האם אתם מודעים למטרות ולאסטרטגיות הכוללות של קהילתכם? האם אתם יודעים באיזה שלב היא נמצאת בתוכנית השנתית שלה? כיצד תהיו מעורבים יותר במאמצי הקהילה למלא את משימת הבישור?

לתכנן ביחד

לעיתים קרובות, כשצריך לתכנן מטרות ואסטרטגיות של בישור ועדות, רק קומץ אנשים מעורב בכך. לאחר קביעת תכנית של בישור ועדות, הם יוצאים למשימת חיפוש אחר אנשים שייסיימו להיות מעורבים ביישום שלבי התוכנית. לכן, עדיף להתחיל מראש עם קבוצה גדולה של אנשים. מסיבה זו נאמר ב"מדריך הקהילה האדוונטיסטית של שומרי השבת" כי אחת הדאגות העיקריות של הוועד המנהל של הקהילה היא מלאכת התכנון והפיתוח של משימת הבישור על כל שלביה.

מה נלמד מדברי שאול באיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ד 40 על הצורך בתכנון? מה לפי הפסוק תהיה התוצאה של היעדר תכנון או תכנון בלתי הולם?

ישנן מספר טעויות שקהילות עלולות לעשות בזמן שהן שוקלות את המעורבות שלהם בבישור. הן עשויות לקבוע מטרות, אך לא לקבוע אסטרטגיות הנחוצות לשם השגת המטרות; הן עלולות לפעול על פי אסטרטגיות מסוימות בלי לקבוע מטרות מוחלטות; או שהן ינסו לפעול בשתי הדרכים שלעיל, אך יזניחו את תהליך ההערכה. מטרות ותוכניות הולכות יד ביד, אבל מטרות קודמות תמיד לתוכניות, וזאת כדי שנוכל להחליט על תוכניות שיאפשרו את השגת המטרות. זאת ועוד, תהליך ההערכה הוא זה שעוזר לקהילה להישאר במסלול ולאמוד את מידת התקדמותה בדרך להשגת מטרותיה.

על כל קהילה להיות מודעת לחשיבות של קביעת מטרות בידי כל חברה. האנשים שקובעים את המטרות ומעורבים בתכנון אסטרטגיות הם בדרך כלל אלה שנוטלים חלק בהכוונה ובתהליך. לכן, חשוב שאנשים רבים ככל האפשר ישתתפו בכל שלבי התכנון, כדי שגם להם תהיה תחושה שהם מעורבים בתהליך. אם זה לא קורה, רוב הסיכויים הם שתוכניות לטווח ארוך יהפכו נחלתם של מתי מעט שיאבקו להגשים אותן. במקרה כזה, אין כמעט שום סיכוי להצלחה.

קראו את תהילים ל"ז. איזה ביטחון נשאב מן הפרק בנוגע להצלחת פעילויות העדות והבישור שלנו (ושל דברים רבים נוספים)? אילו עקרונות והבטחות נפיק מקטע זה?

עבודת צוות

ניתן להניח שתלמידי ישוע בישרו לפעמים במפגש אישי פנים אל פנים, אבל לרוב אנו מוצאים אותם משרתים יחד עם תלמידים ושליחים אחרים, ונתמכים על ידי אחים באמונה. יש משהו מיוחד בעבודה משותפת על תוכנית כוללת וקבלת תמיכה ועידוד מחברי צוות. כתבי הקודש מעניקים לנו תוכנית לבישור יעיל, לכן איננו צריכים להיות מופתעים שאפילו בימינו, כשאלוהים מקים אדם ומטיל עליו מחויבות חשובה, הוא גורם לאנשים להתאסף סביב המנהיג ולפעול כצוות.

קראו את מתי ' 2-4, מרקוס ג' 16-19, ולוקס ו' 12-16. איזה לקח פשוט נלמד מרשימות אלה?

7

אין ספק שהתלמידים הראשונים פעלו בקבוצות. זה גם הגיוני מאוד. מעבר לעובדה שכל אחד מהם חונן במתנות ובכשרונות מסוימים שאחרים לא חוננו בהם, יש לזכור שקבוצה מספקת הגנה. ישנה תחושה של אחריות: אחרים צופים בך, אחרים יכולים להדריך אותך, אחרים יכולים לעזור לך פן תסטה לנתיבים העלולים לדרדר אותך. דרך אידיאלית לבישור היא בעזרת צוות מגובש ומלוכד של אחים ואחיות במשיח, שדואגים איש לרעהו, ועם זאת כולם חולקים מטרה משותפת של עשיית נפשות למשיח.

קראו את האיגרת אל הפיליפים א' 5-18. מה במצוות ששאלו נתן למאמינים בפיליפי מעיד על כך שהם עסקו יחדיו בבישור ובעדות?

בראש איגרתו אל הפיליפים, שאול מדבר על ההתחברות של המאמינים בפיליפי ועל השתתפותם בבישור הבשורה (פס' 5). הם הגנו על הבשורה וחיצו אותה (פס' 7). הם מסרו את דבר ה' ללא מורא (פס' 14). שאול אף מציין את שמחתו על כך שבשורת המשיח מוכרזת ללא הרף. (פסוקים 15-18). זכרו ששאול כותב אל הקהילה, לא אל אנשים פרטיים. מובן שהיו אלה אנשים פרטיים שבישרו על המשיח, אבל העובדה ששאול משבח את הקהילה מעידה שמלאכת הבישור שהם השתתפו בה בוצעה בצוותא.

מתוך להיטות לבשר, האם אי פעם מצאתם את עצמכם מתפתים לבשר בדרכים לא הולמות, שבישור בקבוצה היה מונע אותן? מדוע חשוב שתטפחו גישה של ענווה ואחריות כלפי הקבוצה אם אתם הולכים לעבוד בצוות?

כל צד מבצע את חלקו

כשקהילה מאוחדת מתמקדת במשימת הבישור שלפניה, ה' יברך את מאמצי חבריה. מלימוד קפדני נגלה שספרים רבים ואיגרות רבות שנכללו בברית החדשה, נכתבו כדי ללמד את המשיחיים כיצד לחיות ולעבוד בשיתוף פעולה ובהרמוניה. פסוקים רבים המבוססים על הביטויים "איש את רעהו" או "זה את זה", שובצו לכל אורכה של הברית החדשה. אנו מצויים לאהוב איש את רעהו (יוחנן ט"ו 12), לסלוח איש לרעהו (אל האפסים ד' 32), להתפלל זה עבור זה (יעקב ה' 16), ועוד. חוץ מן פסוקים שכוללים את הביטויים הללו, ישנם פסוקים רבים בכתובים שמתייחסים לגוף הקהילה, למלאכה שהיא מבצעת ולצמיחה שלה הנובעת מכך.

קראו את אל האפסים ד' 15, 16. כיצד עבודה בשיתוף פעולה תורמת לצמיחת הקהילה ולחיוזקה?

שאלו אומר לנו שרצונו של אלוהים הוא ש"נְגַדְל בְּכָל דְבַר אֱלִי הַמְּשִׁיחַ" (פס' 15). מכאן אנו למדים שכולנו מצויים במסע רוחני, ושבמידה מסוימת, זה המסע הרוחני האישי שלנו. אולם פסוקים אלה מבהירים שצמיחתו של כל חבר בגוף המשיח תשפיע על צמיחת הגוף כולו, הן מבחינה מספרית והן מבחינה רוחנית.

כשמאמינים גדלים וצומחים "אלי המשיח", קורה דבר נפלא, ואפילו על טבעי. הם מתחברים ומתלכדים באמצעות תרומתם האישית לגוף הקהילה. יעילות מרבית של כל קהילה שהיא תושג כשכל אברי הגוף יבצעו את חלקם. לפי ספר מעשי השליחים א' 14-12, מה עשו המאמינים הראשונים בשעה שהמתינו בירושלים לרוח הקודש שהובטחה להם? התשובה לשאלה אמורה ללמדנו רבות על משמעותה של עבודת ה' בחברותא. ואכן, רק אחרי שרוח הקודש נחה על המאמינים הראשונים, הם היו מוכנים למשימת בישור הבשורה. קבוצה זו שמנתה כמאה ועשרים איש, התמידה "בלב אחד בתפילה" (פס' 14).

אין ספק שהבטחת ישוע על ביאת רוח הקודש איחדה ביניהם וגרמה להם להתאסף דרך קבע כדי להתפלל, בשעה שהמתינו לגבורת רוח הקודש שתנחם עליהם ותאפשר להם לבצע את מצוות האדון. לכן, שומה עלינו, כקהילה, לעשות את אותו הדבר.

בזמן שאתם חושבים על הקהילה שלכם, שאלו את עצמכם את השאלה הבאה: כמה זמן ומאמצים מקדישה קהילתכם, בעבודה משותפת של חברי הקהילה, למלאכת קירוב לבבות ומתן עדות ובישור לעומת הזמן שהיא מקדישה לעיסוק בעניינים פנימיים כגון, סדרי התפילה, סדרי עבודת ה', מוזיקה, וכו' זזנו במשורה בשבת.

הצורך באחדות הגוף

יש הטוענים, ובצדק, שהאמונה המשיחית חייבת להתחיל באדם הפרטי, אחרת לא תהיה לה המשכיות וקיום. הצהרה זו מבליטה את חשיבותו של כל מאמין חדש המצטרף לגוף המשיח. כמו בנוגע לעדות ובישור, גם שילוב המאמינים החדשים בקהילה ואיחודם בגוף, אינו אמור להיות מוטל על אנשים מסוימים בקהילה. איחוד הקהילה היא מחויבותה של הקהילה כולה.

קראו את אל הקולוסים א' 28, 29. איזו מטלה הטיל שאול על המאמינים החדשים?

צמיחתו של המשיח, הגעתו לבגרות משיחית והידמותו למשיח (אל האפסים ג' 19), הם המטרה הראויה של כל קהילה. המלאכה שתביא את המאמינים החדשים לבגרות משיחית חשובה לא פחות ממלאכת הבישור שעוררה אותם להאמין בישוע ולהצטרף לקהילה. למעשה, מאמצי הקהילה להשיג את אחדות הקהילה יבטיחו שמאמצי הבישור שלה לא יירדו לטמיון. בדרך כלל, לפני שהקהילה יוצאת לדרך עם מיזם בישור, ישנו פרק זמן של הכנת הקהילה. זה הזמן שבו אנו מתמקדים בסידורי הסעה, שמירה על ילדים, צוותי תפילה, צוותי ביקור וצוותי הכנסת אורחים. שאול השליח היה רוצה שנתמקד בהשגת אחדות בקהילה כחלק חשוב מהכנת הקהילה. חֲשְבו על השאלות הבאות.

7

מה חשוב יותר לשאול, ומדוע: כיצד יוכלו מאמינים חדשים להיות מעורבים בחיי הקהילה ותוכניתיה? או, כיצד תוכל הקהילה להיות מעורבת בחייהם של מאמינים חדשים ולסייע בצמיחתם הרוחנית? האם שני הרעיונות הללו קשורים זה לזה, ואם כן, כיצד?

לעיתים קרובות, אנו רואים בשילובו של המאמין החדש בקהילה ובמעקב אחר התקדמותו הרוחנית משימה המוטלת על האדם שהדריך אותו לאמונה במשיח. אבל די אם ניווכח בכך ששאול השליח לא היה מסוגל לטפח את כל האנשים שהאמינו בזכות שירות הבישור שלו, כדי להבין שכתבי הקודש אינם מאששים זאת. המעקב אחרי מאמינים חדשים אינו מוטל אך ורק על מנהיגי הקהילה, אלא על הקהילה כולה.

לעיתים קרובות, אנו מקוננים על כך שמאמינים חדשים נכנסים מן הדלת הקדמית של הקהילה, ויוצאים דימהר לאחר מכן מן הדלת האחורית. אין ספק שזוהי טרגדיה, שכן יש לה השלכות נצחיות.

חֲשְבו על המאמינים החדשים בקהילתכם. כיצד תוכלו אתם, ולא רועה הקהילה או זקני הקהילה, להיות מעורבים במתן סיוע למאמינים החדשים כדי שיוכלו להתבסס בקהילה, להכיר את תרונותיה ולהפוך חלק ממנה?

לימוד נוסף: קביעת מטרות בישור מציאותיות עלינו לוודא, הן כקהילה והן כצוות בישור מצומצם, שמטרות העדות והבישור שלנו הן מציאותיות. להלן מספר תחומים חשובים שיש לשקול.

מימון הולם. למימון יש תפקיד חשוב באסטרטגיות של קהילות רבות בימינו. יש לבדוק את עלויות הבישור, לדוגמה, הוצאה לאור של עלוני בישור, פרסום, הסעות, דמי דואר, מקומות כינוס בתשלום, כיבוד ועוד – כשעלויות אלה מהוות רק חלק קטן מן ההוצאות של פעילויות הבישור.

מטרה בת השגה. האם מטרות הבישור שלנו ניתנות להשגה הלכה למעשה? האם בידינו הכסף, הזמן, התמיכה, האמצעים והאנשים כדי להשיג את התוצאות המיוחלות? עדיף להתחיל בקטן ולפתח בהדרגה מיזם גדול יותר, בשעה שאנשים נוספים יצטרפו לצוותי הבישור והקהילה תשיג תמיכה משמעותית בתחומים חשובים אחרים.

מטרה בת קיום. אם שירות הבישור שלנו עלה יפה, אין ספק שחשוב לחזור עליו. ייתכן ששירותכם הוא חלק מאסטרטגיה המיושמת בידי הקהילה שלכם. במקרה כזה, תצטרכו לתכנן מראש את המשך השירות שלכם, ולהיערך בהתאם.

מטרה בת הערכה. הקפידו לבחון ולהעריך את כל היבטי השירות, כגון: הצוות, המימון, ההכשרה, התוצאות ועוד. כדי להמשיך בשירות זה, קבעו מפגשים קבועים לשם הערכת מצב. בנוסף, בדקו כיצד מיזם זה תרם לאסטרטגיית הבישור הכוללת של הקהילה.

שאלות לדיון:

1. עברו על התשובה שנתתם לשאלה בשיעור של יום ד'. מדוע קהילות העוסקות בסכסוכים פנימיים אינן מרבנות לצאת למשימות בישור? כיצד בישור עשוי לתרום לאחזותה של קהילה מסוכסכת ומפולגת? כיצד תסייעו לקהילתכם לחדול מלעסוק בעצמה ותחת זאת להיות מעורבת במלאכת הבישור? מדוע הדבר חשוב כל כך?
2. בזמן שתהגו בציטוט שלהלן, חשבו על הקהילה שלכם. באיזו מידה מעורבים חברי הקהילה בפעילויות הבישור והעדות שלה? איזה תפקיד תוכלו למלא בארגון מפגשי הכשרה עבור צוותי בישור? מהו יחסכם לעבודה בצוות? "רועה קהילה שחלק מצאן מרעיתו כבר הגיעו לאמונה, אינו צריך להקדיש זמן רב לרכישת נפשות למשיח, אלא בעיקר להכשיר את חברי הקהילה לעבוד בשיתוף פעולה." (אלן ג'י. ווייט, Gospel Workers, עמ' 196). לכמה חברים בקהילתכם יש מושג כלשהו כיצד לעשות נפשות לאמונה? אם הם אינם רבים, כיצד יוכל מצב זה להשתנות?

הכשרה והיערכות לבישור

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: מתי'ד' 19, י"א 11-1, י"ד 14-1, פטר"א ה' 8, פטר"ב ג' 9.

פסוק לשינון: "אָמַר לְשִׁינוֹן: 'בּוֹאוּ אַחֲרַי וְאֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם דִּינֵי אָדָם.' (מתי ד' 19).

8

מבט שבועי: הכשרה נאותה, חשובה ככל שתהיה, אינה מספקת. עלינו לבסס תחילה את הקשר שלנו עם ישוע המשיח, לפני שנוכל להיות "מצוידים כהלכה" לבישור יעיל של האמונה.

אין סבירות רבה לכך שאדם שאינו בטוח בישועתו, יהיה מסוגל להדריך אדם אחר ליצירת קשר אישי עם המשיח שיוביל לגאולתו (למרות שלפעמים זה קורה). אנשים שאינם בטוחים בגאולתם עשויים לשכנע אחרים להאמין בתורות כלשהן מכתבי הקודש או בעובדות, תאריכים ורשימות מכתבי הקודש. שכנוע פנימי או אמונות כאלה עשויים אפילו לגרום לאנשים לשנות את אורחות חייהם. אבל דווקא משום שהאדם מסוגל לעשות מעשי חסד ללא אמונה במשיח, חשוב מאוד שההכשרה לבישור תהיה רוחנית ותתבסס על תורות כתבי הקודש. כדי להיות מבשר אמיתי, חייב אדם להבין ולחוות את אותה "בשורת עולם". בשורה זו היא שתביא אותו בסופו של דבר לידי אמונה, וידוי, חזרה בתשובה, ודאות בגאולה ותלמידות.

השבוע נלמד על כך שהכשרת אנשים לבישור ולעדויות המתבצעת במיומנות וברוחניות היא עיקרון מכתבי הקודש, ושחשוב לעודד אנשים ליישם זאת בקהילותיהם.

□ למדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-26 ביוני.

הצורך בהכשרה

על פי מתי ט' 37, ישוע אמר לתלמידיו: "הקציר רב, אבל הפועלים מעטים." הקציר בימינו גדול יותר, והפועלים עדיין מעטים יחסית. הצורך לשלוח פועלים לקציר, שעברו הכשרה יסודית הולמת, הוא רב. אומנם, אין ספק בכך שהשפעתה של רוח הקודש היא גורם עיקרי בהצלחת הבישור, אבל עדיין חשוב שאנשים שה' יעד אותם לשירות הבישור יעברו הכשרה ופיקוח וישתתפו במשימות בישור. על פי האיגרת אל האפסים ד' 11, 12, הקהילה אמורה לעשות הכול כדי להכשיר אנשים למגוון תחומי השירות שלה.

אלוהים הבטיח לברך את המנהיגים במתנות מסוימות שיעזרו להם לתפקד כמנהיגים, מורים ומדריכים לשירות. לכן, חשוב להבהיר כי מבשרים, רועי קהילה ומורים המבצעים בעצמם את כל המלאכה ואינם מכשירים אנשים אחרים לשירות, פועלים בניגוד לקווי ההנחיה של כתבי הקודש. כל אדם שהוכשר למלאכת הבישור חייב לדעת ולהאמין בכל לבו שאלוהים חפץ בגאולת האנושות מן החטא, שהמשימה שאלוהים הטיל על הקהילה היא לבשר לעולם האובד, ושרצון ה' הוא שקהילתו בעולם הזה תמשיך לגדול.

קראו את מתי ד' 19 ואת מרקוס א' 17 בהקשר של מתי כ"ח 19. איזו משמעות לדעתכם יש לעובדה שהמצווה המתועדת הראשונה של ישוע היא: "בואו אֲחֵרֵי וְאֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם דִּיגֵי אָדָם"? כיצד עלינו, כאדוונטיסטים, להבין את המילים הללו לאור התובנה שלנו על מסריהם של שלושת המלאכים? בכמה "דיגי אדם" אנו יוסקים באמת במקום להתמקד אך ורק ב"טיפול בספינות שלנו?"

יש חשיבות לכך שישוע לא רק קרא לתלמידיו להיות דיגי אדם. הוא לא אמר: "לכו אחרי ותהיו דיגי אדם." הוא אמר: "לכו אחרי, ואעשה אתכם דיגי אדם." כבר בראשית הקשר עם ישוע, התלמידים הבינו שהם עומדים לקבל הכשרה חשובה. ישוע קרא להם ללכת בעקבותיו וללמוד מן המופת שלו. בדרך זו, הם יוכשרו למשימה שהטיל עליהם. התלמידים ילמדו רבות באמצעות צפייה ועשייה. רק לאחר שהם למדו מה לעשות וכיצד לפעול בארץ, ישוע יטיל עליהם משימה כלל עולמית. ללא הכשרה נאותה, לימוד הולם והתפתחות רוחנית הולמת של הפועלים, משימת הפצת הבשורה, הן בעולם והן בקרב שכנינו, תהיה בלתי אפשרית.

קיראו את אל הרומים א' 25. איזה מסר חשוב נפיק מהכתוב בנוגע לדרך שבה נפגין את דאגתנו לבריאה?

לימוד באמצעות צפייה

ישנם שני היבטים בלימוד של אנשים החפצים לשרת את ה', כשהאחד מוביל לשני. ראשית, עלינו ללמוד להכיר את ישוע, ואז, ללמוד כיצד לחלוק עם הזולת את המשיח ואת המתנתו והברכות שהוא מציע לאנושות האובדת.

קראו את התיעוד על ישוע שהאכיל 5000 איש (מתי י"ד 21-13, מרקוס ו' 44-30, לוקס ט' 17-10, יוחנן ו' 1-14). ערכו רשימה של הדברים שתלמידי ישוע צפו בהם באירוע זה, שיכשירו אותם לשירות שיבצעו בעתיד. אילו דברים ממה שהתלמידים ראו נוכל לדעת בוודאות – דברים שלא צוינו מפורשות בבשורות? קראו גם את דבריה של אלן ג'י. ווייט על סיפור זה. בספר The Desire of Ages, עמודים 364-371.

מרגש מאוד להקשיב למטיף הדגול מכולם, אבל יותר מכך לצפות בדרך שבה הוא מצייג את דבריו בשעה שהוא מבשר על מלכות האלוהים (לוקס ט' 11). זאת משום שישוע מדבר בדרך שתעורר תשוקה למלכות השמיים בלבם של כל אדם המקשיב לדבריו. עיקרון הלימוד באמצעות צפייה ישים לכל אדם. לימוד מספרים או באמצעות הקשבה והוראה חייבים להסתמך על צפייה ומעורבות. ישוע ציפה מתלמידיו של יוחנן המטביל ללמוד ממה שהם ראו אצל רבם.

קראו בעיון את מתי י"א 1-11. מה ראו תלמידי של יוחנן המטביל, ומה ישוע ציפה מהם לבשר על יוחנן כתוצאה מכך? איזה לקח לימד כאן ישוע לא רק את יוחנן, אלא אף את תלמידיו שלו?

יוחנן המטביל הציג את ישוע בתור שה החטאת של ה', אשר נושא את חטאי העולם בתור קורבן תמורה. אבל בשלב מאוחר יותר יוחנן נאסר. בכלא נבצר ממנו להטיף. בנוסף, הוא שמע אך ורק שמועות על השירות של ישוע. דומה שימיו בכלא עוררו בלבם מספר ספקות בנוגע לישוע. כשמתעוררים בלבנו ספקות, עלינו לפנות לישוע, וזה בדיוק מה שיוחנן המטביל עשה. ישוע שלח את תלמידי יוחנן בחזרה אליו כדי שיספרו לו מה שמעו וראו. לאחר שיוחנן שמע את דיווחיהם, רוחו התעודדה ואמונתו התחזקה.

במרבית המקרים, איננו מסוגלים לחולל את סוג הנסיים שישוע חולל. אבל מה נוכל לעשות בתחום השירות שלנו (ומתוך נכונות למוח לעצמנו ולחיות למען אחרים), שישקף את סוג השירות שישוע ביצע בחייו עלי אדמות?

לימוד באמצעות עשייה

לא משנה כמה ספרים יקרא אדם על הספורט החביב עליו או בכמה משחקים יצפה – אם ברצונו להיות שחקן, עליו לנעול נעלי ספורט ולצאת למגרש. אנו מכנים זאת לימוד על ידי עשייה. ללא לימוד כזה, חובב הספורט לא יוכשר למשימה. ניתן ליישם אמיתה אוניברסלית זו גם לגבי העדות והבישור של המשיחיים. ישנם אנשים הטוענים שהם אינם רוצים להיות מעורבים בבישור מפני שהם עדיין אינם מוכנים. אבל עליהם להבין שהשתתפות בפעילויות בישור היא חלק חיוני מן ההכשרה שלהם לשירות. הדרך לעשות זאת היא להתחיל בקטן, צעד אחרי צעד, וכך להיבנות ולהתקדם. בשעה שרוח הקודש תנחה אותנו, המיומנות שלנו, הניסיון שלנו והביטחון שלנו ילכו ויגברו.

קראו את מתי ' 14-1. ישוע מכשיר ומצייד את תלמידיו, ואז שולח אותם לדרך. למרות שאנו מתמודדים היום עם דברים שונים, מה נלמד מסיפור שליחת שנים עשר השליחים, החושף כיצד אירוע זה היווה חלק מן ההכשרה שלהם?

ישוע לימד את תלמידיו "בחדר", כביכול. אבל הוא גם לקח אותם לשדה הבישור, שם הם למדו מצפייה במעשיו. ואז, כשהגיעה השעה, הוא צייד אותם בגבורה כדי לרפא את החולים, להקים לתחייה את המתים ולגרש את השדים (פס' 8), ואז שלח אותם לדרך בלעדיו. שימו לב להנחיות הרבות שישוע מעניק לתלמידיו לפני שליחתם לדרך. הוא מלמד אותם כיצד להטיף, אלו נסים לחולל, מה לא לקחת איתם לדרך, אצל מי להתארח, ומתי לעזוב שדה בישור שאינו נושא פרי. סביר להניח שהם קיבלו גם הוראות אחרות. אבל כאן ישוע אומר להם מפורשות עם מי להתרועע, למי לבשר ואת מי לנטוש. רק באמצעות קשרים כאלה עם אנשים יופקו לקחים חשובים רבים. קטע זה מציג את תורת ההכשרה במיטבה. התלמידים לא יוכלו לשרת אנשים, אלמלא יפגשו אותם; זוהי נקודה שעלינו לא לשכוח לעולם.

קראו את לוקס ' 11-1. אילו מקבילות נמצא כאן בין ההוראות שישוע נתן לשניים עשר השליחים לבין אלו שנתן לשבעים ושניים השליחים? אילו עקרונות נפיק מהוראות אלה לגבינו?

למרות שישוע שלח תחילה את שבעים ושניים השליחים למקומות שהתעתד לבקר בהם בתוך זמן קצר (פס' 1), הוא ידע מה יעבור על תלמידיו ועל יתר המבשרים בשעה שיפיצו את הבשורה לבדם, לאחר עלייתו לשמיים. ההוראות שישוע נתן לשבעים ושניים השליחים בשעת יציאתם לדרך, מעידות על כך שהוא הכין אותם לקראת מה שצפוי להם.

כמה תירוצים אתם ממציאים כדי לא להעיד על האמונה בשעה שנקרית לפניכם הזדמנות? מהו התירוץ הקבוע שלכם?

ללמוד מכישלון

לפעמים איננו מצליחים למלא את כל המטרות שנקבעו לגבי משימת בישור מסוימת. האם זה אומר שנכשלו בגדול? מובן שלא.

בלא הבדל מהי האסטרטגיה המשמשת אותנו במאמצינו לעשות נפשות למשיח, אנו ננחל הצלחות וכישלונות כאחד. ייתכן שהצבנו מטרה קשה מדי. לדוגמה, אם נכשלו בהשגת מטרות הקשורות לטבילה, כנראה שהן אינן מטרות ברות השגה. לפעמים, גם אם אנו סבורים שהיבול מוכן לקציר, ייתכן שזו עדיין עונת הזריעה. לא תמיד אנו יודעים זאת בוודאות.

קראו את איגרת פטרוס הראשונה ה' 8. מיהו האויב הנחוש להרוס את מאמצינו לעשות נפשות למלכות האלוהים? כיצד ערנות למלכות זו תסייע לנו להתכונן, להיערך מראש ולבצע טוב יותר את משימות הבישור שלנו?

במאמצינו לרכוש נפשות למשיח, אנו נלחמים נגד אויב בעל כוחות על טבעיים, שאינו חדל להשפיע על אנשים ולגרום להם לדחות את הבשורה. לפעמים, כשאנו שומטים את ידו של האדון, השטן עלול לחבל במאמצינו בשירות למען אלוהים. ההגנה היחידה שלנו היא כניעה מוחלטת למשיח, בכל דקה ודקה בחיינו.

כמו במקרה של אדם וחוה בגן עדן, כישלון עלול לגרום לנו להאשים את הזולת. אין ספק שהאשמה היא אחת הכלים היעילים ביותר של השטן לשם יצירת סכסוכים ופילוגים בקרב חסידי ה'. במקום להאשים את הזולת, עלינו לערוך חשבון נפש רציני ונוקב, ולזכור שאפילו ישוע, המבשר והרב הדגול ביותר, לא רכש את נפשותיהם של כל בני האדם שבישר להם.

השוו בין לוקס ' 17 לבין מתי י"ז 20-14. מה עשו התלמידים כשחוו כישלון בשירותם?

במקום להתיימש עקב כישלונות העבר, נוכל לשוב וללמוד מתלמידי ישוע. למרות שהם קיבלו גבורה כדי לגבור על רוחות רעות, ואכן הצליחו לגרשן, מן הכתוב עולה בבירור שלפעמים הם נכשלו בביצוע משימות שישוע הכשיר אותם וחנן אותם במתנות כדי שיוכלו לבצען. במקרים כאלה, התלמידים באו לישוע וביקשו ממנו להסביר להם מה קרה ומדוע הם נכשלו (ראו מתי י"ז 19). לפנינו עיקרון חשוב שכדאי לזכור; חלק חשוב מהחיפוש שלנו אחר סיבות לכישלון ודרך פעולה טובה יותר, היא להביא לפני האדון את מאמצי הבישור והעדות שלנו.

איזה לקח למדתם מניסיונות בישור שלא עלו יפה, שסייע לכם בניסיונות הבאים?
כיצד פחד מדחייה עוצר בעדכם לפעמים?

ללמוד מן ההצלחה

ישנם שני תחומים שנוכל להפיק מהם מסקנות ותובנות מן ההצלחות שנחלנו. האחד מעשי והשני, שיתוף פעולה רוחני. למרות שניתן לטעון, ובצדק, שלשני התחומים יש היבט רוחני, נדון בהם בנפרד כדי להדגיש את הלקחים שנוכל להפיק מהצלחות העבר.

התחום המעשי הוא לימוד מתוך עשייה. לדוגמה, אנו לומדים כיצד להציג את כתבי הקודש בפני הזולת בדרך הדרגתית ומשכנעת. אנו לומדים מהי הדרך הטובה ביותר לבשר, כיצד לקרב אנשים למשיח, ועוד מגוון צעדים מעשיים אחרים שמתאימים למקום שבו אנו גרים.

שיתוף פעולה רוחני מדגיש את העובדה שאלוהים קרוב אלינו מאוד במאמצינו להעיד ולבשר. אחרי הכול, רצון ה' הוא שכל בני האדם ייושעו.

קראו את איגרת פטרס השנייה ג' 9. איזה לקח חשוב נפיק מפסוק זה, שעלינו לשמור בזיכרון ולתבוע אותו לזכותנו בכל פעילויות הבישור שלנו? (ראו גם קור"א ג' 6).

אין טעם לזרוע, אם איש לא ישקה את הזרעים. בדומה, אין טעם להשקות, אם איננו משקים את האדמה שבה נטמנו הזרעים. אפילו אם האדם שזרע והאדם שהשקה עשו את מלאכתם כשורה, עדיין אין פרי ללא התערבותו של אלוהים. כשאנו חוזים בברכות ה' כשמאמצינו נושאים פרי טוב, אנו לומדים. אנו לומדים את המידה שבה אלוהים מעורב, וחפץ להיות מעורב במאמצינו. אנו לומדים לבטוח בו יותר ויותר. אנו לומדים את חשיבותו של שיתוף פעולה רוחני הדוק עם אלוהים, בשעה שאנו חותרים לרכוש נפשות לאמונה שהמשיח מת למענן, שכן אין אדם שאתם מעידים לו, שישוע לא מת למענו ושאינן ברצונו לראותו נושע. חשוב מאוד שלא נשכח לעולם את האמיתה החשובה הזו.

כיצד ניישם בחיינו באופן מעשי את דברי ישוע ביוחנן ט"ו 5, במיוחד כשאנו עוסקים בבישור? כיצד נוכל באופן אישי וכצוות בישור לחוות את מה שישוע מדבר עליו בפסוק זה? מה עלינו לשנות כדי להיות מחוברים אליו בדרך זו?

- לימוד נוסף:** קביעת אסטרטגיות בישור כאשר הקהילה שלכם תתחיל למלא את חלקה בביצוע משימת הבישור, חשוב שתזכרו את הנקודות הבאות:
1. ערבו את כל אנשי צוות הבישור בתהליך של תכנון וקביעת אסטרטגיות. מובן שעדיף שהקהילה כולה תקבע את מטרותיה ומגמתה של הקהילה.
  2. ערכו תוכנית לשנה הקרובה. בשלב מאוחר יותר, תוכלו להוסיף תוכניות ואסטרטגיות רבות יותר שישמשו אתכם מעבר ל-12 החודשים הראשונים.
  3. הקפידו לעזור לאנשי צוות הבישור כדי שהם ידעו בדיוק מה הקהילה מצפה מהם לעשות ומתי. כשאנשים אינם יודעים בוודאות מה לעשות, מתי או איך, ההתקדמות לקראת הגשמת מטרות הקהילה תואט או תעוכב.

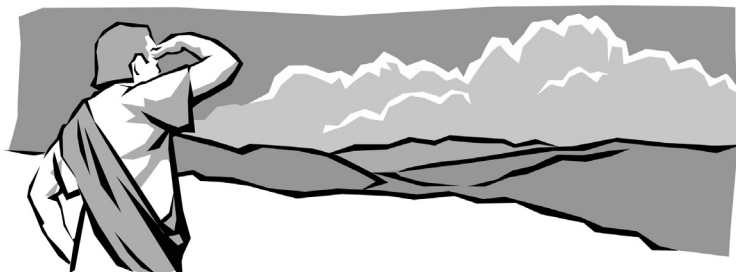
שאלות לדיון:

1 "כל קהילה צריכה לשמש בית ספר להכשרת פועלים משיחיים." (אלן ג'י. ווייט, *The Ministry of Healing*, עמ' 149). כיצד מצליחה הקהילה שלכם בתחום זה? אם היא לא כל כך מצליחה, מה תוכלו לעשות כדי לערוך בה את השינויים הנדרשים?

2 "מדי יום מבקש השטן לבצע את תוכניותיו על ידי הצבת ביצורים שיחסמו את הדרך לאנשים המשמשים עזיו של ישוע המשיח. אלמלא יהיו האנשים שמייצגים את המשיח ענווים, צנועים ובעלי לב עניו לפי המופת של ישוע, הם ייפלו בפיתוי, שכן השטן עומד תמיד על המשמר - דרוך, ערמומי ומתוחכם, ואילו הפועלים, אם לא יעסקו ללא הרף בתפילה, ייפלו בפיתוי מבלי להיות מודעים לכך. כמו גנב שבא בלילה, השטן גונב ולוקח אותם שלל. ואז הוא פועל במחשבותיהם כדי לעוות את רעיונותיהם ולשבש את תוכניותיהם. כשהמאמינים נעשים מודעים לסכנה זו ודנים בה, הם מרגישים שנעשה להם עוול ושמשיהו מנסה להחליש את מאמצי הבישור שלהם. השטן מושך בכיוון אחד, והמאמין בכיוון הנגדי." (אלן ג'י. ווייט, *Evangelism*, עמ' 101). כיצד נתמודד עם הסכנה המוצגת כאן בבירור רב כל כך, כשאנו עוסקים במלאכת הבישור? מהי ההגנה היחידה שלנו?

3 שותחו בכיתה על מיזם בישור של אדם פרטי או של קהילה, שעלה יפה. מה תלמדו מהם? כיצד תשתמשו בלקחים אלה בשעה שתעסקו בבישור באזור המגורים שלכם, מתוך הבנה שכל מצב הוא שונה, ושמה שעובד במקום אחד עלול לא לעבוד במקום אחר?

יוצאים לשירות

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: שמות י"ח 26-13; מתי ז' 17, 18; מעשי השליחים ו' 8-1; יוחנן ד' 36; מעשי השליחים ט"ו 40-36.

פסוק לשינון: **"מִיֵּצֵד וּבְשָׂרוֹ אִם לֹא יִשְׁלְחוּ? הֵן כְּתוּב: 'מִה נֶאֱוָו הַגְּלִי מִבְּשָׂרִי טוֹב!'"** (אל הרומים י' 15).

מבט שבועי: אין די בהכשרת אנשים למלאכת הבישור והעדות; עליהם לעסוק באופן פעיל בעשיית נפשות לאמונה.

חברי הקהילה רבים מקוננים על העובדה שלמרות שהם עברו קורסי הכשרה לבישור ולעדות, עם שובם לקהילה, הקהילה אינה מעודדת אותם להשתתף בפעילויות הבישור שלה. כתוצאה מכך, קהילות רבות שאינן מרבות לצאת לפעילויות בישור ועדות, אינן מודעות לחברים שעברו הכשרה לבישור. לפעמים יהיו כאלה שיתנדבו להציע את שירותיהם, אבל רוב האנשים מסיקים שהם אינם נחוצים או אינם רצויים. הדרך הטובה ביותר לדכא את חברי הקהילה ולגרום להם לא להשתתף בפעילויות כלשהן בקהילה, היא למנוע מהם לקחת חלק בתחומים שהם הוכשרו לבצע. כל חבר קהילה מחויב לגלות היכן וכיצד הוא יכול לתרום למאמצי הבישור של קהילתו. כל מי שחפצים לעשות זאת ימצאו את מקומם. המפתח הוא למצוא את המקום שלכם. השבוע נבחן את הרעיון של שליחת מבשרים לעולם, ואת הדרכים שבהן מעורבות מרבית של החברים בפעילויות הקהילה תתרום לאחדות הקהילה ולצמיחה רוחנית ומספרית של הקהילה.

□ לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-2 ביוני.

אחריות משותפת

מנהיגי קהילות רבים קטעו או צמצמו את יעילותם בשירות באמצעות חוסר נכונות לחלוק בעול המנהיגות עם אנשים אחרים.

זו אינה בעיה חדשה שנוצרה בעולמנו המודרני המהיר והקדחתני. אפילו משה רבנו, המנהיג הדגול, נזקק למעט עזרה כדי להבין את החשיבות והתועלת של מנהיגות משותפת. נוכל ללמוד רבות מההתנסות של משה ומהעצה הטובה שהשיא לו חותנו, יתרו.

קראו בתשומת לב את שמות י"ח 26-13. איזו חשיבות יש למילים "ונשא איתך" המופיעות בפסוק 22?

אפשר רק לנחש כמה זמן משה היה מחזיק מעמד לו המשיך לעמוד בלוח הזמנים הצפוף והלא מציאותי שלו. בדומה, אנו יכולים רק לשער עד כמה הוא היה מודע לחסרונו של מנהיגים מוכשרים בקרב עמו. אבל מן התייעוד המקראי עולה, שאנשים רבים בקרב העם היו מוכשרים ומוכנים לשאת בעול המנהיגות. משה הבין שעליו למנותם לתפקידי מנהיגות מסוימים כדי לחלוק איתם בעול המנהיגות.

תחומי השירות שמנהיגי הקהילה חייבים לחלוק מרצונם עם אנשים אחרים כוללים עדות ובישור. עקרונות ההתארגנות והנשיאה המשותפת בעול המנהיגות שלמדנו ממשה, יהיו יקרים מפז כשנחיל אותם על מאמצינו לרכוש נפשות למלכות האלוהים.

איזו חשיבות יש לדרך שבה משה בחר אנשים בעלי תכונות אופי מסוימות (פס' 21), וייעד להם תחומי אחריות שונים (פס' 25)? כיצד ניתן ליישם את העקרונות הללו באסטרטגיות הבישור של קהילות בימינו?

קרוב לוודאי שמשה לא הרבה לדבר על מחויבותיו בשל משימתו הכבירה לדבר בשם ה'. גם אנו חשים באחריות כבדה כשעלינו לדבר עם אנשים על אלוהים ובשם אלוהים. העדות והבישור שלנו הם עניין רציני. אנו מודעים לכך שחיי הנצח של בני אדם עומדים כאן על הכף. אך למרות שעובדה זו אמורה לגרום לנו להיזהר ולהקפיד בדרך שבה אנו מבשרים, עלינו להיות תמיד מוכנים לערב אנשים אחרים בפעילויות בישור, עדות וקירוב לבבות.

שובו וקראו את שמות י"ח 21, 22. שימו לב לכך שהמנהיגים החדשים היו זמינים לעם בכל שעה שהיא. לכן, גם אנו צריכים תמיד להיות מוכנים ומזומנים לבשר את האמונה היוקדת בלבנו.

להסתכן כדי להצליח

לחברי הקהילות האדוונטיסטיות יש פוטנציאל כביר לכהן בשירות. חברים רבים ישמחו מאוד להיות מעורבים בפעילויות הבישור של קהילותיהם, אבל מנהיגיהם אינם להוטים לערב אותם בשירות. מאחורי הטיעון "רק מקצוענים יכולים לבצע זאת", מסתתר החשש שחברי הקהילה יעשו טעות או יאמרו משהו שגוי, ובכך יגרמו לאנשים לנטוש את המשיח ואת קהילתו. לדאבונו, התנגדות זו למעורבותם של חברי הקהילה טבועה עמוק כל כך בקרב המנהיגים, שהיא מונעת מאנשים שהוכשרו לשירות ליטול חלק בשירות. רוח הקודש וההבטחות שהיא נושאת עמה לא נועדו אך ורק למנהיגים; הן נועדו לכל האנשים שחפצים להיכנע באמונה לאדון; לכל מי שמוכנים להתכחש לעצמם ולפעול למען ישועתם של אחרים.

מהו העיקרון שישוע לימד במתי ז' 17, 18, האמור להפיג את חששותיהם של מנהיגים מודאגים? כיצד נבדיל בין פרי טוב לפרי רע? כיצד אמורה מנהיגות הקהילה להיות מעורבת בתהליך זה? בנוסף, כיצד נבצע זאת בלי לשפוט את הזולת?

עץ חסון מניב פרי טוב, ולכן מנהיגי הקהילות אמורים להתמקד בגידול עצים חסונים ובריאים. תחילה עלינו להתחזק למען ישוע כדי שנצליח לפעול למענו. אם נתמקד בהדרכת אנשים לקשר משמעותי ועמוק עם ישוע, רוח הקודש תוודא שנישא את הפרי הנכון. החלק שלנו הוא להדריך, ללמד ולהכשיר. החלק של אלוהים הוא לברך את שירותם של האנשים שהכשרנו. עלינו לבטוח בהם ובאלוהים. אם נשים לב לצמיחה רוחנית ולמיומנויות מעשיות, נוכל לבטוח באנשים ולהאמין שהם יניבו פרי טוב שיתבטא בהצלחה בבישור. מובן שעשוי להיות כאן אלמנט של סיכון בהתאם לשירות שנבחר ולרמת ההכשרה, אבל עלינו לזכור שאפילו תלמידי ישוע שלמדו מפיו של הרב הדגול ביותר בכל הזמנים, לא הצליחו לרכוש כל נשמה ונשמה שבישרו לה.

האם חשתם אי פעם שהמתנות והכשרונות שלכם לא זכו להערכה? מה עלול להיות הגורם לכך? ערכו חשבון נפש ובחנו את עצמכם, שמא הגורם לכך נעוץ בכם ובגישותיכם (למשל, גאווה או ביישנות), ולא בזולת.

להתאים את הפועלים לקציר

כשאנשים מתעניינים באלוהים ורוצים לדעת יותר עליו ועל הקהילה, עלינו לבחור בזהירות את האנשים שיבצעו את מלאכת העדות והבישור. בחברה רב-תרבותית רצוי שנטיל את המלאכה על אנשים מלאום זהה ושפה זהה, ואם זה אפשרי, בני אותה קבוצת גיל. זאת ועוד, עלינו לקחת בחשבון את הבגרות הרוחנית, את הבקיאיות בכתבי הקודש, את המיומנויות החברתיות ואת חווית הגאולה של הפועל. במילים אחרות, עלינו לקחת ברצינות את התאמת הפועל לאנשים שעמם הוא יעבוד. כשמדובר בעדות ובבישור, אין דבר כזה "מידה אחת שהולמת את כולם". לכל אדם יש את העבר הייחודי שלו ואת המסע הרוחני הייחודי שלו. אך למרות שכולנו ייחודיים בדרכנו, חלקנו התנסינו בחוויות דומות. לכן, הגיוני להתאים מבשר למחפש-דרך בהתאם להתנסויות דומות בעברם.

קראו את מעשי השליחים 1-8. אילו משימות הוצגו כאן? מה היו התוצאות כשתחומי שירות מסוימים הותאמו לאנשים בעלי יכולות מסוימות?

שימו לב להתקדמות האירועים שלהלן. לתלמידים נודע על בעיה דוחקת. הם ביקשו מן המאמינים לבחור שבעה אנשים שיטפלו בבעיה. המאמינים הביאו אליהם את האנשים שנבחרו למשימה. התלמידים מינו אותם לתפקידיהם בכך שסמכו את ידיהם עליהם. כתוצאה מכך, מספר התלמידים בירושלים גדל מאוד.

למרות שסטפנוס וששת המאמינים האחרים שנבחרו עימו נועדו "לשרת בשולחנות", דומה שהכישורים והמיומנויות המסוימים (ארגון וחלוקת מזון) ההולמים את המשימה לא נפלו בחלקם. ואף על פי כן, המאמינים חיפשו לתפקיד אנשים שהיו מלאים ברוח, שכן שירותם בקרב אלמנות יהודיות דוברות יוונית היה כרוך גם במלאכת העדות והבישור.

לפיכך, אנו רואים שהאנשים שזה עתה נבחרו ל"שרת בשולחנות" היו חשובים מאוד לשירות הבישור של הקהילה הקדומה, שכן הם איפשרו למבשרים שפעלו בחזית הבישור לעבוד אך ורק בבישור, ואף תרמו באופן פעיל לעבודתם (ראופס'8). מניסיונו ואנויודעים, שכלתחום שירות שחברי הקהילה מעורבים בו, משפיע ישירות או תורם בעקיפין למאמצי העדות והבישור של קהילתם. על אף שכישורונות טבעיים, מתנות רוחניות והכשרה ספציפית חשובים לשירות מוצלח של הקהילה, גישות אישיות אפילו חשובות יותר. שימו לב לגישה של טימותיאוס ובר-נבא על פי הכתוב במעשי השליחים ט"ז 5-1 ובמעשי השליחים ד' 36, 37. שניהם היו מוכנים לעשות כל מה שנדרש כדי לתמוך בשירות הבישור. בר-נבא מכר את רכושו ותרם את הכסף לעבודת הבישור. טימותיאוס הסכים לעבור ברית מילה (שכן אביו היה יווני) כדי לא לפגוע ברגשות היהודים. מובן שהלקחים הטמונים כאן למעננו הם מובנים מאליהם.

צמיחה רוחנית באמצעות מעורבות בשירות

צמיחה רוחנית מתרחשת אך ורק כשאנו מחוברים לישוע. לא נוכל לצמוח רוחנית באמצעות מאמצינו במילוי משימות מסוימות, ואפילו אם מדובר בעדות ובישור. קהילה אינה יכולה ל"תכנת" את חבריה להיות "רוחניים".

אבל למעשה, בשעה שהמאמינים נענים לקריאת ה' והופכים לתלמידים, הליכתם האישית עם האדון מתעצמת ומעמיקה. למרות שאל לנו לעסוק בעדות ובבישור אך ורק במטרה לצמוח רוחנית, עלינו לזכור שכאשר אנו מבשרים מתוך אהבה אמיתית לה' ולאחינו האובדים, שפע של ברכות רוחניות יורעפו על כל המעורבים בפעילויות אלה.

קראו את יוחנן ד' 17. מה נלמד מפסוק זה על עשיית רצונו של אלוהים וצמיחה רוחנית גדולה יותר?

שימו לב לשאלה ההגיונית הבאה: "כיצד יידע אדם המחפש את האמת שהוא אכן מצא אותה?" בפסוק 17 ישוע מציג אמיתה שתסייע לכל מי שחפץ ללכת בעקבותיו. כל אדם המוכן לעשות את רצון האל, יידע אם תורה כלשהי נובעת מאלוהים, אם לאו. אין ספק שצמיחה רוחנית מתרחשת באמצעות התחברות עם אלוהים. לפי דברי ישוע, מי שחי על פי האמת שנחשפה בכתבי הקודש, יזכה לאור גדול יותר.

יש קשר הדוק בין שמיעה ועשייה (ראו ההתגלות א' 3). מי שעושה את רצון האל, גם אם הוא יודע רק שמץ ממנו, יתברך בקשר עמוק עם המשיח. קשר זה, בשילוב עם הגות בכתבי הקודש המלווה בתפילה, יוביל להתגלויות גדולות יותר של האמת ולצמיחה רוחנית מרגשת.

קראו את יוחנן ד' 36. איזה שכר רוחני מקבלים הקוצרים שעסקו במלאכת הקציר של הנשמות? איזו התחברות רוחנית ינחלו הזורע והקוצר בזמן שישמחו יחדיו בתום הקציר?

לדעתם של פרשנים רבים, התלמידים קצרו במקום שבו יוחנן המטביל וישוע זרעו. האישה השומרונית (שישוע טמן בלבה את זרע הבשורה), זרעה "במו ידיה" את זרעי הבשורה בקרב אנשי עירה. איזו שמחה עצומה הם חלקו יחדיו בשעה שהקציר הרוחני הבשל נאסף אל המלכות! הצלחה בעדות ובבישור, המתבצעים בשיתוף פעולה של הזורע והקוצר, מחזקת את הקשר בין אלוהים ובינינו, המאמינים. כשאנו נענים לקריאתו של ה' להיות מעורבים בעשיית נפשות לאמונה, הקשר עימו יניב קרבה רוחנית וצמיחה רוחנית, שילבלו באופן טבעי כתוצאה מהיותנו חלק מן הצוות של אלוהים.

כיצד התחזקה אמונתכם, הן מהצלחות שנחלתם במתן עדות אישית והן מן הכישלונות שנחלתם? כיצד משפיע מתן עדות על הקשר שלכם עם אלוהים?

השגת הרמוניה באמצעות מעורבות

ישנה תופעה שלפעמים קשה להסבירה, אך ניתן לתאר אותה כ"השפעה מעגלית". היא מתבטאת כך: באמצעות מעורבות בקהילה אתם יוצרים אחדות ושיתוף פעולה; האחדות מעודדת אנשים להיות מעורבים, מה שמעצים את האחדות ושיתוף הפעולה, וחוזר חלילה. עיקרון ההשפעה המעגלית מופגן היטב בפתגם ישן שאומר שלאדם החותר במשוטים אין זמן "לטלטל את הסירה". (שמשמעותו: להקשות על עבודת הצוות, להפריע להתקדמות). מספרהחלטותחשובותשניטלובזמןההתארגנותשלהקההילההקדומההיועלולותלעוררסכסוך גדול, אבל המאמינים ויתרו על העדפותיהם האישיות לתועלת המשימה שהאדון הטיל עליהם.

הגו בתהליך המינוי החשוב, המתועד במעשי השליחים א' 26-15. על אף שבימינו איננו מטילים גורלות, אילו נקודות חשובות הנחו את אנשי הקהילה הקדומה בחיפוש אחר האנשים המתאימים? אילו עקרונות נשאב מדוגמה זו לגבי מלאכת השירות בימינו?

מובן שבכל מקום שבו אנשים עובדים ביחד קיים פוטנציאל לסכסוך. לא נטעה אם נניח שהשטן פועל ללא הרף כדי לחבל ביעילותם של המאמינים. לכן, זה רק הוגן שנסקור בקצרה מקרה שבו פרץ ריב אמיתי בנוגע לשירות הבישור בקהילה הקדומה.

קראו בתשומת לב את מעשי השליחים ט"ו 40-36. מה עורר את אי ההסכמה בין שאול ובר-נבא? מה הייתה התוצאה של חילוקי הדעות ביניהם? איזה לקח נוכל להפיק מכך?

במסע בישור קודם, יוחנן מרקוס עזב את שאול ואת יתר עמיתיו וחזר לירושלים. דומה שאירוע זה (ראו מה"ש י"ג 13) גרם לשאול לסרב לצרף את יוחנן מרקוס למסע הבישור הקרוב. מצד שני, בר-נבא סבר שצירופו של יוחנן מרקוס למסע יועיל הן ליוחנן מרקוס והן למבצע הבישור. כתוצאה מכך, שאול ובר-נבא נפרדו. שאול בחר את סילא ויצא איתו לדרך, ובר-נבא לקח את יוחנן מרקוס והפליג איתו.

לא היו שום חילוקי דעות בנוגע לאופן ביצוע מלאכת הבישור, ולכן, במקום להניח לחילוקי הדעות הקטנוניים להעיב על משימת הבישור, הם התפלגו לשתי קבוצות בישור. למרות ששאול ויוחנן עבדו בעבר ביחד, והדבר הצמיח תועלת לשניהם ולשירות כאחד (ראו טימ"ב ד' 11), הם לא הניחו להבדלי הדעות שהתעוררו ביניהם הפעם לחבל במשימתם.

חשבו על מיישהו בקהילה שאתם מסוכסכים איתו. לאיזו מידה של ענווה, מוות ל"אני", נכונות לסלוח ונתינת הלחי השנייה תזדקקו כדי להתפייס איתו?

לימוד נוסף: קביעת מסגרות זמן מציאותיות לשירות כפי שנאמר ביום ו' האחרון בשיעור הקודם, 12 חודשים הם פרק זמן הולם לתכנון צעדים עתידיים. תוכלו לקבוע מסגרות זמן מסוימות לגבי מטרות של אסטרטגיות שונות וסדרי עדיפויות שונים בהתאם לתוכנית הבישור והעדות שאתם מתכננים. ואולם, חשוב לשקול מספר נקודות עיקריות.

1. רשמו את המטרות שברצונכם להשיג במהלך 12 החודשים הבאים. פרטו לא רק את השלמת התוכנית, אלא מה אתם מקווים להפיק מאנשים ומתוכנית התלמידות.
2. קבעו לוח זמנים וכתבו אותו. הוא יכול להיות מפורט ככל שתרצו, אבל ודאו שהוא אינו קצר מדי. הוא חייב לכלול מועדי הכשרה, תאריכים להתחלת ולסיום תוכניות, ומועדים להערכה.
3. בזמן שתעלו על הכתב את שלבי התוכנית העיקריים, ודאו שאתם מציינים את שמות האנשים או הצוותים האחראים לביצוע השלבים השונים במועדים אלו.
4. כתבו באיזה אופן אסטרטגיות התוכנית שלכם עולות בקנה אחד עם התוכנית הכוללת של הקהילה לבישור ועדות. ציינו היכן וכיצד אסטרטגיות אחרות של הקהילה יאישו את האסטרטגיות שלכם, והיכן וכיצד האסטרטגיות שלכם יחזקו את אלו של הקהילה. הדבר יסייע לכם לזכור שאתם חלק מקבוצה גדולה, ושעליכם לעבוד בשיתוף פעולה.
5. שקלו ברצינות אם להמשיך בתוכנית שלכם או רק לחזור עליה בשנה הבאה. הדבר יעזור לכם לקבוע לאיזה תוכנית הכשרה או גיוס תזדקקו. אם התוכנית שלכם היא פיתוח שירות, כל מפגש הערכה יזדקק גם לבחינה נוספת בעתיד.

שאלות לדיון:

1 ההצהרות הבאות מגלות שלא לומר יש ציפיות מכל מאמין ומאמין, ושהוא יעד מלאכה מסוימת לכל אחד ואחת מהם. מה לדעתכם אלוהים מצפה מקהילתו בנוגע להכשרת עובדים ולארגון מעורבותה בעדות ובעשיית נפשות למשיח? מה תוכלו להעשות כדי לסייע לחבריה להבין את הציפיות של אלוהים? בזמן שתהגו בציטוטים להלן, חשבו כיצד תוכלו להחיל אותם על עצמכם באופן אישי.

2 "אלוהים מצפה מכל אדם שהפקיד בידי ידע של האמת בעת הזו לשרת באופן אישי. לא הכול יכולים לשרת כמבשרים בארצות זרות, אבל הכול יכולים להיות מבשרים מבית ולבשר בקרב משפחותיהם ושכניהם." (אלן ג'יי. ווייט, Testimonies for the Church, כרך 9, עמ' 30).

3 "האדון ממנה כל אדם שנוטל חלק במסדו, לעבוד בשירות הזולת. כל אחד ואחד מאיתנו אמור להסתפק במנת חלקו, ולומר: 'הנני, שלחני.'" (אלן ג'יי. ווייט, Prophets and Kings, עמ' 222).

תגובה של אהבה

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: איגרת יוחנן הראשונה ד' 18, 19; אל הרומים ג' 19, 20; יוחנן ט"ו 13; אל הרומים ה' 8-6; יוחנן ו' 28, 29.

פסוק לשינון: "אם אתם אוהבים אותי, הרי שתשמרו את מצוותי." (יוחנן י"ד 15).

מבט שבועי: עלינו לעמול לשם עשיית נפשות למשיח. השאלה שעלינו לשאול את עצמנו היא: מה מניע אותנו לעשות זאת?

למרות שהפסוק לשינון נחשב בדרך כלל כמתייחס לעשרת הדברות, ישנן מצוות חשובות נוספות. המצווה: "לכו וַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַגְּוִיִּים לְתַלְמִידִים" (מתי כ"ח 19, 20), חשובה לא פחות מעשרת הדברות.

המניע שלנו לעדות ולבישור אמור להיות בראש וראשונה חסד ה' שהורעף עלינו, ולא תחושת אשמה או תחושת חובה. לא צריך להיות פסיכולוג כדי להבין שכמעט כל מה שאנו עושים, נעשה בתגובה למשהו. הדבר נכון גם לגבי המעורבות שלנו בפעילויות של עדות ובישור. נוכל לגלות את המניע שלנו באמצעות שאלה פשוטה: מדוע אנו עושים את מה שאנו עושים? מדוע אנו מעורבים בפעילויות הבישור והעדות של הקהילה? או שמא, מדוע איננו מעורבים בהן? השבוע נבחן את המניע הנכון למעורבות במלאכת האדון, ונחשוף את הסכנות הטמונות בשירות המתבצע מתוך מניעים שגויים, כגון חובה, אשמה או בושה. בנוסף, נבחן מדוע בישור ועדות אמורים להיות תגובת האהבה שלנו למתנת הגאולה של אלוהים.

□ למדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-9 ביוני.

מונעים על ידי אהבה

האם תהיתם מעודכם מדוע לא קל לגרום לאנשים להתחייב לטווח ארוך לפרוייקטים של הקהילה? ייתכן שהתשובה טמונה במחשבה על מעשים אחרים הנעשים מתוך מניע עז ומחויבות רבה. לדוגמה, מה מניע הורה לתרום כליה כדי להציל את חיי ילדו? מדוע הורים מקדישים חלק מהונם לרכישת חינוך משובח לילדיהם? האם דברים אלה נעשים מפני שההורים יחושו אשמים אם לא יעשו אותם? האם הורים חשים שהם חייבים את הדברים הללו לילדיהם? מובן שלא. על פי רוב, הורים חשים אחריות לגבי רווחת ילדיהם, אך אין ספק שאהבה היא המניע העיקרי שלהם. הם עושים את מה שהם עושים מפני שהם אוהבים את ילדיהם. אי אפשר להגזים בהדגשת הנקודה הזאת: אנו פועלים למען אלוהים בגלל שאנו אוהבים אותו, ובגלל שאנו יודעים שהוא אוהב אותנו.

**קראו את איגרת יוחנן הראשונה ד' 18, 19. מה משמעותם של פסוקים אלה?
כתבו את המשמעות שלהם במילים שלכם.**

אהבתנו לאלוהים אמורה להיות מעוגנת באהבתו אלינו. אלוהים היה קיים לפנינו, והוא אוהב אותנו אהבה עזה מאז בריאת האנושות. אהבה יכולה לצמוח אך ורק מאהבה, או כתגובה לאהבה. מילוי משימת הבישור הכבירה מכל סיבה שהיא זולת אהבה לאלוהים, יהיה חסר תועלת. זו הסיבה לנחיצות הרבה של הכשרה רוחנית כשאנו מבקשים להיות מעורבים במלאכת העדות והבישור. האהבה שלנו לאלוהים, והנכונות שלנו לעבוד איתו לשם גאולת נשמות, תלויים בידיעתנו אותו. בדרך כלל, איננו אוהבים אנשים שאיננו מכירים. לפיכך, כדי לציית לאלוהים מתוך אהבה, עלינו להכיר אותו באופן אישי.

מה חושפים הפסוקים שלהלן על המצווה לאהוב את אלוהים, ועל המניע שלנו לציית לו ולעמול למענו? (יהושע כ"ב, 5, לוקס ז' 41-43, יוחנן י"ד 23, קור"ב ה' 12-18.)

אהבה וציות הם בלתי נפרדים כל עוד הם באים בסדר הזה. אהבת אמת לאלוהים תביא תמיד לידי ציות לרצונו (שנגלה בכתבי הקודש), אבל ציות לא בהכרח יוביל לאהבה (על אף שלעיתים הוא יכול להביא לכך). אם אנו רוצים שאנשים יעמלו למען ישוע, עלינו לעזור להם ליצור קשרי אהבה איתו.

באיזו מידה מניעה האהבה שלכם לאלוהים את מעשיכם? האם היא בכלל מעוררת אתכם למעשים? מה תלמדו מתשובתכם על הקשר שלכם עם אלוהים ועל מה שעליכם לשנות בחייכם?

לא מתוך אשמה

במהלך הדורות, אשמה הניעה את מעשיהם של בני האדם. מנהיגי ביטור שבים ומזכירים לנו שאלוהים נתן לנו מחויבות, ושעלינו להשתמש במתנות ובכשרונות שבהם הוא חנן אותנו כדי למלא אותה. אנשים אומרים לנו שאלוהים או הקהילה תלויים בנו. בנוסף אומרים לנו, שאם אלוהים עשה כל כך הרבה כדי לגאול אותנו, איך נוכל שלא לבשר? אין ספק שכל הניסיונות הללו לגרום לנו לפעול, הנעשים מתוך הכוונות הטובות ביותר, פונים באופן מרומז אל רגשות האשם ותחושת החובה שלנו לאלוהים. מסתבר שכאשר מדגישים בפנינו את חובתנו במקום את פועלו של אלוהים בעבורנו, הדבר יביא תמיד לתוצאה הפוכה.

קראו את האיגרת אל הרומים ג' 19, 20. מה הייתה כוונתו של שאול כשאמר שכל העולם אשם לפני אלוהים? איזו נקודה הוא חידד כאן?

האופן שבו שאול משתמש במילה אשמה בקטע זה, מעביר לנו תחושה של נשיאה באחריות. שאול כבר הכריז באל הרומים ג' 10: "אין צדיק, אין גם אחד." בפסוק 19, הוא מאשש את העובדה שהתורה הופכת את "כל העולם... אשם לפני אלוהים".

תפקידה של התורה הושווה לעיתים קרובות למְרַאָה המגלה לנו את ביש מצבנו כחוטאים, אך אינה מספקת לנו סבון ומים לרחצה. התורה מעוררת אותנו להכיר בחטאינו. כשאנו מתבוננים בתורת ה', אנו נעשים מודעים לטבענו החוטא, ובעת ובעונה אחת באים לזרועות מושיענו כדי לקבל את מחילתו הניתנת חינם אין כסף, ואת הטיהור שלו.

לאחר שבאנו למשיח, איננו מוֹנְעִים עוד על ידי אשמה, שכן האשמה נרצחה מעלינו, ועכשיו אנו מכוסים בצדקת המשיח. אנו עומדים במשיח מושלמים, חפים מחטא ונסלחים. כן, אנו עדיין חוטאים, אבל המשיח מחל לנו וכיפר על אשמתנו; עכשיו, כשאנו מעוגנים בגאולה שנחלנו במשיח, הדבר מניע אותנו להעיד לזולת על מה שהמשיח עשה למעננו.

קראו את איגרת יעקב ב' 10. מהי הנקודה העיקרית שיעקב מחדד כאן? כיצד תסבירו את הפסוק למאמין חדש?

העובדה שחילול אחת ממצוות התורה הופכת את האדם אשם באי ציות לאלוהים, שנתן לנו את התורה כולה, מדגישה את חוסר התועלת בניסיון לשאת חן בעיני ה' באמצעות קיום התורה. כישלון בקיום מצוות התורה, ולו הקלה שבהן, חושף את התשוקה הטמונה בלבנו לעשות את רצוננו ולא את רצון ה'.

בשעה שתתוודו על חטאים שברצונכם להכניע לישוע, תבעו את צדקתו, מחילתו וחסדו, בלא הבדל עד כמה אינכם ראויים להם. ואל תטעו, אתם באמת לא ראויים להם, הרבה יותר ממה שנדמה לכם. אחרת, מתת הגאולה המוצעת לכם לא הייתה ניתנת מתוך חסד, אלא מתוך חוב שה' חב לכם (ראו אל הרומים ד' 1-4). האם אתם באמת סבורים שאלוהים חייב לכם משהו?

המניע לשירות

מה הייתם חושבים על אדם ששב ומצהיר על המוטיבציה הרבה שלו, ועם זאת אינו עושה דבר? ומה לגבי אדם הטוען שהוא מסור מאוד, אך לעולם אינו מגלה למה או למי הוא מסור? כאמור, אהבה היא המניע החזק ביותר; אך להצהרה בלבד על אהבתנו, ואפילו לאלוהים, אין שום משמעות, אלא אם כן אנו פועלים מתוך אהבה זו. במילים אחרות, אנו מצפים שאהבה תתבטא במעשים; אהבה באה לידי ביטוי רק באמצעות מעשים חדורי אהבה.

קראו את יוחנן ט"ו 13 ואת אל הרומים ה' 8-6. מה מגלים הפסוקים על אהבתו של ישוע כפי שהתבטאה במעשיו? כיצד עלינו ליישם ולהפגין בחיינו את העיקרון הנחשף כאן?

איזה מוטיבציה נפלא יש לנו! ישוע המשיח מסר את חייו מרצונו החופשי מתוך אהבתו הרבה אלינו. זוהי הדוגמה המופתית ביותר של אהבה, המניעה את האוהב לפעול למען אהוביו. מה היה קורה לו התחייב ישוע להעניק לנו את אהבתו, אך היה נשאר בשמיים? מה היה קורה לו הכריז על אהבתו, אך לא היה נותן לנו שום הבטחות, ולא היה מספק לנו כפרה?

קראו את יוחנן י"ד 21. מה נלמד מפסוק זה על הפגנת אהבה באמצעות מעשים, הן מצדו של ישוע והן מצדנו?

איננו מדברים כאן רק על אהבה; אנו מדברים על קשר של אהבה. המניע בכול קשר כזה הוא להשביע את רצונו של מושא האהבה. המניע למעשה הכפרה של ישוע היה אך ורק אהבתו לאנושות אשר הרסה את קשר הקרבה עם אלוהים. כל דבר שאנו עושים למען אלוהים, שאינו נובע ממניע כזה, מעיד על כך שאיננו מבינים לאשורו מהו קשר של אהבה עם אלוהים. אלוהים אינו חפץ שנעסוק בעדות ובבישור מפני שאנו חושבים שאנחנו חייבים לו את זה. אדרבה, הוא רוצה שהקשר שלנו איתו יהיה חזק כל כך, שהוא ידחוף אותנו לעשות את הדברים שישביעו את רצונו ויעלו בקנה אחד עם הדברים החשובים בעיניו. אלוהים רוצה שנהאב אותו כל כך, עד שנושיט יד לאנשים שהוא אוהב.

כיצד נוודא שמעשינו למען ה' נעשים מתוך מניע נכון? האם נוכל להביא ברכה לזולת גם אם המניע למעשינו שגוי? אם השבתם בחיוב: כיצד? האם מעשים טובים הנעשים מתוך סיבות לא נכונות הם עדיין מעשים טובים? תהיה אשר תהיה תשובתכם, הביאו אותה לשיעור בשבת, וזונו בסוגיה.

מלכודת הלגליזם

מכירים את הביטוי "אין ארוחות חינם"? משמעותו היא, שאם אתם מקבלים משהו בחינם, זה לא באמת בחינם, כי מתישהו תצטרכו לשלם עליו. לדאבונו, התיאוריה שעל פיה דבר לא ניתן לעולם בחינם, חלחלה באופן מתוחכם למחשבה המשיחית, וגרמה למאמינים רבים לנסות להיות ראויים לישועת האלוהים באמצעות ציות למצוותיו.

המונח לגליזם באוצר המילים המשיחי מתאר את גישתם של אנשים המאמינים שציותם לאלוהים יגרום לו להצדיק אותם. מובן שעל אף שחסד ה' אינו מבטל את הציפייה שלו לציות, גאולה מבוססת אך ורק על חסד ה' ולא על שום דבר אחר, בטח שלא על משהו שבכוחנו לעשות.

מה מגלים הפסוקים שלהלן על חוסר ההבנה של אנשים רבים כל כך את מושג הגאולה? באילו דרכים אנו עלולים ליפול לסוג חשיבה דומה? מדוע קל כל כך לעשות זאת?

אל הרומים י' 4-1

_____

אל הרומים י"א 5, 6

_____

אל הגלטים ב' 16

_____

דת לגליסטית גורמת לאדם להתמקד בביצועיו (ולעיתים קרובות בביצועיהם של אחרים), ולא במשימת בישור הבשורה. גישות לגליסטיות עלולות להוביל אנשים לידי גאווה ויהירות. אנשים כאלה הם עיוורים כל כך לעצמם, שלמעשה הם מחשיבים את עצמם קדושים דיים כדי להיושע. מצד שני, וגרוע באותה מידה, גישות לגליסטיות עלולות להוביל לייאוש וחוסר תקווה כאשר בני האדם נוכחים לדעת עד כמה הם רחוקים מקנה המידה של אלוהים. בכל מקרה, זוהי מלכודת שיש להימנע ממנה, במיוחד בקהילה כמו שלנו, שכן ציות לתורה הוא לב לבה של התבונה שלנו את מהות הבשורה.

קראו את יוחנן ו' 28, 29. כיצד ישוע מגלה בפסוקים אלה את האמת על גאולה באמצעות אמונה? מה פירוש המשפט להאמין "בזה אשר הוא שלח"? כיצד אמורה אמונה זו להתבטא בחיינו? עד כמה אתם מטיבים להפגין את האמונה הזו, במיוחד כשאיש אינו מסתכל?

החירות לשרת כעבדים

כתבי הקודש מבהירים מפורשות שבעבר היינו עבדים לחטא, אבל ישוע המשיח שחרר אותנו מן החטא (רומ' ו' 6), העניק לנו חירות (גלט' ה' 1), הציל אותנו (תסל' א' 10), העניק לנו מעמד של בנים (רומ' ח' 15), ובזכותו נולדנו מחדש (פטר' א' 23).

פועל יעיל בשירות ה' הוא אדם שהפקיד את עברו בידי המשיח, וקיבל את גבורתו כדי לפעול בעזרתה בהווה ובעתיד. במילים אחרות, אנשים ששחררו בידי המשיח יכולים לשמש עבדי. אם איננו מבינים את האמיתה הזו, ייתכן שרעיון הגאולה המובילה לעבדות, יישמע לנו מוזר. אבל אמיתה זו נכונה לא פחות מן האמרה: "כדי להתמלא רוחנית, עלינו לשוב ולרוקן את עצמנו", או מן האמרה: "הדרך לניצחון רצופה כניעה".

קראו את אל הפיליפים א' 1, איגרת יעקב א' 1 ואיגרת פטרוס הראשונה א' 1. למה התכוונו שאול, טימותיאוס, יעקב ופטרוס, כשהכריזו שהם עבדי ה' ועבדי ישוע המשיח?

בדרך כלל, עבדים בעולם העתיק היו רכוש אדוניהם, והוכרחו לעבוד בשביל אדונם. אבל מן הבחינה המשיחית, לעבוד בשביל האדון היא בחירה חופשית לחלוטין. אלוהים אוהב אותנו כל כך, שהוא אינו רוצה לכפות עלינו את רצונו. כשטימותיאוס, יעקב וכיפא הכריזו שהם עבדי המשיח או עבדי ה', הם ציינו בכך את הזדהותם המוחלטת עם המשיח ועם תכליתו. הם הכריזו על השירות המלא שלהם למשיח – אדונם. הם התכחשו לחשיבותם העצמית כדי שאנשים הרואים אותם ושומעים אותם, יתמקדו אך ורק בישוע. בתמונה זו המציירת את תלמידי המשיח כעבדים, אנו רואים את תלמידי המסורים של ישוע מתחייבים לשרת את האדון בנאמנות ובמסירות.

קראו את יוחנן ח' 34-36. מה נלמד מפסוקים אלה על עבדות לחטא ועל הדרך לחירות?

מאזיניו של ישוע בזמן העתיק ידעו היטב שלעבדים אין כל ביטחון בקיומם. הם היו עלולים להימכר למישהו לפי גחמת לבו של אדונם, אבל מקומו ומעמדו של בן האדון היו תמיד מובטחים. ישוע משתמש כאן בדוגמה עכשווית מחייו של עבד כדי ללמד אמיתה רוחנית חשובה. אם בן האלוהים משחרר אתכם מעבדות לחטא, אתם תהיו באמת בני חורין. מדרך הטבע, עבד שהפך בן חורין, לא ישוב לאדונו ויהפוך שוב מרצונו לעבד. אבל באופן רוחני, זה מה שקורה כשאנו משתחררים מעבדות לחטא והופכים לעבדי המשיח (אל הרומים ו' 17, 18). לאחר שהשתחררנו ממה שגרם לנו להתמקד בעצמנו, אנו חופשיים לחשוב על אנשים אחרים ועל הדרך שבה נוכל להועיל להם. כאן טמון המפתח לחיי שירות.

לימוד נוסף: מעקב בדיוק כשם שמכונית משובחת תתקלקל לבסוף בשל היעדר תחזוקה שוטפת, כך תחומי שירות יעילים וחשובים של הקהילה "נופלים חלל" בצדי הדרך בשל היעדר תחזוקה קבועה.

כדי ששירותכם יישאר במסלול הנכון, שקלו את "צעדי התחזוקה" המופיעים ברשימה הבאה:

1. הישארו מחוברים. הזכירו לעצמכם לעיתים קרובות שאתם עמיתים שותפים לשירות עם האדון.
2. שמרו על החזון שלכם. האם אתם עדיין חשים ששירותכם חשוב? האם המטרות שלכם ברורות ומגובשות כפי שהיו כשהתחלתם בשירות?
3. שמרו על תקשורת. דיווח קבוע לחברי הקהילה חיוני כדי להמשיך לקבל תמיכה. אנשים עסוקים בענייניהם, ולכן עליכם להזכיר להם מהו השירות שלכם, ולהסביר כיצד יוכלו להיות מעורבים בו.
4. שמרו על התלהבותכם. נכונה האמרה שאומרת, "אין דבר שמלבה התלהבות כמו התלהבות." הפגינו תמיד התלהבות משירותכם, וכך, גם אחרים יתלהבו ממנו.
5. שמרו על פוקוס. אל תתנו לתוכניות או למחויבויות אחרות להסיט אתכם מן הדרך, ולמנוע מכם להקדיש זמן ואנרגיה לשירותכם, הנזקק להם כדי לשרוד ולהתפתח.

שאלות לדיון:

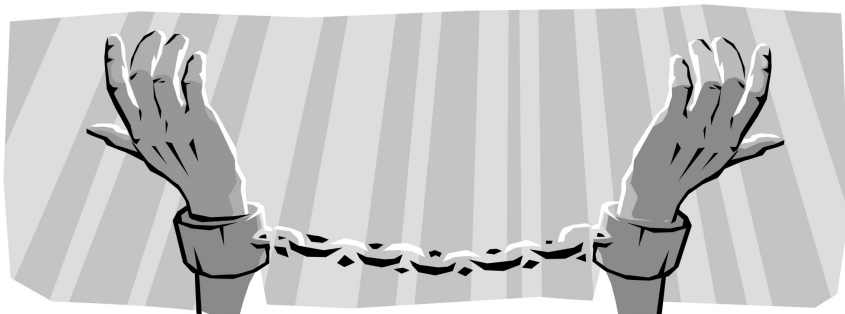
1 עברו בכיתה על התשובות שנתתם לשאלה האחרונה בשיעור ביום ג'.

2 אילו תובנות תרכשו מן הציטוט הבא, על הקשר שבין אהבה לאלוהים ושירות למענו? "משיחי שעומד תמיד על המשמר הוא משיחי עובד; הוא חותר בלהט לעשות כל שבכוחו למען קידום הבשורה. כשאהבתו לגואלו גוברת, גוברת גם אהבתו לאחיו בני האדם." (אלן ג'י. ווייט, *The Acts of the Apostles*, עמ' 261).

3 "מי שלא חוו מעולם את האהבה הרכה והכובשת של המשיח, אינם יכולים להדריך אנשים אחרים אל מעיין החיים. אהבת המשיח בלבם היא כוח חזק, שגורם להם לחשוף את המשיח בשיחה, להפגין את אהבתו ברוחם העדינה והחומלת, וכן בדרך שבה הם מרוממים את חייהם של האנשים שעמם הם מתרועעים. פועלי המשיח העושים חיל במעשיהם חייבים להכיר את המשיח; וכדי להכיר אותו, הם חייבים לדעת את אהבתו." (אלן ג'י. ווייט, *The Acts of the Apostles*, עמ' 550, 551). *ספרו לחברי הכיתה כיצד? חוויתם את אהבת ה' וכיצד? הגעתם לחוויות הללו.*

לדווח לקהילה

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: מעשי השליחים ד' 31-1, כ"א 25-19, הראשונה אל הקוריתנים ט' 23-19, במדבר י"ג 33-17, מעשי השליחים י"א 18-1.

פסוק לשינון: "נֶאֱסְפוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל יְשׁוּעַ וְסִפְרוּ לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ וְכָל אֲשֶׁר לָמְדוּ." (מרקוס ו' 30).

מבט שבועי: ספר מעשי השליחים, המהווה דיווח של מאמצי הבישור של הקהילה הקדומה, גדוש לקחים בעבורנו.

לאור הצמיחה המספרית שלא תיאמן של הקהילה הקדומה, אנשים רבים לומדים את ספר מעשי השליחים. כתוצאה מכך, תחומים רבים בחיי הקהילה נבחנו לאורו של הספר, כגון: צמיחת הקהילה, ארגון הקהילה, בישור בחו"ל ובישור מקומי. למרות שניתן ללקט דברים רבים מהספר על נושאים אלה, ישנם תחומים אחרים, כגון דיווח לקהילה, שלא זכו לתשומת הלב הראויה. הדיווח המתועד בספר מעשי השליחים מבוסס על הדיווח בבשורות, ומעיד על חשיבות הפעילות הזו בחיי הקהילה ועל השפעתה על הצלחת העדות והבישור. בקיצור, כל מה שעלינו לדעת הוא מה קורה, מה עובד, ומה לא עובד.

השבוע נבחן כיצד המבשרים הראשונים דיווחו לרועים שלהם ולקהילה כולה. המטרה היא להבין את חשיבות הדיווח, ולראות כיצד הוא יוכל להועיל לאסטרטגיית העדות והבישור של קהילה מקומית.

□ למדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-16 ביוני.

עיקרון מכתבי הקודש

ברגע שמישהו מזכיר את המילה דיווח, אנו מדמיינים ערמות של דפים הגדושים בעובדות ובמספרים, שקרוב לוודאי לא יועילו לאיש ורק יצברו אבק. ואולם, דיווח אינו המצאה מודרנית שנועדה לתסכל את המבשרים. זהו עיקרון מכתבי הקודש. מן הפסוק השבועי לשינון, אנו למדים שכאשר התלמידים שבו ממסע בישור, הם דיווחו לישוע על כל מה שהם עשו ולימדו. דומה שזהו חלק מרכזי במלאכת הפצת הבשורה.

למרות שאיננו יכולים להצביע על פסוק מסוים בכתובים שמצווה עלינו לדווח, ראיות רבות מאששות את העובדה שדיווח היה חשוב הן בימי התנ"ך והן בימי הברית החדשה. דיווח כרוך בשלבים שונים. כלומר, מישהו מכין דיווח, מישהו מקבל את הדיווח, מישהו מעריך את הדיווח, ולבסוף, מישהו נוטל החלטות ומתכנן צעדים בתגובה למה שנאמר בדיווח.

קראו את מעשי השליחים ד' 1-31 בתשומת לב. מה דיווחו כיפא ויוחנן לחבריהם, ומה גרם דיווח זה לקהילה לעשות? אילו לקחים נפיק מכך בעבורנו?

חשבו על כך שבעולם נטול עיתונים, רדיו או טלוויזיה, הדרך העיקרית להפצת הבשורות הטובות של ישוע הייתה באמצעות מוצא פיהם של המבשרים. אם אותם מאמינים ראשונים היו חוששים מן האיומים שנשמעו נגדם, השפעתם למען ה' הייתה פוחתת משמעותית. לכן, הם התאספו יחדיו, הקשיבו לדיווחים שמסרו חבריהם, ואז קבעו אסטרטגיה שתאפשר להם להתמסר לייעוד הבישור ולבצע אותו בנאמנות.

מובן שהדבר הכי חשוב היו תפילותיהם ולימוד הכתובים. גם אם לא נפיק שום לקח אחר מסיפור זה, לפחות נלמד על החשיבות הרבה שהם ייחסו לתפילה ולהסתמכות על דבר ה'. זה לא אמור להיות שונה היום מבחינתנו.

למרות שאין לנו פרטים על התוכנית שהם אולי תכננו, פסוק 29 מעיד על כך שחרף האיומים שהושמעו נגדם, הם היו נחושים להמשיך לדבר ולהעיד על ישוע.

יוחנן וכיפא ציטטו מהתנ"ך הן לפני שרי וזקני ישראל והן לפני מאמינים משיחיים יהודים. הם ביקשו להראות להם עד כמה הכתובים חיוניים ומרכזיים באמונתם ובעדותם. עד כמה חיוניים ומרכזיים כתבי הקודש בחייהם? (רמז: תדעו את התשובה לאחר שתשאלו את עצמכם כמה זמן אתם מקדישים לקריאה בכתבי הקודש).

”מה שעשה אלוהים”

כולנו יודעים שתקשורת טובה היא מפתח חשוב בהשגת הבנה והרמוניה במרבית תחומי החיים. כשאנו חושבים על משפחת הקהילה, אנו רואים שדיווח על פעילויות ותוצאותיהן הוא חלק חשוב מתקשורת בתוך הקהילה. קהילות רבות מקיימות פעילויות רבות, אבל רק האנשים שמעורבים בשירות יודעים מה קורה בתחום שירותם. במקביל, האנשים שמנהיגים את תחומי השירות בקהילה, חשים שלחברי הקהילה אין עניין רב במה שהם עושים. רגשות כאלה אינם צריכים להפתיע אותם, אם הם אינם חולקים לעולם את מטרותיהם ואת האסטרטגיות שלהם עם הקהילה, ואינם מדווחים לעולם על פעילויותיהם ותוצאותיהן.

קראו את מעשי השליחים כ”א 25-19. כיצד הושפעה הקהילה מדיווחי הבישור של שאול? בעת ובעונה אחת, אפילו בשעה שנמסרו דיווחים טובים ומעודדים אלה, צצו סימנים לפילוג בין המאמינים. מה היו בעיות אלה, כיצד הגיב שאול, ואילו לקחים טמונים בסיפור לגבינו? (ראו גם קור”א ט’ 23-19).

בשובו לירושלים ממסע בישור, שאול דיווח ליעקב ולכל הזקנים על הדרך שבה אלוהים בירך את שירות הבישור שלו בקרב הגויים. בשעה שסיפר להם בפרטרוט על כל מה שאלוהים עשה בקרב הגויים בהקשר של הבשורה, מנהיגי הקהילה הגיבו בהלל ושבח ספונטני לאלוהים, שנבע מקרב לבם.

אולם בעת ובעונה אחת, צצה ראייה לפילוג ולמבוכה שהתעוררו בקהילה, אפילו בזמן ששאול מסר את דיווחי המעודדים על מבצעי הבישור שלו.

”רבים מן היהודים שקיבלו את הבשורה עדיין אהבו את תורת הפולחן והיו להוטים מדי לעשות ויתורים לא נבונים, בתקווה לרכוש על ידי כך את אמונם של בני עמם, לבטל את הדעה הקדומה שלהם על האמונה המשיחית ולרכוש אותם לאמונה במשיח, גואל העולם. שאול הבין שכל עוד רבים מחברי ההנהגה בקהילה בירושלים ימשיכו להחזיק בדעה קדומה עליו, הם יפעלו ללא הרף כדי לבטל את השפעתו. הוא חש שאם יצליח לשכנעם באמת באמצעות ויתורים סבירים כלשהם, הוא יסיר מכשול גדול להצלחת הבשורה במקומות אחרים. אבל לא הייתה לו הסמכות מאלוהים לעשות ויתורים רבים כל כך כפי שהם דרשו.” (אלן ג’י. ווייט, The Acts of the Apostles, עמ’ 405).

גם היום אנו מתמודדים עם פילוג ומחלוקות בקרבנו לגבי הדרך שבה נוכל לקרב לבבות ולעשות נפשות לאמונה. מהם חלק מן המאבקים האופייניים לקהילתכם, וכיצד חסייעו בהשגת פתרון לבעיה?

חשיבות הדיווח

אנשים לא תמיד מבינים את חשיבות הדיווח על פעילויות העדות והבישור ותוצאותיהן, ולפיכך, הדבר אינו מתבצע. אנו נותנים חשיבות לדברים בכל תחומי החיים המודרניים והקדחתניים שלנו, בהתאם לערכם. דברים שנחשבים לבזבזו זמן ומאמץ אינם זוכים למספיק תשומת לב וזמן מידנו. מכאן עולה הצורך להפגין את חשיבותו של הדיווח. כלומר, חברי הקהילה צריכים לראות מה ניתן להשיג באמצעות דיווח.

ישנו הבדל בין דיווח פשוט של עובדות יבשות לבין שיתוף חברי הקהילה בפעילויות (שהעובדות הללו מייצגות), המהוות חלק מוצלח ממאמצי הקהילה להגיע לאנשים למען המשיח. האנשים שמדווחים לקהילה חייבים לוודא שהם מעבירים את ההתרגשות ואת שמחת ההצלחה, הנובעים ממעורבותם בשירות שעליו הם מדווחים.

לו מחקנו את כל הדיווחים על פעילויות הבישור מספר מעשי השליחים, איזה מידע מרגש ומעודד היינו מחמיצים שנכלל בפסוקים להלן? (מעשי השליחים ה' 14; ח' 4, 12; י"א 21; י"ד 21).

הצמיחה המספרית הגדולה והמדהימה של הקהילה הקדומה, שתועדה בספר מעשי השליחים, לא קרתה סתם כך. המאמינים שנאזרו בגבורת רוח הקודש וזכרו את הבטחתו של ישוע להצליח את דרכם, עשו דברים שהביאו לתוצאות הללו. הם התמקדו במטרה שביקשו להשיג, ובדרך הטובה ביותר שתביא להגשמתה. על פי הפסוקים שלעיל, באמצעות בישור הבשורה, המוני גברים ונשים פנו למשיח ונטבלו כחלק מתהליך התלמידות שלהם. הדבר מבליט שוב את חשיבותו של דיווח, מפורט ככל האפשר, על פעילויות ותוצאותיהן. למעשה, כתבי הקודש מתעדים הרבה יותר את תוצאות פעילויות העדות והבישור, מאשר את הפעילויות עצמן.

אותם מבשרים ראשונים הגיעו לכל מקום שיכלו להגיע אליו, והטיפו על ישוע ועל מלכותו. על בסיס הדיווחים שלהם על תוצאות מעשיהם, אנו מניחים שהם אף הזמינו את קהל השומעים לקבל את האמונה ואת רוח הקודש, ושההזמנות הללו היו מרשימות ומשכנעות. ההטפה המתמדת של הבשורה והפנייה המתמדת אל אנשים גרמו לתוצאות הדרמטיות בצמיחת הקהילה, שתועדו בספר מעשי השליחים.

11

על אף שאיננו יודעים איזו מוזיקה ליוותה את טקסי עבודת ה' במקדש, אין ספק שהיא הייתה יפה ומרוממת, וקירבה את בני ישראל לאלוהים. כיצד פועלת המוזיקה בקהילתנו היום? כיצד נוודא שהיא פועלת בדרך דומה, כלומר, מרוממת את הנפש ומקרבת אותנו לה', ולא חלילה, מכוננת אותנו לכיוון אחר?

דיווח ומוטיבציה

כשדנים במוטיבציה, אנו מתייחסים לסיבות עמוקות שגורמות לנו להאמין בדברים לעשות דברים. הדבר נכון גם לגבי דיווח. כשאנו מדווחים, אנו עושים זאת מתוך סיבה או סיבות כלשהן. סיבות אלה עשויות פשוט להיות ניסיון לשכנע ועדה להמשיך לממן את השירות שלנו. במקרה אחר, אנו עשויים לדווח לקהילה בדרך שתשכנע את חבריה להפסיק תוכנית כלשהי או לשנות את אנשי צוות ההנהגה. אם בחרנו לדווח מידע מסוים או להדגיש מידע כזה, ייתכן שהחלטות שייקחו על בסיס הערכת הדיווח הזה, לא יהיו הטובות ביותר. לפיכך, הדיווח שלנו חייב להיות כן ואמין, ולהיעשות בשקיפות ויושר.

קראו את במדבר י"ג 33-17. שניים עשרה המרגלים ראו את אותם דברים; מה גרם לשניים מהם בלבד להגיב כפי שהגיבו? איזה לקח נפיק מסיפור זה לגבינו היום?

אלוהים הבטיח שבני ישראל ינחלו את הארץ המובטחת. יהושוע וכלב הביאו דיווח חיובי על הארץ, והציעו שהעם ייצא מייד לכבושה (פס' 30). יתר המרגלים שתרו איתם את הארץ, דיברו סרה על ארץ ישראל. הם הדגישו את המכשולים שיעמדו בדרכו של העם לכבוש אותה, והציעו שבני ישראל יחזרו למצרים.

בזמן שאנו מנסחים את הדיווחים שלנו, עלינו לעשות זאת מתוך הגות ברצון ה' שנגלה בכתובים, ולאורן של ברכותיו. לא רק נדווח עד כמה צלחו מעשינו, אלא עד כמה היטבנו לעשות את רצון האל (ראו מתי ז' 21). אבל אנו תמיד עלולים להיתפס למגמות האחרונות בשירות הבישור, ולאמוד את הצלחתנו לפי מידת הצלחתנו ביישום עקרונות בהשוואה לקהילות אחרות. כשאנו מדווחים על הצלחות, ייתכן שנרצה בעיקר להפגין את הצלחותינו, במקום לחפש אחר רצון ה' לקהילה שלנו בעזרת חסדו.

זהו האתגר לקהילות שלנו בימינו בשעה שאנו מופצצים באינספור שיטות בישור "טובות יותר". בהקשר לדיווח של המרגלים, אין ספק שיהושוע וכלב ראו את המכשולים שעמדו בדרך לכיבוש הארץ, אבל הם גם ידעו את רצון ה'. לפיכך, הדיווח שלהם העניק לעם אישוש על כך שכיבוש הארץ אפשרי בהחלט. מצד שני, המרגלים שלא התחשבו באלוהים וברצונו, מסרו דיווח שלילי לחלוטין, שנועד לשכנע את העם ששיבה למצרים היא האופציה הטובה ביותר.

כיצד נבדיל בין חיים באמונה, שבהם אנו תובעים לזכותנו את הבטחות ה' ופועלים על פיהן, לבין חיים שבהם אנו לוקחים את הבטחות ה' כמובנות מאליהן. פועלים בניגוד לרצונו, אבל טוענים שקיבלנו את "הדרכת ה'" כדי לנמק את מעשינו אלה? כיצד נעשה את הדבר הראשון ונימנע מן השני?

לתת את הכבוד והשבח לאלוהים

ישנם אנשים המהססים למסור דיווח על הצלחותיהם, שכן הם חוששים שדיווחים כאלה הם סוג של התרברבות במאמציהם. אבל למעשה, באמצעות דיווח נאמן, אלוהים זוכה לכבוד ולתהילה, וקהילתו מתחזקת באמונה וממשיכה לפעול למענו בנחישות. נכון שישנם אנשים המוסרים דוח לקהילה מתוך מניע פחות נאצל, אבל עובדה זו אינה אמורה לעצור מאמינים ענווים מלחלוק את הדברים הכבירים שאלוהים חולל באמצעותם בשעה שאזר אותם בגבורתו כדי שישמשו עדים ומבשרים למענו. דיווח שייעשה בענווה, בלהט ובאהבה, עשוי לעודד את יתר חברי הקהילה להצטרף לפעילויות הבישור וקירוב הלבבות.

קראו את מעשי השליחים י"א 1-18. כיצד מנהיגי וחברי הקהילה בירושלים הגיבו לדיווחו של כיפא על מלאכת הבישור בקרב הגויים? כיצד העקרונית הנחשפים כאן יזכחו כחשובים גם לנו בימינו?

הקהילה בארץ מתחה ביקורת על כיפא ויתר עמיתיו לבישור בקרב הגויים; ואולם, כתוצאה מן הדיווח שכיפא מסר לקהילה בירושלים, הביקורת פסקה והמאמינים היהודים בישוע היללו ושיבחו את אלוהים.

מזווית הראייה של ימינו, לא קל להבין את הסוגיות שעמדו על הכף באותם ימים. מובן שהבשורה אמורה להתבשר בקרב כל בני האדם, יהודים וגויים כאחד – גם אם היהודים אמורים להיות הראשונים לשמוע אותה (אל הרומים א' 16). כולם יודעים את זה. אבל בהקשר של ספר מעשי השליחים, הרעיון שעל פיו הבטחות הברית יורעפו גם על הגויים דרש שינוי משמעותי בחשיבה היהודית. ואולם, בזכות הדיווחים על פעליו של אלוהים וברכותיו, חברי הקהילה רכשו תובנה חדשה על רצון ה' להושיע את כל בני האדם בכל מקום, על אף שאלוהים תכנן מלכתחילה להושיע כל אדם שירצה להיוושע (אל האפסים א' 4-1, ישעיהו נ"ג 6, אל העברים ב' 9).

רוב הקוראים יקדישו פחות משתי דקות לקריאת הדיווח של כיפא במעשי השליחים י"א 1-18. נוכל להניח בביטחון שדיווח זה, והשאלות והתגובות שבאו אחריו, ארכו זמן רב יותר. זאת ועוד, למרות שכיפא התייחס לעצמו במהלך הדיווח, ולמרות שחברי הקהילה העירו ודאי "כל הכבוד כיפא!" כל התהילה והכבוד ניתנו לאלוהים, ומנהיגי הקהילה התעודדו בשעה שהבינו שמשמית בישור הבשורה לעולם כולו עומדת להתממש.

פעולת הפיסול כרוכה בסיתות, שיוף ולפעמים אפילו בשבירת חלקים. אילו תחומים בחייכם זקוקים לפיסול ועיצוב נוסף? עד כמה אתם מתנגדים לפעולת "הפיסול והעיצוב" שה' עושה בכם, שאינה תמיד מהנה?

לימוד נוסף: דווחו על השירות שלכם כאמור, אנשים אחרים צריכים לדעת מה אתם עושים. אין ספק שיש צורך בדיווחים ספציפיים, כגון ענייני כספים, מידת ההשתתפות בכנסים וכו'. בנוסף, חשוב שתציגו את הדיווחים שלכם לפני ועדות הבישור ומועצת המנהלים של הקהילה. מאחר שדיווח בעל פה נוגע בקצרה בנושאים עיקריים, עדיף למסור דיווח בכתב, הכולל מידע רב ככל האפשר.

מידע זה לא רק ישמור על התעניינות הזולת בשירותכם ויקל עליכם לעודד אנשים אחרים להצטרף לשירות, אלא גם יעזור לכם לערוך הערכה חדשה ותוכנית חדשה, ויצייד אתכם בכיוון לעתיד.

ודאו שהדיווחים שלכם כוללים התייחסות לתכניות הבישור הכוללות של הקהילה. הבהירו כיצד שירותכם הוא חלק מאסטרטגיה התורמת להשגת מטרות הקהילה. בחנו את המניע שלכם לדווח לקהילה. באיזו מידה אתם מתמקדים ברצון האלוהים עבור קהילתכם ועבור גאולת נשמות?

שאלות לדיון:

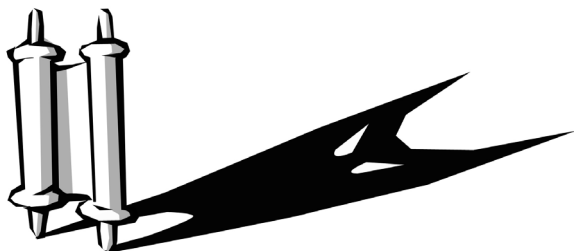
1 שובו ועברו על השאלה האחרונה בשיעור ביום ג'. כיצד אנו מוסרים "דיווח שליילי"? אך טבעי שנדבר על הצלחות שנחלנו. אנשים עושים זאת גם לגבי עניינים גשמיים. אבל מה לגבי מלאכת הבישור? מה אנו עושים כשתוכנית הבישור של הקהילה אינה עולה יפה? כיצד נדון בכך ונחפש דרכים שיביאו לשינויים הנדרשים? בנוסף, דונו בשאלה הבאה: אם אנו מייחסים את ההצלחה בבישור לאלוהים, את מי אנו מאשימים כשמאמצינו אינם מוכתרים בהצלחה?

2 חשבו על הסוגיות שבחנו ביום חמישי בנוגע לשינוי שהיהודים המשיחיים נדרשו לערוך בתפיסתם בנוגע לבישור בקרב הגויים. בחנו את הקהילה שלכם, התרבות שלכם והחברה שבה אתם חיים. לא משנה באיזו נחישות אנו עומדים על כך שהבשורה נועדה לעולם כולו, מאילו דעות קדומות רווחות אמורה החברה שבה אנו חיים להיפטר כדי לעבור מהפך הדומה לזה שעבר על היהודים המשיחיים בקהילה הקדומה?

3 למרות שהנושא שלנו השבוע הוא דיווח על פעילויות בישור, חשבו על הרעיון הכולל של מסירת דיווח מכל סוג שהוא ובכל מצב שהוא. כיצד נוודא שאנו מוסרים דיווח נאמן וישר, ולא מציגים מידע לא אמין בצורה מגמתית ובדרכים שיאפשרו לנו להשיג את מבוקשנו, בלא הבדל עד כמה מסולפות המילים שלנו? מדוע קל כל כך לעשות זאת, ומדוע קל לנו כל קל לרמות את עצמנו בזמן שאנו עושים זאת?

הערכה של פעילויות העדות והבישור

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: השנייה אל הקוריתים י"ג 5,
אל העברים ל' 24, 25; דברים י' 12, 13; מתי כ"ג 15; ההתגלות י"ד 6, 7.

פסוק לשינון: "נָזַם זָהָב, וְחָלִי כָתָם, מוֹכִיחַ חָכָם, עַל אֲזֶן שֹׁמְעֵת." (משלי כ"ה 12).

לעיתים קרובות אנו מסתפקים בתוצאות המזעריות של מאמצי הבישור שלנו, בשעה שיכולנו להשיג השפעה רבה יותר, ולנחול הצלחה משמעותית יותר לו היינו מעריכים את מאמצינו הקודמים ומסתייעים בממצאים הללו כדי להיערך טוב יותר וליצור אסטרטגיה טובה יותר.

לפעמים הקהילות מבזבזות כסף רב על שירות העדות והבישור שלהן, אך התוצאות הן מזעריות. הדבר מוביל בהכרח לשינויים בתקציב או בנהלים. חשוב לבחון את הסוגיות הללו ברוח שאינה ביקורתית. אבל חשוב גם להבהיר שאיננו יודעים בוודאות את התוצאות המלאות של תוכנית מסוימת כלשהי, שכן אנו יכולים להתמקד אך ורק בתוצאות מוחשיות (כגון מספר המאמינים החדשים שהצטרפו לקהילה ונטבלו), ואיננו יודעים בוודאות כמה זרעים של הבשורה נטמנו בלבם של אנשים. ואולם, קיים עדיין צורך להעריך את שירות הבישור בדרך שתגבש דעה, אך תימנע מביקורת.

השבוע נבחן את ההערכה כעיקרון מכתבי הקודש, ואת הערך שלה בתור נוהל קבוע בחיי הקהילות המקומיות.

□ למדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה-23 ביוני.

מדוע להעריך?

הערכה נעשית בין אם אנו מודעים לכך, אם לאו. הערכה נעשית מדי שבת ובכל אסיפה בקהילה. לדוגמה, אנשים מעריכים את התוכן, הבהירות ואפילו את משך הזמן של דרשה. אין ספק שהאנשים שמגיעים לאסיפות מצפים לשמוע דרשות ברמה גבוהה. בכל מקום ובכל שעה שבהם לאנשים יש ציפיות, תתבצע הערכה. למרות שאיננו יכולים להצביע על פסוק המעיד על הערכה שנערכה באופן רשמי, יש ראיות לכך שהערכה הייתה חלק חשוב מחיי הקהילה הקדומה.

קראו את הפסוקים להלן. מה נלמד מהם על חשיבותה של ההערכה? איזה סוג של הערכה מוצעת בהם? (טימ"א ג' 13-1; קור"א י"א 28; קור"ב י"ג 5, 6).

בדבר ה' נקבעו אמות מידה, מצוות או דברות שעלינו לציית להם או לבצע מעשים מסוימים בתגובה להם. חשוב שנבחן ונעריך את התגובות שלנו. בתהליך ההערכה נשאלות שאלות חשובות כגון, "איך אנו מצליחים בשירות שלנו?" או "כיצד נוכל להיות יעילים יותר?" העובדה ששאלו השאלות מניחה ומסמכת שמישהו זקנים לתפקידים מסוימים, מעידה על כך שהוא היה חייב לערוך הערכה מסוג כלשהו. היה עליו להעריך את התאמתו של האדם הנבחר לתפקיד, וכן את יעילותו בשירות.

קראו את משימת ביטור הבשורה במתי כ"ח 19, 20. אילו שאלות הייתם שואלים את קהילתכם כדי להעריך ולבחון את תגובתה למצווה זו?

בתור משרתיו של אלוהים, הופקדה בידינו אמת הבשורה היקרה מפז. בהתחשב בכך שהבשורות הטובות אמורות להתבשר בעולם כולו, אין זה מפתיע שאלוהים קבע תהליך של הערכה. אלוהים מעוניין בהתקדמות המלאכה שהוטלה על המאמינים שנענו לקריאתו לעבוד איתו בשיתוף פעולה למען גאולת נשמות.

שובו וקראו את האיגרת השנייה אל הקורינתים י"ג 5. מה אומר לכם הפסוק באופן אישי? כיצד תיישמו אותו בחייכם? איזו ראייה יש לכם לכך "שהאדון ישוע בקרבכם"?

להעריך את הזולת בעדינות

בשעה שניתן להפיק תועלת רבה מהערכה, ישנן כמה מהמורות שחשוב שנהיה מודעים להן ונימנע מהן. אם אנו מגזימים בהערכה, ומתמקדים בעיקר בדברים שליליים, אנו עלולים ליצור אווירה ביקורתית שתרפה את ידי המתנדבים ותדלדל את שורותיהם. כדי להימנע מכך שההערכה תיתפס כניסיון להעביר ביקורת, חשוב ללוותה במילים חיוביות ובונות. אכן, לעיתים קרובות אנו שוכחים לשבח את חברי הקהילה המשרתים בקרבנו, במיוחד אלה ששירתו במשך זמן רב. הם תמיד שם והם תמיד עוסקים בשירותם, ואנו פשוט מצפים מהם שתמיד יהיו שם ותמיד ימלאו את תפקידם. הערכה תעניק לכם הזדמנות לשבח אותם ולאיש את פעילותם.

איזה אישוש תגלו בפסוקים להלן? כיצד יוכל אישוש כזה להינתן היום לאנשים המשרתים בשירות כלשהו או לצוותי השירות השונים? (מעשי השליחים ט"ז 1, 2; אל הרומים ט"ז 1; הראשונה אל הקורינתים י"א 2; אל הפיליפיים ד' 14).

במקרים רבים, שאול השליח היה צריך להוכיח אנשים או קהילות כדי להחזיר אותם לדרך הישר. התוכחות שלו נגעו בעניינים שונים כגון, גישותיהם, התנהגותם או תורות השקר שדבקו בהן. הדבר מוכיח שנערכה הערכה כלשהי. שאול גם שיבח אנשים בכל הזדמנות שהייתה לו על תמיכתם בו באופן אישי, על נאמנותם לאלוהים, או על ביצוע נאמן של שירות מסוים. כדי לערוך הערכה הוגנת, עלינו להעריך לא רק את התוצאות, אלא גם את התהליך. הערכה של תוצאות בוחנת אם תוכנית השיגה את התוצאות המיוחלות; הערכה של תהליך בוחנת את ניהול המיזם ואת ההיערכות לביצועו.

קראו בתשומת לב את אל העברים י' 24, 25. מהי משמעות המילים "נשים לבנו איש לרעהו" בהקשר זה? אילו עקרונות של הערכה מוצגים כאן?

פסוקים אלה מהווים הרבה יותר מהצעה. הם מאיצים בנו בתוקף לשים לב איש לרעהו ולקחת ברצינות את הצמיחה הרוחנית של הזולת. אם אנו נקראים לבחון מה ה' מצפה מאיתנו כמשיחיים, ובאיזה שלב אנו נמצאים בדרך, אנו נקראים גם לערוך הערכה הולמת בשעה ש"נשים לבנו איש לרעהו".

חשבו כמה זה מעודד כשמישהו משבח אתכם בגלל מי שאתם ו/או על השירות שלכם. מזהים לגלות איך קומץ מילים פשוטות יכולות לעשות הרבה כל כך? כיצד אתם מתייחסים לזולת בדרך כלל? האם אתם נוטים להיות ביקורתיים או דווקא לשבח ולעודד את הזולת? אם אתם ביקורתיים, כיצד תוכלו לשנות את תכונת האופי ההרסנית הזו?

מה ה' מבקש מאיתנו

קראו את הפסוקים שלהלן ואז, תוך כדי שתזכרו את ההקשר של השיעור השבוע (ולמעשה, של הרבעון כולו), בחנו באיזו מידה אתם ממלאים כל אחת מבקשותיו של אלוהים מאיתנו: "ועתה, ישראל, מה יהוה אלהיך, שאל מעמך: כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללקת בכל דרכיו, ולא תהבה אתו, ולעבד את יהוה אלהיך, בכל לבבך ובכל נפשך. לשימר את מצוות יהוה, ואת חקתיו, אשר אנכי מצוה, היום, לטוב לך." (דברים י' 12, 13).

אילו התבקשתם לסכם את המשמעות העיקרית של שני הפסוקים שלעיל, כיצד הייתם עושים זאת?

איזה קטע מן הברית החדשה מזכירים לכם פסוקים אלו, ומדוע מעיד הדבר על החשיבות הרבה של האזהרה הניתנת בשני פסוקים אלה מספר דברים?

על פי הכתוב, אלוהים "שואל" או "דורש" (או מבקש) מאיתנו לעשות את הדברים הללו. כיצד עלינו להבין את משמעות הדרישה הזו בהקשר של גאולה הנרכשת באמצעות אמונה בלבד?

פסוקים אלה דנים בעיקר בלבנו, בנפשנו, באהבה וביראה שלנו – דברים שבדרך כלל קשה לשפוט מתוך מראית עין. כיצד נפגין הלכה למעשה את אותם דברים פנימיים שהכתוב מציין כאן? כיצד קשר זה בין הפנימי לחיצוני עולה בקנה אחד עם התובנה שלנו לגבי הכתוב בספר ההתגלות פרק י"ד פסוקים 12-6?

בשורת מתי כ"ג 15, ישוע מעביר ביקורת נוקבת על הסופרים והפרושים בשל מאמצי "העדות" ו"הבישור" שלהם בקרב הגויים. [הללו השקיעו מאמצים רבים כדי לגייר את הגויים, אבל לדברי ישוע, הם הפכו את הגרים לבני גיהנום "כפליים מהם."] לפיכך, חרף הרצון הטוב והלהט שלנו להגשים את משימת הבישור, עלינו לזכור תמיד את האמיתות שהוצגו בספר דברים י' 12, 13. אחרי הכול, עם כל מאמצי הבישור שלנו, הדבר האחרון שאנו רוצים ליצור הוא "בן(ני) גיהנום" רבים יותר.

הערכה לגבי צמיחה רוחנית

"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שִׁמְוֵאל, אֵל תִּבְטֵ אֶל מְרֹאֵהוּ וְאֶל גְּבוֹה קוֹמָתוֹ, כִּי מֵאֶסְתִּיהוּ: כִּי לֹא, אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם, כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו, וַיְהוֶה יִרְאֶה לְלֵבָב." (שמואל א' ט"ז 7).

במהלך הרבעון למדנו שחשוב שהקהילות או המאמינים יבחנו את המטרות שהם קבעו לעצמם. אומנם קל להעריך צמיחה מספרית, אך אין ספק שלא רק למספרים יש חשיבות. מובן (אובכלמקרה, כך צריך להיות) שאיננו רוצים רק למלא את הקהילה באנשים. ברצוננו למלא אותה באנשים שמתחזקים באמונה ומעמיקים את הקשר שלהם עם ישוע, אנשים שאוהבים את אלוהים ומביעים את אהבתם אליו באמצעות ציות למצוותיו. הדבר האחרון שאנו רוצים לעשות הוא לנסוע "בים וביבשה" (כלומר, לעסוק במבצעי בישור), "כדי לגייר איש אחד" (במקרה שלנו, כדי לעשות נפשות למשיח), ואז לעשות אותו "לבן גיהנום כפליים מכס." (מתי כ"ג 15). תוכחה נוקבת זו על "מאמצי הבישור" של הסופרים והפרושים מעידה כמה חשוב שנערוך הערכה של צמיחה רוחנית, לא רק לגבי המאמינים החדשים שהבאנו לקהילה, אלא גם ובעיקר, לגבינו.

קראו את הפסוקים הבאים: מתי כ"ו 41; תסל"א ה' 17; אל הרומים ח' 6; אל האפסים ו' 17, 18; טימ"ב ב' 15, 16 ותהילים א' 2. אילו שיטות רוחניות חשובות מציעים הפסוקים הללו? באיזה אופן חיוניים הדברים הללו לצמיחתנו הרוחנית?

כיצד נצליח להעריך, בתור חוטאים הזקוקים לחסד ה', דבר כל כך "לא מוחשי", כמו רוחניות של אנשים אחרים? למעשה, אין שום "סקלה לרוחניות" שנוכל לאמוד באמצעותה צמיחה אישית. לכן, רצוי ומועיל יותר לבחון אם המאמין נמצא במסע רוחני, מאשר לקבוע היכן הוא נמצא במסעו. סימני זיהוי למסע רוחני הם תורות ושיטות רוחניות שאנו מעורבים בהן. הדברים שצוינו בפסוקים שלעיל הם ללא ספק סמנים כאלה. עם זאת, עלינו להיזהר תמיד בנוגע לשיפוט חויות הזולת. בעת ובעונה אחת, עלינו לעזור באהבה לחברים חדשים להבין את חשיבותם של דברים כמו תפילה, לימוד כתבי הקודש וציות, החיוניים לצמיחתם הרוחנית.

12

הערכה של צמיחת הקהילה

הסיבה לקיומה של הקהילה שלנו היא הסיבה לכך שאנו עוסקים בהערכה. אנו מאמינים שהקהילה האדוונטיסטית שומרת השבת כמה בשעה מסוימת זו בתולדות האנושות כחלק מתוכניתו של אלוהים להפיץ את הבשורה בעולם. במילים אחרות, אנו קיימים כדי לעשות נפשות למלכות האלוהים.

קראו את ההתגלות י"ד 6, 7. כיצד אתם מבינים את הפסוקים הללו בהקשר של זהות שלנו כאדוונטיסטים שומרי שבת?

הערכה לגבי מה שאנו עושים היא שיטה שמסייעת לנו לדבוק במשימתנו ולבצע אותה בדרך היעילה ביותר. כל הערכה שהיא המתבצעת בקהילה, אמורה להעריך את השפעת אסטרטגיות הבישור והעדות שלנו על צמיחת הקהילה. כיצד מסייעים הדברים שאנו מעורבים בהם בהשגת המטרה?

קראו את מתי ו' 33, י' 7, כ"ד 14 ואת לוקס ד' 43. מה נאמר בפסוקים אלה? כיצד הם אמורים להשפיע עלינו כקהילה ועל עבודתנו בבישור?

התיעוד של שירתו של ישוע עלי אדמות כולל התייחסויות רבות לבישור ולהטפה, המכוונים לעשות נפשות למלכות האלוהים. ישוע הטיף על מלכות האלוהים הממשמשת ובאה. הוא הוכיח את מנהיגי הדת על כך שהם סגרו את שערי מלכות האלוהים בפני בני האדם, והקשו עליהם להיכנס למלכות. הוא שלח את תלמידיו לבשר את הבשורה על מלכות האלוהים. אין ספק שהמטרה העליונה של ישוע, השליחים, והקהילה המשיחית הייתה לרכוש נפשות למלכות. הדיווחים על מספר האנשים שהצטרפו לקהילה בתקופות שונות ועל היוסדותן של קהילות בקרב הגויים, הם ראיה לכך שבוצעה הערכה בנוגע להתקרבות הקהילה למטרה של קירוב אנשים רבים יותר למלכות.

ישוע התבטא באופן חריף ונוקב מאוד כשאמר: "מי שְׁאִינְנוּ אִתִּי נִגְדֵי הוּא", וגם, "מי שְׁאִינְנוּ אִתִּי אֵינֶנּוּ אִתִּי" (מתי י"ב 30). התעלמו לרגע מהצהרת האמונה שלכם או מתפקידכם בקהילה. האם אתם אוספים עם ישוע, או מפזרים? כיצד תנמקו את תשובתכם?

לימוד נוסף: הזמינו חברים להצטרף לשירותכם האם שמעתם פעם על להקה ובה חבר אחד? ישנה "להקה" שבה אדם אחד מנגן בכל כלי הנגינה שלה. התוף קשור ברצועות לגבו ומתופעל בעזרת דושת רגל, המצלתיים בין הברכיים שלו וכו'. מבחינה מטפורית, להקה בת אדם אחד היא להקה שבה אדם אחד מנגן בכל הכלים.

"להקות" בנות אדם אחד יש את הפוטנציאל להישחק ול"התפרק", שכן אין בהן צוות שיכול להעניק תמיכה רגשית או פיזית. "להקות" המונות אדם אחד עלולות להתלונן על היעדר תמיכה מן הקהילה, אבל קרוב לוודאי שהקהילה לא התבקשה להיות מעורבת חוץ מאשר במימון.

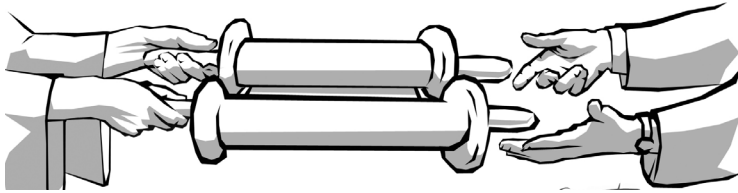
בין אם אתם נמצאים בראשית השירות שלכם, או עוסקים בהערכת שירותכם, ההצעות הבאות יעזרו לכם להעצים את שירותכם על ידי צירוף אנשים אחרים:

1. בחנו מה מעורב בכל היבט בשירות שלכם, וכמה אנשים יוכלו להיות מעורבים בו.
2. החליטו מהם התחומים שבהם אתם זקוקים לעזרה, וחפשו אנשים מתאימים שימלאו את התפקידים האלה. חשבו על מנהיגים לצוות שלכם.
3. תארו בכתב באופן מפורט למדי את כל ההיבטים בשירותכם. הדבר יסייע לכם כשתדברו עם חברי הצוות. הם תמיד יוכלו להבין מה בדיוק נדרש מהם.
4. דווחו בקביעות לקהילה כולה. בדרך זו, כולם יראו ששירותכם הוא חלק מאסטרטגית הבישור והעדות הכוללת של הקהילה, וירצו להיות מעורבים בו.
5. ערכו פגישות צוות קבועות. שבחו את אנשי הצוות ובחנו את התקדמותם. הציגו שאלות כגון: "איך אתם מצליחים במשימה" ו"לאן נמשיך מכאן?"

שאלות לדין:

- 1 מתי וכיצד תמצו את הקו הדק בין קביעת הערכה, לשיפוטיות שכתבי הקודש מזהירים מפניה?
- 2 הגו לעומק בדברי ישוע במתי כ"ג 15. כיצד נוכל, כקהילה, להימנע ממצב כזה, במיוחד לאור העובדה שהמאמינים החדשים להוטים כל כך לעשות נפשות לאמונה? כיצד נוודא שלהט זה ממוקד בכיוון הנכון, ושאיננו יוצרים "בני גיהנום" רבים יותר בקרבנו?
- 3 חשבו על שירות שהקהילה שלכם עוסקת בו, והציעו הערכה בונה של התוכנית, התהליך והצוות.

שירות נצחי

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת השיעור השבועי: יוחנן ד' 30-7, מעשי השליחים ב' 42, י"א 23-19, טימ"ב ב' 7-1, קור"ב ה' 20-18.

פסוק לשינון: "אָז אָמַר [ישוע]: 'לְמָה דוֹמָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֵל מָה אֲדַמָּה אוֹתָהּ? דוֹמָה הִיא לַגִּגִּיר שֶׁל חֶרְדֵּל אֲשֶׁר לָקְחוּ אִישׁ זָרַע אוֹתוֹ בְּגִנּוֹ. הַגִּגִּיר צִמַח וְהָיָה לַעֵץ וְעוֹפּוֹת הַשָּׁמַיִם קָנְנוּ בְּעֵנְפָיו.' (לוקס י"ג 18, 19).

מבט שבועי: בישור ועדות הם האמצעים שדרכם גרגיר החרדל (קהילת האלוהים) הופך לעץ ענקי שממלא את העולם כולו.

יתכן ששמעתם מישהו אומר, או אולי אמרתם בעצמכם: "עשיתי את חלקי. עכשיו אני משאיר את המלאכה לצעירים." או: "שימשי מנהיג בישור במשך שנים, הגיע הזמן להעביר את תפקידי לאנשים חדשים."

מבחינה אחת, ניתן להבין הצהרות כאלה. אנשים מתבגרים, לפעמים הם אינם בקו הבריאות, לפעמים נסיבות אחרות בחייהם מונעות מהם להמשיך לכהן במשרות מנהיגות בתחומי השירות של הקהילה. לפעמים הם פשוט נשחקים וזקוקים לפסק זמן. בנוסף, ישנם אנשים שמאמינים שאלוהים מבקש מהם לעשות את רצונו בתחומי שירות אחרים של הקהילה.

אולם, קיים הבדל גדול בין שינוי תחום השירות לבין לחדול לשרת. כל עוד נשמת אפנו בנו, אנו אמורים לשרת בתפקיד זה או אחר.

השבוע נתמקד בצורך שלנו להישאר מעורבים בשירות הבישור והעדות. יהיה אשר יהיה תפקידנו בשירות, תמיד יהיו לנו הזדמנויות לשרת.

□ למדו את השיעור השבועי לקראת שבת, ה- 30 ביוני.

עדות ובישור בלתי פוסקים

חשוב להדגיש שוב שמאמצי העדות והבישור חייבים להימשך כל עוד אנשים זקוקים לגאולה. תוכניתו של ה' היא להושיע כמה שיותר בני אדם. בינתיים, כל האנשים שקיבלו את ישוע באמונה בתור מושיעם, נקראים לעבוד בשיתוף פעולה עם אלוהים במלאכת גאולת הנשמות. לא משנה מי אנו, היכן אנו נמצאים, ובאילו מצבים אנו נתונים, אם לבנו מכוון למשיח, אם יש בנו הערכה עמוקה לפועלו בעבורנו ואנו נענים לקריאתו ופועלים למענו – תמיד יהיו לנו הזדמנויות להעיד עליו ולשרת.

עברו על השיחה של ישוע עם האישה השומרונית ביוחן ד' 30-7. מה היא מצאה בישוע שגרם לה לספר עליו בהתרגשות לתושבי עירה? אילו עקרונות של עדות ובישור נפיק מסיפור זה, שיסייעו לנו להגיע ללבם של אנשים עם הבשורה?

- דומה שישוע השתמש ב"נוסחה" פשוטה בשעה ששוחח עם האישה השומרונית. א. הוא הסב את תשומת לבה כאשר אמר לה: "תני לי לשתות" (פס' 7).
- ב. הוא הצליח לסקרן ולעניין אותה. לראיה, התגובה שלה לדבריו: "איך אתה, שיהודי אתה, מבקש ממני לשתות ואני אישה שומרונית?" (פס' 9, 10).
- ג. הוא עורר בלבה תשוקה למי החיים. עכשיו היא ביקשה ממנו: "אדוני, תן לי את המים ההם." (פס' 15).
- ד. הוא גרם לה להאמין בו. היא אמרה: "אדוני, אני רואה שאתה נביא." (פס' 19).
- ה. בתגובה לאמונה בו, היא פעלה מיידית. לאחר שהאמינה שישוע הוא המשיח, היא הלכה ואמרה לבני עירה: "בואו וראו איש שאמר לי כל מה שעשית; האם לא זהו המשיח?" (פס' 29).

חמשת שלבי הבישור הללו לא חייבים להתרחש בבת אחת במפגש אחד כפי שקרה בפגישה בין ישוע לאישה השומרונית בבאר יעקב. הם עשויים להתרחש במהלך תקופה ממושכת של עדות ובישור הבשורות הטובות על ישוע. הנסיבות תמיד ישתנו, אך נוכל ליישם את העקרונות שהפקנו מקטע זה בכל ניסיונותינו לעשות נפשות לאמונה. בנוסף, על אף שראשית השיחה עסקה במים של ממש, מטרתו של ישוע הייתה לגרום לאישה השומרונית להשתוקק לשתות ממי החיים. בסופו של דבר, על אף שאנו אמורים לעזור לאנשים, לשרתם ולענות על צורכיהם כמיטב יכולתנו, עלינו לא לשכוח לעולם שהצורך הגדול ביותר שלהם הוא ישועה במשיח.

באיזו תכיפות אתם מנצלים הזדמנויות הנקרות על זרככם כדי לבשר או לשרת? לעיתים קרובות, כשאנו ממשיכים בחיינו, אנו נתקלים באנשים שעל אף שיצרנו איתם קשר, הם אינם יודעים במה אנו מאמינים, באילו עקרונות אנו דבקים ובאיזו תקווה אנו מחזיקים. כיצד נוכל להשתנות כדי להפוך לעדים טובים יותר?

סביבה תומכת

חלק חשוב וחיוני בבישור מתרחש בקהילה מדי שבוע. היבט זה בבישור נקרא "טיפוח" ו"מיזוג". אנו טובים בלהזמין אנשים למפגשי הקהילה, אבל לא תמיד עולה בידינו ליצור אווירה חיובית שתעודדם לשוב ולבקר בקהילה ולהצטרף אליה. אם ברצוננו לעשות תלמידים למשיח, עלינו להקפיד על יצירת אווירה חיובית ותומכת כדי לטפח ולבסס כל מאמין חדש שמגיע אלינו. מה זה אומר? הפועל "לבסס" מעביר את הרעיון של דבר מה מבוסס שיוסד על בסיס איתן וקבוע. זה אומר לספק למאמין החדש בסיס לאמונתו ולהתחברותו עם מאמינים. הפועל "לטפח" משמעו גם "לחנך", "לגדל", "לאמן" או "לדאוג ל...". כשאדם מקבל באמונה את ישוע בתור מושיעו, עליו לקבל מן הקהילה המשיחית את כל היבטי הביסוס והטיפוח שהוא זקוק להם, הן רוחנית והן חברתית. במילים אחרות, המשיחי החדש זקוק לחינוך, לטיפוח, לאימון ולהכשרה בדרכי האלוהים.

המפתח הוא "התחברות". בדרך זו אנשים נפגשים ומשפיעים זה על זה. עלינו לטפח את האנשים שהצטרפו לקהילה באמצעות התחברות רוחנית.

מה נלמד מן הפסוקים הבאים על חשיבותה של התחברות רוחנית בקרב המאמינים? מדוע חשובים דברים אלו במיוחד בנוגע למאמינים חדשים שהגיעו לקהילה באמצעות מבצעי בישור וקירוב לבבות? (יוח"א א' 7; מה"ש ב' 42; י"א 19-23; כ' 35; רומ' א' 11, 12).

על פי פסוק 7 בפרק א' באיגרת יוחנן הראשונה, עלינו להתהלך באור, הן באופן אישי והן יחדיו. כשהמאמינים מתהלכים באור, הם מתחברים ויוצרים אחדות. כתוצאה מכך, הם יוצרים סביבה תומכת ומטפחת שבה אנשים מתמקדים ברצון ה' לחייהם, ומעודדים איש את רעהו לכל אורכה של הדרך המשיחית. חשוב לסייע למאמינים חדשים להיות מרוצים ומאושרים בקהילה, אך חשוב גם להדריך אותם ולעשותם לתלמידי המשיח במלוא מובן המילה, ובכלל זה לפתח בהם את היכולת להדריך אנשים אחרים ליצירת קשר אישי עם ישוע המשיח שיוביל לגאולתם.

האם קהילתכם מתמקדת בביסוס חבריה החדשים? כיצד תהיו מעורבים יותר בטיפוח של מאמינים חדשים (או אפילו "ותיקים") בקהילה?

הכשרת מאמנים

אנו חיים בעולם שבו אנשים עוברים ממקום למקום כל הזמן. הקהילות המקומיות "מעבירות" ביניהן בקביעות חברי קהילה, ולעיתים קרובות מקוננות על אובדן חברים מוכשרים שעסקו בתחומי שירות חשובים. בשל נשירה פוטנציאלית זו של אנשים בעלי כישורים, וכן משום ששירות הבישור והעדות של הקהילות המקומיות אמור להתרחב, קיים צורך גדול בהרחבת תחומי השירות הללו.

אילו עקרונות בנוגע להכשרת מדריכים נפיק מהוראותיו של שאול לטימותיאוס באיגרת השנייה אל טימותיאוס ב' 7-1? כיצד ניישם את המילים הללו בחיינו, במלאכתנו בעבור האדון ובכל תפקיד שנמלא?

שאול השליח מבהיר לטימותיאוס שחשוב לראות את "התמונה הגדולה" של מלאכת הקהילה, הן בנוגע להיקף המלאכה והן בנוגע לפרק הזמן שייקח לביצועה. שירותים בתחום המנהיגות וההכשרה אינם אמורים להינתן אך ורק מידידיו של אדם אחד. הם אמורים להינתן על ידי מספר גדול של עדים ומבשרים בקהילה. בראש וראשונה, שאול מורה לטימותיאוס להכשיר אנשים אחרים למנהיגות הקהילה. שכן, בסופו של דבר, דור המנהיגים הוותיקים יעבור מן העולם. בהוראה זו מתבקש טימותיאוס למנות אנשים שאף הם בתורם ילמדו אנשים אחרים, ולפיכך יודאו שמשימת הקהילה בעולם תמשיך להתבצע ולהתרחב. תהליך זה עולה בקנה אחד עם קריאתו של ישוע לפועלים רבים יותר לקציר.

ישנה אַמרה שמציעה: "תן לבן אדם דג, ותאכיל אותו למשך יום; אך אם תלמד אותו לדוג, אתה תאכיל את משפחתו כל ימי חייו". הבעיה היא שאם אותו אדם לא יכשיר את בניו למלאכת הדיג, הדור הבא יישאר רעב. אולי כדאי לשנות קצת את האמרה ולומר: "תן לבן אדם דג, ותאכיל אותו למשך יום; למד אותו לדוג ולהנחיל את הידע והמימונות שלו לאנשים אחרים, ומספר עצום של אנשים ימשיכו לאכול". ישנו הבדל גדול בין הכשרת אדם לבין הכשרת אדם כדי להכשיר אנשים אחרים.

חשבו על התנסותכם בקהילה. האם מישהו לימד אתכם אי פעם להעיד? האם התבקשתם אי פעם לעבור הכשרה כדי להעיד לאנשים? דונו בתשובותיכם בשיעור בשבת.

להחזיר לאמונה חברי קהילה לשעבר

היינו שמחים לו הביטוי "חזר לסורו" לא היה נכלל באוצר המילים המשיחי. אבל מדובר בעובדה מצערת: אנשים רבים נוטשים את הקהילה ואת האמונה בישוע המשיח. על אף שלעיתים אנשים עוזבים עקב חילוקי דעות בנוגע לדוקטרינה כלשהי של הקהילה, לרוב הם עוזבים מסיבות אחרות, בדרך כלל סכסוכים אישיים וכדומה. יהיו הסיבות אשר יהיו, עלינו לעשות כל שבכוחנו כדי ליצור אווירה אוהבת ותומכת שתסייע לאנשים שהצטרפו אלינו לרצות להישאר איתנו, וזאת חרף בעיות אישיות שללא ספק יצוצו מדי פעם.

בעת ובעונה אחת, עלינו לקיים שירות למען חברי הקהילה לשעבר וחברים שאינם מבקרים בקהילה כחלק מתוכנית העדות והבישור שלנו. אם נעבור על רשימות שמיות בקהילות, רוב הסיכויים שנגלה שרשום כזה כולל שמות רבים יותר משמות החברים המגיעים לקהילה מדי שבת. שמות אלה עשויים לעודד אותנו ליצור תחום שירות חדש, שירות מיוחד לאנשים שאלוהים לא חדל לעולם לאהוב אותם אהבה עזה.

התעמקו בכסוקים 18-20 בפרק ה', באיגרת השנייה אל הקורинתיים. על אף שהקשר שונה במעט משלנו, העיקרון הטמון כאן חשוב. כיצד יועיל "שירות הריצוי" לאנשים שהתהלכו עם אלוהים, אך נטשו אותו?

להחזיר לאמונה חברי קהילה לשעבר הוא שירות מיוחד. זאת ועוד, שירות זה אינו שונה משירות בישור לאנשים שמעולם לא קיבלו באמונה את המשיח. המילה ריצוי מרמזת על האחדות וההתחברות ששררו בין אלוהים לאנושות, אך הופרו, ובשלב מאוחר יותר שוקמו באמצעות ישוע המשיח. יתרה מכך, עכשיו יש לנו שירות ריצוי הכולל הושטת יד לאנשים שבעבר עבדו איתנו את אלוהים.

למעשה, ניתן לטעון כי בהוראתו של ישוע לתלמידיו במתי' 5, 6, ללכת "אל הצאן האובדות אשר לבית ישראל", הוא שלח אותם לרכוש בחזרה חברים בעם ישראל שפנו עורף לאלוהים והפרו את קשר הברית עימו. לכן, מן הראוי שגם היום ניקח על עצמנו את מלאכת קירובו לאמונה של עם ישראל, עמו הנבחר של ה'.

חשבו על אנשים שעזבו את הקהילה, ועל הסיבות שגרמו להם לעשות זאת. האם יש ביניהם מישהו שתוכלו ליצור איתו קשר, להתיידד איתו מחדש, לשרת אותו ולנסות לחבר אותו מחדש לקהילה? התפללו ובקשו מאלוהים להדריך אתכם כיצד לבצע את זה.

הדלת האחורית

האם שמתם לב כיצד לעיתים קרובות אנשים מקוננים על העובדה שחברים עוזבים את הקהילה "בדלת האחורית"? הם אפילו מכריזים בתוקף שיש לסגור את הדלת האחורית, אבל אינם מציינים היכן היא נמצאת וכיצד ניתן לסגור אותה. קהילות הצומחות מספרית, עלולות לחשוב ש"הדלת האחורית" שלהן סגורה. אבל למעשה, אנשים רבים יותר נכנסים בדלת הראשית מאשר אלה שעוזבים בדלת האחורית. ברור שעדיף שאנשים רבים ככל האפשר יצטרפו לקהילה (ודבר זה אכן קורה בחלק מן הקהילות), אך עלינו לעשות כל שבכוחנו כדי לשמר את חברי הקהילה הקיימים.

כדי לגלות היכן נמצאת "הדלת האחורית" ולנסות לסגור אותה, נזדקק לאסטרטגיות הזהות לאסטרטגיות הבישור, שכן מטרתנו אינה רק לרכוש אנשים לאלוהים, אלא גם לשמור שיישארו בקהילה.

קראו את אל העברים ' 25. מדוע חשוב שמשיחיים ייפגשו בקביעות? כשאלו מתחברים יחדיו, באיזו מידה אנו מעודדים זה את זה ו"מעוררים זה את זה לאהבה ולמעשים טובים"? כיצד נעשה יותר ממה שאנו עושים היום?

בדרך כלל, ההחלטה לעזוב את הקהילה אינה פתאומית. להפך, רוב האנשים עוברים תהליך של עזיבה איטית, חרישית. ממש כשם שההתקרבות למשיח ולקהילתו היא מסע, כך גם תהליך העזיבה הוא סוג של מסע. אצל רוב הנושאים, לא מדובר בתהליך מכון ומתוכנן. ברוב המקרים הם אינם מרוצים מכל מיני דברים בקהילה, ולאט לאט הם פשוט מאבדים עניין ומאבדים קשר. ייתכן אפילו, שבצדק בחלק מן המקרים. לכן, עלינו להיות מודעים ל"מסעם החוצה" של האנשים הנמצאים איתנו בקהילה.

קראו את אל הרומים י"ד 13, אל הגלטים ה' 13, ואל האפסים ד' 32. אם נחיה לפי הכתוב באזהרות הללו, כיצד יסייע לנו הדבר לשמור על "הדלת האחורית" סגורה? מה תוכלו לעשות באופן אישי וכקהילה כדי לחיות על פי האמיתות החשובות הללו?

קהילה אוהבת היא קהילה שממשיכה לדאוג לחבריה, ולשים לב לקשר האישי של כל חבר וחבר בה עם ישוע. היא רואה בבירור את ערכו של הפרט לפי תפיסתו של ישוע. סגירת "הדלת האחורית" משמעה התקרבות לאנשים, לימוד צרכיהם (ככל שהם מוכנים לשתף אותנו בהם), ומילויים בעיתוי הנכון. שום תוכנית בקהילה אינה יכולה לספק זאת. רק אנשים מלאי אהבה ואמפטיה יכולים לעשות זאת.

לימוד נוסף: לתכנן כיצד להמשיך בשירות ולפתח אותו כל מי שמעורב בשירות בישור ועדות חייב לשים לב לדרך שבה הוא ימשיך בשירות, ולא רק יהיה מעורב בו באופן חד פעמי. ישנם דברים רבים שנוכל לעשות כדי לוודא זאת. להלן סקירה של כמה מן הנקודות החשובות:

1. למדו את עצמכם להרגיש נוח לחלוק את המנהיגות עם אנשים אחרים, במקום לשמש "קבוצה" המונה אדם אחד. שמרו על רוח צוות: כולם חולקים הן בעבודה והן בתמיכה.
2. עשו כמיטב יכולתכם כדי לשמר את חשיבותו של צוות השירות שלכם בעיני הקהילה. הדבר כולל מסירת דוחות קבועים לוועדות הבישור, הפצת עלוני חדשות, הדרכת מודעות על לוח הקהילה והצגת בקשות למימון כספי.
3. חפשו תמיד אנשים שתוכלו להזמין אישית להצטרף לצוות שלכם או לעודד אותם ליצור צוות משלהם. אם מישהו מתנדב להצטרף לצוות שלכם כתוצאה מפעילויותיכם ודיווחיכם, מצויין; אבל עדיף להזמין אנשים באופן אישי במקום למסור הזמנה כללית למתנדבים.
4. קורסי הכשרה קבועים הם חובה, במיוחד בהקשר לפעילויות העדות והבישור.

שאלות לדיון:

1. עברו בכיתה על התשובות שנתתם לשאלה האחרונה בשיעור ביום ג'.
2. "אנו אמורים לשמש ערוצי תקשורת שדרכם אלוהים ישלח אור וחסד לעולם. אנו אמורים להפנות עורף לחטאינו באמצעות וידוי, חזרה בתשובה והכנעת לבנו הגאה לאלוהים. מבול של גבורה רוחנית יומטר על אנשים המוכינים לקבל את גבורת ה'." (אלן ג'י. ווייט, Testimonies for the Church, כרך 8, עמ' 46). לקה אנו זקוקים ומדוע כדי לסייע לאנשים לשוב לקהילתנו ולמסר האמת הנפלא שלה, אותה "בשורת עולם", שלמעשה איש מלבדנו אינו מבושר לעולם?
3. כשאנשים עוזבים את הקהילה, בואו נשמור איתם על קשר. בואו נאהב אותם. בואו לא נשפוט אותם ולא נקרא להם "כופרים" או נכנה אותם בכינויים גרועים מאלה. בואו לא נציף אותם בציטטות מדברי אלן ווייט על אנשים שסרו מדרך הישר. להפך, הבה נשתמש במקרים המציעים הללו כדי לבחון את עצמנו, כדי לבדוק אם אנו "עומדים באמונה" כדברי שאול השליח, (קור"ב י"ג 5), וכדי לבחון מה יכולנו לעשות כדי לעזור להם להישאר בקהילה. והעיקר, בואו לא נעשה דבר שיקשה עליהם לחזור לקהילה, במקרה שישנו את דעתם. כיצד נישמם כקהילה את העקרונות הללו בנוגע לאנשים שעזבו את הקהילה, יהיו סיבותיהם אשר יהיו?

SOUTHERN AFRICA-INDIAN OCEAN

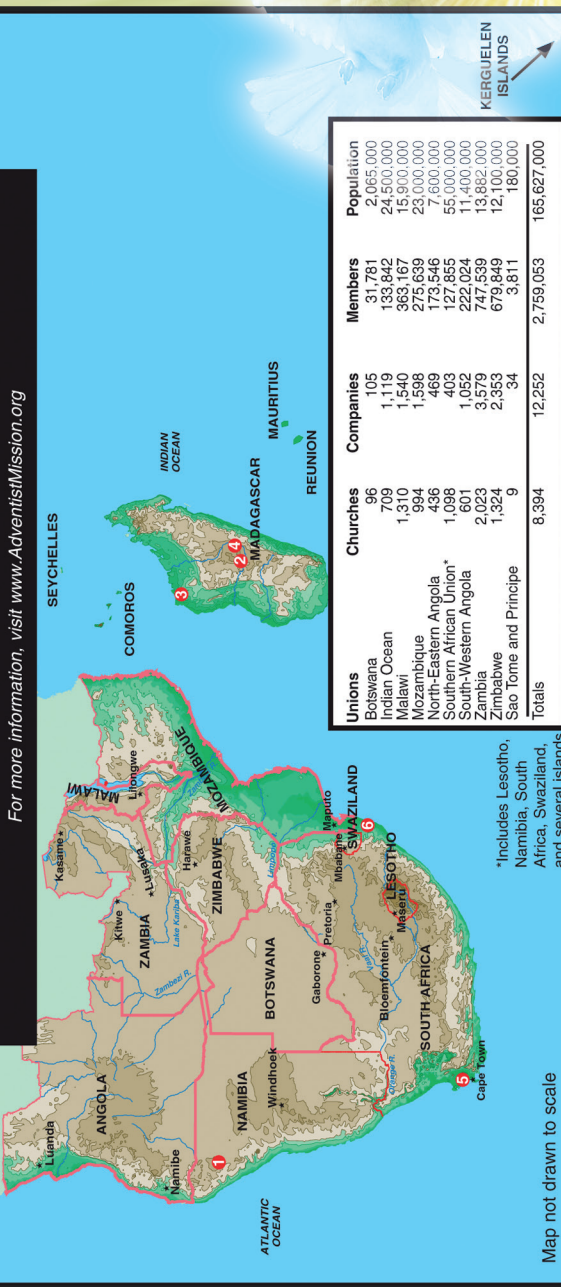
DIVISION

Mission Projects

Our Thirteenth Sabbath Offering this quarter will help the Southern Africa-Indian Ocean Division with these projects:

- 1 Provide programming and MP3 players for the Himba/Herero people of Namibia
- 2 Build a multipurpose building for Zurcher Adventist University in Madagascar
- 3 Build a classroom block for Mahajanga Adventist High School in northwestern Madagascar
- 4 Build an orphanage in Antananarivo, Madagascar
- 5 Build a classroom block for Riverside Adventist School in Cape Town, South Africa
- 6 CHILDREN'S PROJECT: Build a children's worship center for an existing congregation in northeastern South Africa

For more information, visit www.AdventistMission.org

Map not drawn to scale